

1

02117019

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRASNE POSLOVE
CENTAR SLUŽBE BEZBjednosti BANJA LUKA
STANICA JAVNE BEZBjednosti
T E S T I Ć

Broj 13-07101-21137/02 kur 132
Dana, 08. 07. 2002. godine

Z A P I S N I K
O IZJAVI IZJAVE ZA OBRNOVU CIA A ISL. TESTIĆ

GRADJANIN: PLJUNO VI MIROSLAV, br. Pila, sin Milana, i Kviljke, r. Djokić, r.
09.09.1966. godine u Zenici, nastanjen u Maglaju, Petra Dokića 27/III, ugostitelj
gledao srednja škola, neoženjen, bez djece, rbin, državljanin Jugoslavije, vjarn
legatna regulisan 1988. godine u Sl. Pazari, u vojnoj evidenciji u Maglaju, sada civilno
lice,

- je dana 08. 07. 2002. godine u Informativnom razgovoru obavijestio na okolnosti
boravka u Testiću, ovlaštenom službenom licu CSB B. Luba, čna sljedeću

I Z J A V U

"Nisam član niti jedne vojne formacije, ali sam kao pripadnik srpskog naroda
učestvovao u oslobođenju Doboja i Modriče, kao pripadnik jedne grupe ljudi koja
je bila vođena za CSB Doboje, u koju grupu su šli i osim mene, Bato i Baka, to niti
vni radnici CSB Doboje, Savić Milana, Čalibrk Dobrivoje, Gagović Dragan, i neki Vaso.
Krajem V mjeseca, ili u prvom polju VI mjeseca, u CSB Doboje, nam je rečeno da čamo
kao grupa otići u Testić i u tom gradu uspostaviti red, jer na prijeti opasnost
od preovladanja, od strane ustaša i balija. U prostoriji CSB Doboje su jedana
nastanici, na kome su prisustvovali Savić Milana, arjenik načelnika CSB i naj
rukovođine, nekke radnici CSB Doboje Čalibrk Dobrivoje Gagović Dragan, i izvjesni
Vaso, to Bato, Baka i Tadić Zoran- ustvari Tadić Zoran nije bio na tom sastanku.
Rečeno nam je da je riječ o Testić otišla jedna grupa vojne policije, sa kojom
ćemo sajedno saradivati, tj. mi bi uspostavili red vojni, a mi u miliciji i u
gradu.

Većinom VI mjeseca 1992. godine došli smo u Doboje, jednako Testić sa vođilima
CSB Doboje, a zaharvno na reči da smo prije dolaska u Testić od Savić Milana
dobili službene legitimacije, sa ovlaštenjima milicije, da smo svi bili informisani
odnosno obučeni u maskirne vojničke uniforme, to naoružani kratkim i dugim oružjem,
bombama i eksplozivom.

Prije nas, na nekoliko dana, u Testić je bila došla grupa vojnih policajaca, na čelu
s kapetanom Petričevićem, i oni su do našeg dolaska već bili poduzeli neke radnje u
cilju uspostavljanja reda i discipline u vojsci, miliciji i gradu. Tom grupom
vojnih policajaca, komandovao je kapetan Petričević, njegov zamjenik je bio kapetan
Sljivić, a rukovođio je još bio i Sljuka Ranko, koji je sam nazivao narednikom.
Doboje grupi su se u Testiću priključili Stojan Djarić, pještanin Testića, a koji
nisam upoznao od ranije. I on je bio maskiranu uniformu i bio je naoružan kratkim
i dugim oružjem.

Kako sam već naveo da našeg delatnika u Tom: č, već su bile izvršene neke druge promjene, u smislu poboljšanja discipline, u miliciji i u gradu i već je bio uveden policijski čas, koji je trajao od 11 do 08 časova. Kada nije bilo ručno v dioca svoje grupe Savić M, tada, grupom je rukovodio Čulibrk Bobrovoje. Miliciji u Tešiću i građanima predstavljeno kao kao radnici Državne - nacionalne bombijednosti iz Boboja, koji imaju sv: ovlaštenja. Tako smo u miliciju privodili sumnjiva lica, uglavnom muslimanske i hrvatske nacionalnosti, na koje su nam građani sami gerovili da sumnjaju na njih - da imaju oružje i sl. Prilikom tih privođenja bilo je i nestravljanje tih ljudi, ali na to nisam mogao uticati, pa sam i sam ponekad udario nekog, za koga sam smatrao da je to zaslužio. Mještani Tešića hrvatske i muslimanske nacionalnosti privodio je svako iz grupe u kojoj sam se ja nalazio i iz grupe vojne policije na koje sam obavestio reći da su se nazivali "mišić". Sva ta lica su dovodjena u SUP, ili u štab TO, ili u zatvor u Tribinac. Ja nisam sa lica iz štaba TO ili Tribinac, ali znam sa lica koja su dovodena u SUP-a, da su bila ispitivana od strane jedne grupe, koja se nalazila u SUP-a, a koju su sačinjavali obično inspektor Gagović iz Boboja, inspektor Radić iz Tešića, inspektor Vase iz Boboja ponekad i ja, ili drugi inspektori iz ter: službe iz Tešića, kojima sam mi rekli da nam moraju pomagati. Ja sam većina bio po teroru, i u sklopu privođenja, pretresa i slično, tako da sam malo vremena proveo u SUP-a.

Jednom prilikom poslije starije u Samkoviću, tada je ranjen moj prijatelj "Ivo" bio sam posebno pogodjen njegovim ranjavanjem, tako da sam prišao jednoj grupi privođenih hrvata i muslimana, koji su bili dovodeni iz Samkovića, koji su se nalazili ispred zgrade 3:2-a u dvorištu, pa sam grupom milicijskog palionca udario nekoliko ljudi, po ledjima, or ne stvarno pogodio ranjavanju prijatelja. Ovim momentom, njih je bilo još 30 - 40 lica rezervnog ili aktivnog sastava milicije, koji su ih tračnje tužili grupom palionca. Sutradan sam čuo da je nekoliko lica iz te grupe, koja su tužili, umrlo.

Što se tiče oduzimanja imovina od privođenih lica, ili drugih građana, navodim da sam od nekih lica odustao odredjenu ovčansku iznosu u dinarima i devizama tj. sumu u devizama, a je sam predavao, kologu Rakić, ili Saviću, ali ističem da taj novac nisam odustao, već su ti ljudi sami don sili i predavali određenu iznos. N-vedim da sam ja sam u tri slučajja preuzimao novac, od građana, to slika, hrvata ili muslimana i to u jednom slučaju sam preuzeo 7.000 DM, koje mi je predao komandir Stanka iz Tešića, a drugom slučaju mi je dao 2.000 DM jedan Musliman, kome nisam ime, ali znam gdje stamje, i u trećem slučaju mi je stolar Jozo Martinović, iz Tešića predao 20.000 DM. Svi ovaj novac dao sam Savić Milanu, koji mi nije davao nikakvu potvrdu, upisnikom ili sl. Koliko ja znam, ovi ljudi koji su mi predali ovaj novac, koliko ja znam dolaze voljno sa Srpsku vojsku, i ti ljudi su bili pušteni poslije toga. Nije mi poznato, da li su Haka koj je inače bio zadržan sa Plandijske, ili Savić, davali kakve potvrde tih lica.

Zlato, srebra ili tehničku robu, je nisam odustao. Međutim poznato mi je da smo ambulisali vođi braj vozila, što je bilo logično obilježeno sa potvrde, koje je potpisivao načelnik Kuzma.

Što se tiče silovanja, o kojima se priča, navodim da nisam silovao niti jednu ženu u Tešiću, da je tačno da sam spavao i imao intimne odnose sa više žena iz Tešića, ali je sve bilo dobrovoljno, tj. uz nji sv pristanak. Samo sam u jednom slučaju pogrešio, kada sam u Tvrnici obično pokušao da imam polni odnos sa jednom ženom, koja mi se dopala, a za koju sam kasnije čuo da joj je muž na položaju, ali tom prilikom je srećom sve dobro završeno i sama nekoliko međusobno izmijenjenih riječi, nije bila nišog između nas.

Što se tiče lica koja su bila zatvorena u SUP-a njih oko 20-30, a koja su oduzeta u nepoznatom pravcu, nije mi poznato ko ih je oduzeo i gdje, te da su živi ili m su.

4.2016

02117000

(отисак пријемног
штамбиља)

Образац омота за акта -

Интерна доставна -

књига бр.

.....

.....

Предмет:

TESLIĆ, MIĆE

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTRALNO BUREAU ZA BEZBJEDNOST I VANJA LICA
SEKCIJA ZA JAVNE BEZBJEDNOST I
T I B S L I

Broj: 13-01/01-2M-39/92
Dana, 03.07.1992. godine

IZVJEŠTAJ
O IZVEDENJU SLOBODI I SPRAVDJENJU

T I B S L I

I Z V J E Š T A J
O IZVEDENJU SLOBODI I SPRAVDJENJU

Na osnovu člana 195. stav 1. Zakona o krivičnom postupku, spr. vodimo vezu:

1. **PIJUN VIŠIĆ MILANO** zv. Rako, sin Milana i Loviljke r. Djekić, rođen 09.09.1950. godine u Zenici, sa prebivalištem u Maglaju, Petra Djekića 27/3 ugostitelj, pismen, završio srednju školu, neoženjen, bez djece, Srbin, državljanin Srpske Republike Bosne i Hercegovine, vojnu obavezu regulisao, 1986. godine u Slavonskoj Odžgi, u vojnoj evidenciji se vodi u Maglaju, navodno ne nosi vojnu, civilno lice,
2. **PERIĆ SLOBODAN** zv. Rako, sin Milojka i Jelene r. Gavranović, rođen 25.03.1953. godine sa prebivalištem u Doboju, L. Maja br. 8, radionehaničar završio III-a oženjen, otac dvoje djece, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH vojnu obavezu regulisao 1973. godine u Travniku, u vojnoj evidenciji se vodi u Doboju, civilno lice,
3. **ČUKIĆ DEJAN** zv. Braco, sin Dušana i Anđje r. Granić, rođen 10.01.1956. godine u Bukovici, opština Doboje, nastanjen u Doboju, JNA, br. 17, TV mehaničar, završio III-a oženjen, otac dvoje djece, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1977. godine, u Semberu, u vojnoj evidenciji se vodi u Doboju, radnik ČSB Doboje, na radnom mjestu pomoćnika načelnika za nacionalnu bezbjednost, civilno lice,
4. **ČUKIĆ DEJAN**, sin Riste i Milice r. Granić, rođen 03.12.1952. godine u Čestici, opština Čestica, nastanjen u Čestici, vozač, oženjen, otac jedno djeteta, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1972. godine u Čestici, u vojnoj evidenciji se vodi u Čestici, civilno lice,
5. **ČUKIĆ DEJAN** zv. Lako, sin Miloša i Rake r. Čuković, rođen 20.10.1957. godine u Doboju, sa prebivalištem u Doboju, L. Maja br. 34, automehaničar, završio III-a oženjen, otac dvoje djece, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu nije regulisao zbog nesposobnosti, u vojnoj evidenciji se vodi u Doboju, civilno lice,

6. TADIĆ ZORANA sin Steve, i Miro r. Mitrović, rođen 14.4.1900. godine u Doboju, sa prebivalištem u Maglaju - Sulojmana Omerovića M-4/9, mašinski tehničar, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH vojnu obavezu regulisao 1938. godine u vojnoj evidenciji se vodi u Maglaju, civilno lice,

7. KARAGIĆ SLOBODANA zv. Karaga, sin Gojka i Munovere r. Bajrić, rođen 27.10.1952. godine u Doboju, sa prebivalištem u Doboju, Jurija Vareška br.78, privatni ugostitelj, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1973. godine u Ljubljani, u vojnoj evidenciji se vodi u Doboju, civilno lice,

8. SLJIVIC RADOJUBIN, sin Petro i Radojke r. Božić, rođen 27.03.1956. godine u Cerovici, opština Doboj, sa prebivalištem u Doboju, VI Proleterske S-8 direktor privatnog preduzeća, oženjen, otac dvoje djece, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1976. godine, u Prištini, u vojnoj evidenciji se vodi u Doboju, navodno vojno lice,

9. ŠLIJOKA RANJA zv. Narednik, sin Stanka i Jovanke r. Grabovac, rođen 24.10.1954. godine u Vrelima, opština Bosanski Brod, sa prebivalištem u Doboju, M.Tita 7/23, limar završio srednju školu, oženjen, otac jednog djeteta, Srbin državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1978. godine u Kuli, u vojnoj evidenciji se vodi u Doboju, navodno vojno lice,

10. ŠLIJOKA ZORANA zv. Zoka, sin Stanka i Jovanke r. Grabovac, rođen 18.06.1957. godine u Doboju, sa prebivalištem u Doboju, Sime Lukića br.29 VAV kanobar, završio srednju školu, neoženjen, bez djece, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1981. godine, u Valjevu, u vojnoj evidenciji se vodi u Doboju, navodno vojno lice,

11. ŠIAVELIĆA DANJA, sin Mirka i Andje r. Jerković, rođen 16.01.1973. godine u Doboju, sa prebivalištem u Doboju i Maja br.5, medicinski tehničar završio srednju školu, neoženjen, bez djece, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1992. godine u Mostaru, u vojnoj evidenciji se vodi u Doboju, navodno vojno lice,

12. MOMIC RANJA, sin Danana i Jelene r. Brstić, rođen 16.03.1967. godine u Doboju, sa prebivalištem u Jonovcu, bb, opština Doboj, mašin ravar, završio srednju školu, oženjen, otac jednog djeteta, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1992. godine, u Kuli, u vojnoj evidenciji se vodi u Doboju, navodno vojno lice,

13. GAVRANOVIĆ SASA zv. Peršin, sin Slavka i Azemine r. Burko, rođen 17.12.1966. godine u Doboju, sa prebivalištem u Doboju, 4 jula br.6, pomoćnik mašinovodje, završio srednju školu, neoženjen, bez djece, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1987. godine u Splitu, u vojnoj evidenciji se vodi u Doboju, navodno vojno lice,

14. RUŽIĆ GVIĆ DRAG MIHA zv. Keza, sin Danila i Djuke r. Šehić, rođen 29.01.1954. godine u mjestu Vidrići, opština Sokolac, sa prebivalištem u Doboju, VI Proleterske 102, automehaničar, završio srednju školu, oženjen, otac dvoje djece, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1974. godine u Kragujevcu u vojnoj evidenciji se vodi u Doboju, navodno vojno lice,

15. ŠUBOTIĆ PRED RAO zv. Predo, sin Milana i Cvijete r. Radojčić, rođen 04.03.1972. godine u Doboju, sa prebivalištem u mjestu Lipac, opština Doboj, mašinski tehničar, završio srednju školu, neoženjen, bez djece, Srbin državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1992. godine u Beogradu u vojnoj evidenciji se vodi u Doboju, navodno vojno lice,

16. DEVIĆ VIT MILA, sin Garka i Stane r. Djurdjević rođen 25.10.1967. godine u Gladikovinama, opština Masli, gdje je i nastanjen, poljoprivredni tehničar, završio srednju školu, neoženjen, bez djece, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1987/88 godine u Nišu u vojnoj evidenciji se vodi u Doboju, navodno vojno lice.

Za navedena lica postoji osnovana sumnja da su u vremenskom periodu od 03 - 30.06.1992.godine u Tesliću viš izvršili više krivičnih djela :
 88888888 lažnog predstavljanja (čl.208 SRBIH) , protivpravnog lišenja slobode (čl.52 NZSRBIH) , falsifikovanja isprave (iz čl.217 SRBIH) učestvovanja u skupini koja izvrši krivično djelo (čl.214. SRBIH) teški slučaj razbojništva (čl.151.SRBIH), iznude (čl.160 SRBIH) i ubistva (čl.36. st.2 tačke 6. NZSRBIH)

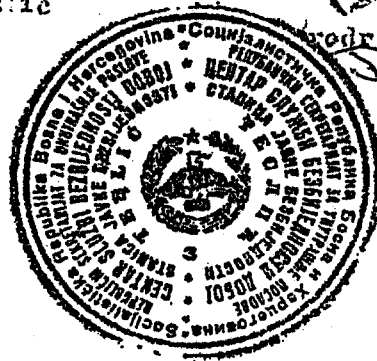
Navedena lica su lišena slobode dana 30.06.1992.godine zajedničkom oružanom akcijom Vojske Srpske Republike BiH i CSB Banja Luka. Dana, 03.07.1992.godine od 13 časova ,navedenih lica je rješenoj SJB Teslić odredjen pritvor na osnovu člana 196. st.1 u vezi člana 191. st.2 tačke 1 i 3. Zakona o krivičnom postupku u trajanju de 3 dana ,koji istice dana 10.07.1992.godine u 13 časova.

Protiv navedenih lica sačinjena je krivična prijava, koja se dostavlja u prilogu.

PHILOG: krivična prijava sa priložima

O tome obavijest :OJF Teslić

POŠTARSKA, -
 Predrag Radulović

Broj: 13-9/01-211-30/92 KU 132
Dana, 09.07.1992. godine

OSOBINE JAVNE TUŽILAŠTVA

T E S L A

Na osnovu člana 151. stav 6. Zakona o krivi nax postupku, dostavljeno vam

OSOBINE JAVNE TUŽILAŠTVA

P r o t i v:

1. **PEJIBOVIĆ MIROSLAVA** zv. Milo, sin Milana i Loviljke r. Djekić, rođen 09.09.1956. godine u Zenici, sa prebivalištem u Maglaju, Petra Dokića 27/3, ugostitelj, pismen, završio srednju školu, neoženjen, bez djece, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1980. godine u Slavonskoj Račugi, u vojnoj evidenciji se vodi u Maglaju, navodno ne ka2-njaven, civilno lice, sada u pritvoru
2. **TRBI SLOBODANA** zv. Rata, sin Mihajla i Jelene r. Gavranović, rođen 28.03.1953. godine sa prebivalištem u Doboju, I maja br.4, radiomehanikar, završio MOP-a, oženjen, otac dvoje djece, Srbin, državljanin Srpske Rep - blike BiH, vojnu obavezu regulisao 1973. godine u Travniku, u vojnoj eviden - ciji se vodi u Doboju, civilno lice, sada u pritvoru,
3. **LIJEK DOBROVOJA** zv. Braco, sin Dusa i Andje r. Grunša, rođen 25.1.1956. godine u Lukovici, opština Doboj, nastanjen u Doboju, JNA br. 17, MIV mehanikar, završio MOP-a, oženjen, otac dvoje djece, Srbin, drža - vljanin Srpske Republike Bosne i Hercegovine, vojnu obavezu regulisao 1977. godine u Somboru, u vojnoj evidenciji se vodi u Doboju, radnik OSB Doboj, na radnom mjestu pomoćnika načelnika za nacionalnu bezbjednost, civilno lice, sada u pritvoru,
4. **BOŠIĆ STJANKA**, sin Riste i Milice r. Krumić, rođen 03.12.1952. godine u Bukovici, opština Teslić, nastanjen u Bukovici, opština Teslić, venčat, ože - njen, otac jednog djeteta, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao, 1972. godine u Bijelci, u vojnoj evidenciji se vodi u Tesliću, civilno lice, sada u pritvoru,
5. **BRASOVIĆ SLAVKA** zv. Ant, sin Boze i Rado r. Šušević, rođen 20.10. 1957. godine u Doboju, sa prebivalištem u Doboju, I maja br.34 automehanikar, nastanjen, otac dvoje djece, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu nije regulisao, zbog nesposobnosti, u vojnoj evidenciji se vodi u Doboju, civilno lice, sada u pritvoru,

6. **PAULI ZOLJANI**, sin Stave i Miro r. Mitrović, rođen 14.4.1939. godine u Boboju, sa prebivalištem u Maglaju - Sulejmana Čerovića M-1/9, kafinški tehničar, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao, 1983. godine u vojnoj evidenciji se vodi u Maglaju, civilno lice, sada u pritvoru.
7. **RAMIRI ŠIBIĆ** zv. Maraga, sin Gojka i Anvere r. Majrić, rođen 27.10.1931. godine u Boboju, sa prebivalištem u Boboju, Marija Varca a br.78, privatan ugostitelj, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1973. godine u Ljubljani, u vojnoj evidenciji se vodi u Boboju, civilno lice, sada u pritvoru.
8. **RAVILO ŠIBIĆ**, sin Stava i Radojke r. Božić, rođen 27.09.1936. godine u Čerovici, opština Boboj, sa prebivalištem u Boboju VI Proletarske 10-3, direktor privatnog preduzeća, oženjen, otac dvoje djece, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1973. godine u Pristini, u vojnoj evidenciji se vodi u Boboju, navodno vojno lice, sada u pritvoru.
9. **OLJKA RANJA** zv. Narodnik, sin Stanka i Jovanke r. Grabovac, rođen 23.10.1934. godine u Vrećina, opština Bosanski Brod, sa prebivalištem u Boboju, ul. A. Bita 7/23, lišar, završio srednju školu, oženjen, otac jednog djeteta, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1973. godine u BiH, u vojnoj evidenciji se vodi u Boboju, navodno vojno lice, sada u pritvoru.
10. **OLJKA ZORINA** zv. Zoka, sin Stanka i Jovanke r. Grabovac, rođen 12.06.1937. godine u Boboju, sa prebivalištem u Boboju, Pina Latića br.20, VUK konobar, završio srednju školu, neoženjen, bez djece, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1981. godine u Valjevu, u vojnoj evidenciji se vodi u Boboju, navodno vojno lice, sada u pritvoru.
11. **SLAVICA BURLA**, sin Mirka i Andje r. Jorković, rođen 16.01.1973. godine u Boboju, sa prebivalištem u Boboju, I maja br.5, medicinski tehničar, završio srednju školu, neoženjen, bez djece, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1992. godine u Mostaru, u vojnoj evidenciji se vodi u Boboju, navodno vojno lice, sada u pritvoru.
12. **BRANKA BURLA**, sin Dušana i Jole r. Jorković, rođen 16.03.1947. godine u Boboju, sa prebivalištem u Boboju, bb, opština Boboj, saslanbravar, završio srednju školu, oženjen, otac jednog djeteta, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1992. godine u BiH u vojnoj evidenciji se vodi u Boboju, navodno vojno lice, sada u pritvoru.
13. **RAVIL VIŠIĆ** zv. orštin, sin Slavka i Zvezdane r. Đurko, rođen 17.11.1933. godine u Boboju, sa prebivalištem u Boboju, I jula br. 6, vođa radničkog udruženja, završio srednju školu, neoženjen, bez djece, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1967. godine u Splitu, u vojnoj evidenciji se vodi u Boboju, navodno vojno lice, sada u pritvoru.
14. **BRANKA BURLA** zv. Beka, sin Danila i Zjake r. Štik, rođen 27.11.1931. godine u Boboju, opština Boboj, sa prebivalištem u Boboju, VI Proletarske 102, učesnik u radu, završio srednju školu, oženjen, otac dvoje djece, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1974. godine u Zagrebu, u vojnoj evidenciji se vodi u Boboju, navodno vojno lice, sada u pritvoru.
15. **RAVIL VIŠIĆ** zv. orštin, sin Slavka i Zvezdane r. Đurko, rođen 17.11.1933. godine u Boboju, sa prebivalištem u Boboju, I jula br. 6, vođa radničkog udruženja, završio srednju školu, neoženjen, bez djece, Srbin, državljanin Srpske Republike BiH, vojnu obavezu regulisao 1967. godine u Splitu, u vojnoj evidenciji se vodi u Boboju, navodno vojno lice, sada u pritvoru.

18. DEVIĆ VITOMIR, sin Zorica i Stana r. Djurdjević, rođen 25. III. 1907. godine u Mladikovinama, opština Teslić, gdje je i nastanjen, poljoprivredni tehničar, završio srednju školu, neoženjen, bez djece, Srbin, državljanin Republike BiH, vojnu obavezu regulirao 1937/38., u Nila, u vojnoj evidenciji se vodi u Doboj, navodno vojno lice, sa u pritvoru,

zbog toga, jer postoji osnovana sumnja da su izvršili više krivičnih djela: "PROTIV PRAVA ŽENI I ŽENI PROTIV ŽENI" "lažnog predstavljanja" iz člana 217. stav 1 i 2. ZK-a BiH, "falsifikovanje isprave" iz člana 217. stav 1 i 2. ZK-a BiH, "učestvovanje u stvarini koja izvrši krivično djelo" iz člana 214. stav 1. ZK-a BiH, "PROTIV ŽENI I ŽENI PROTIV ŽENI" "protivpravno lišenje slobode" iz člana 52. stav 1 i 3 ZK-a BiH, "PROTIV ŽENI I ŽENI" "teški slučajevi razbojništva i razbojništvo" iz člana 151. stav 1. ZK-a BiH, "iznenađeno" iz člana 160 stav 1. ZK-a BiH "teške krađe" iz člana 144. stav 3. ZK-a BiH i "PROTIV ŽENI I ŽENI" "ubistvo" iz člana 36. stav 2. tačke 6. ZK-a BiH.

Na taj način: što su dana 02. 06. 1992. godine došli u Teslić, obučen u različite vojne uniforme, sa oznakama policije i vojne policije i nosili kratka i dugina oružja, lažno se predstavili kao radnici nacionalne bezbjednosti OSB Doboj, i vojne policije Doboj, civilnoj vlasti, rukovodiocima suda i vojne kazali da imaju neograničena ovlaštenja radi uspostave red. discipline i sistema odbrane u Tesliću, pokazali službene legitimacije i iskaz ovlaštenja, te preuzeli rukovodjenje i komandu u OSB, DIZ i vojsci.

Rijavljani od 1 - 7 su prije toga u OSB Doboj dobili lažne isprave ovlaštenih službenih lica OSB Doboj, a ovlaštenjima policije, službene legitimacije, koje su koristili i kao prave, iako su znali da su lažne jer isti nemaju zasnovan radni odnos sa OSB-a Brske Rep. Dike BiH, niti su u njegovom rezervnom sastavu.

Rijavljani od 8 - 16, koji su sebe nazivali "Niće" nisu imali službene legitimacije, već same oznake vojne policije i lišena ovlaštenja. Tri vijetci su se u Tesliću održali do 3. 06. 1992. godine, kada su lišeni slobode.

U vremenskom periodu od 3. 06. 1992. godine do 3. 06. 1992. godine prijavljeni su u Tesliću izvršili sve funkcije vlasti u OSB, DIZ i komandi vojsci, gdje su rukovodili, stvarali naredjivati i ne osredno učestvovali u protivpravnom lišenju slobode velikog broja građana, njihovu rukovodjenju i zatvaranju, protjerivanju, lišenju predstavljanju i likvidiranju, te protivpravnom preturanju stanova, oduzimanju oružja, zlata, automobila i dr. predmeta upotrebom sile, mučavanju i vrijeđanju (šamaranju) aktivnih milicionara u OSB i rukovodioca u OSB-a, te rukovodjenju terorom u gradu u vrijeme tzv. "policijstog časa", koji su odredili da traje od 11 do 15 časova, kada su upotrebili i inicijativno rukovodjenje.

dale, a namjeri da dobi ribeve protivpravno lažnu ispravu, lažno se predstaviti i kao službeno lice, u stvari i lažne isprave kao i ovo, protivpravno zatvorili i držali zatvoren veći broj građana, upotrebom sile oduzeli drugu pokretnu stvar i primili drugu pokretnu stvar na svoju ruku, protivpravno, prevladavanjem vrtili krađe tuđih pokretnih stvari, a stvari su u stvari su zajednička djela drugih stvar vrtila krivično djelo, više nego li životu zbog toga se i prijavljaju.

19. DEVIĆ

19. DEVIĆ VITOMIR, sin Zorica i Stana r. Djurdjević, rođen 25. III. 1907. godine u Mladikovinama, opština Teslić, gdje je i nastanjen, poljoprivredni tehničar, završio srednju školu, neoženjen, bez djece, Srbin, državljanin Republike BiH, vojnu obavezu regulirao 1937/38., u Nila, u vojnoj evidenciji se vodi u Doboj, navodno vojno lice, sa u pritvoru,

zbog toga, jer postoji osnovana sumnja da su izvršili više krivičnih djela: "PROTIV PRAVA ŽENI I ŽENI PROTIV ŽENI" "lažnog predstavljanja" iz člana 217. stav 1 i 2. ZK-a BiH, "falsifikovanje isprave" iz člana 217. stav 1 i 2. ZK-a BiH, "učestvovanje u stvarini koja izvrši krivično djelo" iz člana 214. stav 1. ZK-a BiH, "PROTIV ŽENI I ŽENI" "protivpravno lišenje slobode" iz člana 52. stav 1 i 3 ZK-a BiH, "PROTIV ŽENI I ŽENI" "teški slučajevi razbojništva i razbojništvo" iz člana 151. stav 1. ZK-a BiH, "iznenađeno" iz člana 160 stav 1. ZK-a BiH "teške krađe" iz člana 144. stav 3. ZK-a BiH i "PROTIV ŽENI I ŽENI" "ubistvo" iz člana 36. stav 2. tačke 6. ZK-a BiH.

Trije dana, svi prijavljeni su na zajedniškom dogovoru u Dobaju utvrdili pojedinačne i grupne zadatke u Tešiću. Svi prijavljeni su bili obučeni u maslinu vojne uniforme i nosili su kratkio i dugio oružjem. Grupa prijavljenih od 1 - 7, kojima je su vodile jedno lice, koje je u Hrgovici (Savičeva, rednik 533 Dobaj) i druge prijavljeni, dotični su u Dobaju imali službene legitimacije 533 Dobaj, na svoja imena i službenim silnicima, a grupa prijavljenih od 8 - 13 koja je sobe imovala "biće" nije imala službene legitimacije, već bijele oznake sa oznakama vojne policije.

Polaska u Tešić, obje grupe su se sjedinile i zajednički djelovali, obavljajući je civilnu i vojnu vlast, da proučavaju sve funkcije razvoja i organizacije sistema odbrane i cjelokupnog života na ovom prostoru. Grupa prijavljenih od 1 - 7 se stacionirala u Dobaj, a grupa prijavljenih od 8-13 u prostorije vojske u Ribiniću, a 3 lica.

- Prema naprijed sačinjenom spisku građana Tešića - istaknu i izvode i maslinasto nacionalna ti, prijavljeni su zajedno protivpravno privodili građane, odzimali im iznadjavili njenu imovinu upotrebu sile, provodili kuće, protivpravno zatvarali i držali zatvoreni veći broj građana, maltretirali i fizički zlostavljali zatvorene - uz obrazloženje, da sve što rade, rade u interesu bratske vojske i uspostavljanja efikasnijeg sistema odbrane. Nakon izlaska Tešića, građanima su objavili da policijski čas traje od 11 do 12.30 sati, a da su vrili privlačna djela, zbog kojih su prijavljeni.

Kako je utvrdjeno, prijavljeni su u navedenom vremenskom periodu počinili sljedeće:

1. Prema naprijed sačinjenom spiskovima i prema sačinjenoj procjeni, prijavljeni su u navedenom vremenskom periodu protivpravno priveli više od 500 lica, u 333, Tešić, a 100 lica u Tešić i zatvor u Ribiniću, kod Tešića. Od ovih lica, za više od 40 se izgubio svaki trag o njihovom postojanju. Spiskovi koji su pripremljeni, spiskovi koji su privodjeni prilikom dovođenja uz napomenu da ne postoji evidencija privodjenih lica, te i druge građane (osobiti koji su se usudili da prijave) nalaze se u prilogima od rednog broja 20 do rednog broja 40 a.
2. Prijavljeni su u prostoru 533, a 100 lica u Ribiniću protivpravno zatvarali i držali zatvorena sva privodena lica, a čemu se kaže je već gore, nije vodila uredna evidencija, čiji su ta lica dobijala bilo kakav dokument o zatvaranju ili razlozi o zatvaranju. Ova lica su česta fizički zlostavljana, a osim jednog nekog fizičkog zlostavljanja, od strane svih prijavljenih i to zatvorenika u prostorijama 533 Tešić, koje su prijavljeni čitali zatvora, pogana, kurd, a 100, pušaka i legitimacija - patična, maljeva, katičina i drugi predmeti, dana 12.06.1992. godine je osim jedne batine uzelo 11 lica, sa kojima se traže gdje su zakačani. Spisak ovih lica uvedenih u prilogu pod brojem 40.
3. Od izvornika on je to potrebno u bratsku vojsku, prijavljeni su u stvarnoj sili oduzimali tuđe pokretne stvari, i to novac, zlatu, čizmu, torbe, robu i automobile, koje su dovedeni mobilizovali. Sadržaji su vrtili neovlašteno i da se je u tuđe stvari i protivpravno pretresali stanove, koje prijavljeni su otajivali razne vrstne predmete. Isto tako, vrtili su i kradu u kućama, što se sve može vidjeti u prilogu od broja 50 do broja 52, gdje se može naći izvještavanje oštećenih lica, koja su prijavila navedena krivi djela.
4. Prijavljeni privodjenja lica, prijavljeni su čitima u razgovoru, kako vrtili (osobito druge riječi) da su u ovom interesu radi otuđiti i tuđe stvari, a koje vrtili i dovedeni su u zatvor, a zatim u 11.06.1992. godine, prijavljeni su vrtili i dovedeni su predmeti odredjene iznose sa rednim brojem 50 do 52, nakon čega lica nisu bili pušteni, već zatvoreni. Prijava takvi lica koje oštećenih nalaze se u prilogu od rednog broja 51 do rednog broja 55.
5. Prijavljeni su od oštećenih oduzeli novac, zlatu, automobile i druge vrijednosti, a iznosu od preko četiri miliona maraka. (56)

5. Postoji osnovana sumnja da su prijavljeni noću 12/13.03.1992. godine odveli uz za sada nepoznatu grupu, i lišili života (likvidirali) vatrenim oružjem, više od 30 lica, koja su bila zatočena u prostorijama SJB Teslić. Čeka se tražiti za pronalazak mjesta gdje su ta lica zakopana, a čemu se se dostaviti dopuna.

Postoji osnovana sumnja da su drugo i dotrađeno prijavljeni lišili života u vremenu od 22.03. do 24.03.1992. godine. Kodrović Hajrudina, sin. Kozam, rođen 22.3.1955. godine u Tesliću, gdje je i bio u ul. Milorada Mirićevića br. 12, a koji je zakopan na groblju u "Ručevlju", od rednog broja 17. Čeka se sumnja da su ga naredila dvojica prijavljenih lišili života iz vatrenog oružja, pucanjem u lice, od č. s glavom, nakon protivpravog lišenja života, i odvođenja iz objave kuće.

6. Krilica lišenja sluge, prijavljenik, od strac brpate vojara u OJL Banja Luka, isti su prošli otvor u trupu oružja, tako da je u na otvorenoj blizini lokala "Kardiel" u Dnuji Vračici, gdje je lišena sluge jedna grupa prijavljenik, strac strac vojara - izvidjak brpate Teslićke brigade Klješanić Aleksandar, sin. Đurđević, rođen 07.09.1963. godine u Bebiću, rođen u Gornjoj, bb, koji je lišar lica a iz vatrenog oružja, nalazio se u sastavu jedinice, koja je učestvovala u lišenju sluge prijavljenik. Također, na istom mjestu iz vatrenog oružja je lakše ranjen oficir SJB Teslić Milinović Niko, sin. ... i Džubice r.16.02.1962. godine u mjestu Vlačici, gdje je i nastanjen, k.br.55, optera ... pripadnik SJB Teslić.

Radni os OJL Banja Luka zajedno s radnicima SJB Teslić produžavaju operativne mjere i radnje na identifikaciji drug. lica koja su zajedno lišena života sa prijavljenim, na pronađenju nezal. lica i staljenik pred oca, a o svim koracima saznanjima slijedi dopuna.

Ujerenjem OJL Banja Luka - SJB Teslić svim prijavljenim licima je određena pritvor, na osnovu člana 193. stav 1. Zakona o trajanju do tri dana, koji je po se da teče od 06.07.1992. godine od lišenja, čemu su priloženi crteži sa rješenja. (prilozi 150 i 151)

... prijavljenim je obavljen informativni razgovor, o čemu su slijedeće službene obavijesti ili uzete izjave o ma na istak. Informativni razgovori su obavljani i sa jednim od glavnih opterećenih lica i svjedoka, o čemu su slijedeće službene obavijesti ili uzete izjave (prilozi od 1 do 13, od 56 do 79)

... svi pri ovi su numerisani od rednog broja 1 do 152.

... I ...

- 1. ... od ...
- 2. ... od ...
- 3. ... od ...
- 4. ...
- 5. ...
- 6. ...
- 7. ...
- 8. ...
- 9. ...
- 10. ...
- 11. ...
- 12. ...
- 13. ...
- 14. ...
- 15. ...

16. Službena zabilješka o obavijestima razgovoru sa Devif Vitomiroz,
17. " " " " o zbiljanjima u SJB Teslić, sačinjena po nacrtu SDB Teslić, zurnal: viš Du anu,
18. Službena zabilješka o obavijestima razgovoru sa o zbiljanjima u SJB Teslić, sačinjena od strane Markovića redraga,
19. Službena zabilješka sačinjena o zbiljanjima u SJB Teslić, od strane SDB-a Markovića
20. ime i prezime
21. ime i prezime radnika izvođenog sa osobljem u sastavu
22. ime i prezime koje je dovelo vojnika
23. službena zabilješka o obavijestima razgovoru sa o zbiljanjima u SJB
24. izvjava Stipe Lesić
25. izvjava Vrišljak Brvoja
26. izvjava Kocić Stofano
27. izvjava Vardić Souda i V. Stovi za re
28. izvjava Stojanović Stanka
29. " " Vrdić Vinca
30. " " Lepčević Đorđević
31. " " Gosak Marka
32. " " Skopljan Stjepan
33. " " Vrdić Stanka
34. " " Vrdić Stanka
35. " " Kostić Stole
36. " " Vrdić Stanka
37. " " Vrdić Stanka
38. " " Vrdić Stanka
39. " " Vrdić Stanka
40. " " Vrdić Stanka
41. " " Vrdić Stanka
42. " " Vrdić Stanka
43. " " Vrdić Stanka
44. " " Vrdić Stanka
45. " " Vrdić Stanka
46. " " Vrdić Stanka
47. " " Vrdić Stanka
48. " " Vrdić Stanka
49. " " Vrdić Stanka
50. " " Vrdić Stanka
51. " " Vrdić Stanka
52. " " Vrdić Stanka
53. " " Vrdić Stanka
54. " " Vrdić Stanka
55. " " Vrdić Stanka
56. " " Vrdić Stanka
57. " " Vrdić Stanka
58. " " Vrdić Stanka
59. " " Vrdić Stanka
60. " " Vrdić Stanka
61. " " Vrdić Stanka
62. " " Vrdić Stanka
63. " " Vrdić Stanka
64. " " Vrdić Stanka
65. " " Vrdić Stanka
66. " " Vrdić Stanka
67. " " Vrdić Stanka
68. " " Vrdić Stanka
69. " " Vrdić Stanka
70. " " Vrdić Stanka
71. " " Vrdić Stanka
72. " " Vrdić Stanka
73. " " Vrdić Stanka
74. " " Vrdić Stanka
75. " " Vrdić Stanka
76. " " Vrdić Stanka
77. " " Vrdić Stanka
78. " " Vrdić Stanka
79. " " Vrdić Stanka
80. " " Vrdić Stanka
81. " " Vrdić Stanka
82. " " Vrdić Stanka
83. " " Vrdić Stanka
84. " " Vrdić Stanka
85. " " Vrdić Stanka
86. " " Vrdić Stanka
87. " " Vrdić Stanka
88. " " Vrdić Stanka
89. " " Vrdić Stanka
90. " " Vrdić Stanka
91. " " Vrdić Stanka
92. " " Vrdić Stanka
93. " " Vrdić Stanka
94. " " Vrdić Stanka
95. " " Vrdić Stanka
96. " " Vrdić Stanka
97. " " Vrdić Stanka
98. " " Vrdić Stanka
99. " " Vrdić Stanka
100. " " Vrdić Stanka

127. nalog blagajni br. 5/92 od 13.6.92
 128. potvrda o dobrotvorno predatim predmetima - darodavnik od 13.6.92
 129. nalog blagajni br. 6/92 od 15.6.92
 130. potvrda od 15.6.1992. godine
 131. nalog blagajni br. 7/92 od 15.6.92
 132. potvrda od 15.6.92
 133. nalog blagajni 7/92 od 15.6.92
 134. nalog blagajni br. 8/92 od 15.6.92
 135. potvrda od 15.6.92
 136. nalog blagajni 2/92 od 15.6.92
 137. nalog blagajni 3/92 od 17.6.92
 138. primoprima br. 218/92
 139. nalog br. 201 od 17.6.92
 140. nalog blagajni 4/92 od 24.6.92
 141. potvrda od 24.6.92
 142. nalog blagajni od 26.6.92 br. 4/92
 143. potvrda od 26.6.92
 144. izvještaj Tibitane Matija
 145. izvještaj Stjepanović r. Šovc 10 milijuna
 146. službena zabilježnica od 3.7.92
 147. potvrda od 26.6.92
 148. izvještaj Brodanović Vesna
 149. potvrda br. 362/92 od 26.6.92
 150. saopćenje Vesirović Inore
 151. fotokopija službenih listopisnica
 152. " "
 153. " "
 154. " "
 155. " "
 156. lista imena snobradajne dovole za v. z. u. 147-149 i 150-153
 157. potvrda o nabavljenoj vozilu
 158. izvještaj list Tumanović Mate - fotokopija
 159. " " - listopisnica
 160. potvrda o pritvoru
 161. saopćenje o rijavljima i o ostalim riječima
 162. potvrda za bolnicu za kataru Dobrovoja

Predsjednik
 ministarstva
 Džur

N A S T A V A K

Spiska dokaza i priloga iz krivične prijave broj KU 132/92
od 09.07.1992.godin , protiv Pijunović Miroslava i drugih

163. Izjava Iveziq Zefa, uzeta 10.07.1992.godine
164. potvrda o predaji predmeta Gnječ Novenki
165. potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Iveziq Zefa, od 10.7.1992.
166. Službena zabilješka , sačinjena dana 10.07.1992.godine
167. izjava uzeta od Gnječ Nevenko
168. dopis Istražnom sudiji Osnovnog suda Teslić i Osnovnom javnom tužilaštvu Teslić od 10.07.1992.godine
169. spisak nestalih lica od 13.7.1992.godine
170. rješenje o sprovođenju istrage od 11.7.1992.godine
171. zahtjev za sprovođenje istrage protiv Pijunovića i drugih od 10.7.1992.
172. dopis istražnom sudiji Osnovnog suda Teslić od 10.07.1992.godine
173. dopis Osnovnom javnom tužilaštvu Teslić od 14.7.1992.godine
174. dopis Osnovnom sudu-istražnom sudiji- Teslić, od 14.7.1992.godine
175. dopis načelniku Stanice javne bezbjednosti Teslić od 15.7.1992.godine
176. spisak dokumenata pronađenih kod pritvorenih lica (Pijunovića i dr.)
(od rednog broja 1 do 34)
177. spisak dokumenata pronađenih kod pritvorenih lica (Pijunovića i dr.)
(od rednog broja 1 do 51)

Broj: B-9/01.211.39/92
Dana, 06.7.1992. godine

bu 132

Z A P I S N I K

O uzimanju izjave na osnovu člana 151. ZK-a

GRUŠIĆ MIROSLAV, rođ. Baka, sin Mihajla i Jelene z. Gavranović
rođen 28.3.1953. godine u Doboju, nastanjen u Doboju, ul. 1 maja br. 8,
po zanimanju radionehaničar, završio školu učenika u privredi, oženjen
otac dvoje djece, Srbin, državljanin Jugoslavije, vojnu obaveznu regulisao
1973. godine u Travniku, u vojnoj evidenciji i se vodi u Doboju, sada civil
i. o. lice.

- je dana 06.7.1992. godine u informativnom razgovoru, održanom na
okupljanju boravka u Tesliću, ovlaštenom sluga bosna lica CSB B. Luka, dro
si. odošut

I Z J A V U

"Nisam pripadnik nikakve vojne formacije, a u Tesliću sam došao početkom
VI mjeseca ove godine, kao pripadnik jedne grupe ljudi, koji je poslao
CSB Doboju, odnosno njen načelnik Bjeločević, i zamjenik Savić, kako bi
mi u Tesliću zaveli red i disciplinu u miliciji i u gr. du. Pred mene,
u grupi su se nalazili: Čulibrk Dobrivoje, Savić Milan, kao rukovodilac,
Anđević Dragan, radnik CSB Doboju, Spasojević Slavko zv. Bato, zatim Fiko
i Gojačević Nenad, radnik CSB Doboju. Imali smo svoje maskirne uniforme, a
oznake su milicije, i kratke i duge usmružanje, koje smo ranije dobili od
vojske. U CSB Doboju smo od Jorgić Nikola, radnika tog centra, dobili slu-
žbenu leg. tiskariju, a ovlaštenjima milicije.

Kada smo došli u Tesliću, zatekli smo jednu grupu vojnih oficijera, oja
je došla prije nas na nekoliko dana, sa kojim je komandovao kapetan Petri-
čević, i koja je već prilično zavela red u gr. du. Mi smo se predstavili kao
radnici Nacionalne bezbjednosti CSB Doboju, a kako su radnici CSB-a Tesliću
od prije pomislili zamjenika načelnika Savića, nije bilo nekak posebnih pro-
blema, da radimo i naredjujemo radnicima u miliciji - CSB-a Tesliću.

Uglavnom smo sve poslove vodili preko načelnika Krume i komandira Prođe.
Ja sam imao zadatke da u jednoj kancelariji u CSB-a vodim finansijske poslove.
Osim toga, učestvovao sam u privodjenjima lica međunarodna i tzv. tako nazivna
i osti, na koja smo imali podatke da posjeduju oružje, radio stanice i sl.
Pored toga učestvovao u akcijama pretrezanja stanova sumnjivih lica. Vodio
sam i nekakvu dokumentaciju, koja je ostala u kući, ustvari u kući je dokumenta-
cija je od Vagovića, a koja dokumentacija je ostala u sam golfo. Vagović sam
repi da smo u Tesliću došli vanjska CSB Doboju.

Ja sam obavljao razgovore sa licima koja su bila privodjena - učestvovao su to
bili Muslimani i Srbi, i ta lica su dobrovoljno za potrebe Srpske vojske
ne i predavali određene i druge stvari i dovina, oja sam ja predavao im
dokumente iju blagajnici u od -a. Tim, Xudino, koji su dobrovoljno davati
novac, visoke davee postavio, jer sam mi A. On rekli, da ih ne treba davati.

Neki od tih ljudi su pušili, na plavezu da se povremeno javljaju, a neki su draži vodnici SPU-a Tešić vodili u zatvor.

Raspitivanje se sa informacijom da jedan stolar iz Tešića pobjegao u Beograd na svojoj kugovici, ušišak, Vaso i dva radnika iz SPU-a otišli u njegovu zlatnu radnju, koja se nalazi preko puta SPU-a, gdje su pronašli i nekoliko kasa, koji su radnicima iz SPU-a oduzeli kasa, što su ovi i učinili antogenim aparatom pa su u toj kasi našli izvjesnu količinu zlata, odnosno zlatnih predmeta: zlatna prstenja i dr., i srebrnog nakita, što su uzeli, donijeli u SPU-a, zatim zvali zlatu a Zeta, koji je to izjavio, ja sam sve to oduzeo u kasi kod blagajnice. U toj kasi sam našao potvrdu. U istu zlataraku radnju naknadno sam se sam još jedan put vratio, s namjerom da izvučem neke veće masine, tako nenih prepale, to sam inače grilikom našao nešto para i zlata, što sam naknadno spremao u kasi.

U vrijeme kada su se neki zatvorili u SPU-a, ljudi bile u SPU-a, već u Beogradu kod ranjenog Bato, a naknadno sam čuo da su bili zatvorenik i da ima onih koji su od batina i umri. Isto tako, čuo sam ni to da su ljudi i drugi oduzeli preko noći u nepoznatom pravcu.

Što se tiče automobila, tako je bilo Muslimana i Hrvata, koji su preduvali svoje automobile za potrebe Srpske vojske, tj. SPU-a. Tešiću je vodio neki likovica tih vozila, o čemu postoje potvrde. I poznato mi je da je u Doboj odvozeno nekoliko automobila. Automobila su odvozi Diko jedan, Savić "Škoda" jedne laganog levora, srjetio središte boja, i još neki.

U vezi sa silovanjima, o kojima se priča, nije mi ništa poznato. Ja sam imao jednu prijateljicu, koja sam imao duže vrijeme, i to nije ni o nikakve prirode.

U vrijeme kada sam lično služio, nalazio sam se u Beogradu kod recepcije u hotelu "Kardinal" iako sam pušku u blizini, ali nisam pušao stvor, ni pušao, već sam se odmah predao, i čak pozitivno svoje drugove, da ne predaju. Tada je saznao bio i Kuraga i garantujem da nije ni on pušao. Kuraga sam čuo da je ubijen jedan vojnik u toj akciji, ali stvarno nije poznato ko ga je ubio.

Drugi dokazi što da izjavi, ali sam dišifrovane zapisa, sadržaj u potpisanim razuzijem, i zapisi su zajedno potpisani.

IZIŠAK
Tešić: Slobodan

ZAVRŠEN

IZIŠAK: SLOBODAN IČIĆ,

Српска Република Босна и Херцеговина
МИНИСТАРСТВО ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ
ЦЕНТАР СЛУЖБИ БЕЗБЈЕДНОСТИ БАЅА ЛУКА
СТАНИЦА ЈАВНЕ БЕЗБЈЕДНОСТИ
Т Е С Л И Ћ

02117024

Број: 13-9
Дана: 03.7.1992. год.

Службена забилешка о zbивањима у СЈБ Теслић у времену од
01. априла до 01. јула 1992. године.

Прим април, дан када је наређено формирање и почетак рада Министарства за унутрашње послове Српске Републике Босне и Херцеговине, Станица јавне безбједности Теслић дочекала је организована у четири резервне станице милиције, с обзиром да је прије тог датума дотадашњи МУП-а БиХ наредио потпуну мобилизацију активног и резервног састава милиције у свим СЈБ.

Тако су поред матичне Станице у Теслићу у којој је било ангажовано 100 људи, функционисале и РСМ у Блатници (70 људи) и Прибинићу и Чечави са по 60 људи. Иначе, у мирnodопским условима у СМ Теслић су, према постојећој систематизацији, била запослена 54 радника милиције.

Чин проглашавања МУП-а Српске Републике БиХ, СЈБ Теслић није спремно дочекала. Наиме, доста изражена национална поклоњеност у ЦСБ Добој превијела се и у ову Станицу, а готово полједнака заступљеност радника српске и осталих националности у СЈБ наговјештавала је да ће њим тешко са потписивањем изјава лојалности Српској Републици БиХ и њеним законима. С друге стране, у условима када је комплетан ЦСБ Добој остао под окршљем поттапашњег МУП-а БиХ, изјава да СЈБ прихвата формирање и да је саставни дио МУП-а Српске Републике БиХ, био би више формални него суштински чин. па је управо на иницијативу из СЈБ, Скупштина општине Теслић, 6. априла 1992. год. донјела Одлуку да се ова комуна територијално и државно-правно веже за АП Босанска Крајина. На тој начин и СЈБ Теслић се након обављених консултација у ЦСБ Бања Лука, ускоро нашла у саставу овог Центра и њихово увећање у свим дијеловима било је задовољавајуће и та веза успјешно је функционисала чак и упркос чињеници да је убрзо дошло до прекида телефонског саобраћаја између Бања Луке и Теслића.

Не слажући се да рали у новоформираном МУП-у Српске Републике БиХ, добар број радника муслиманске и хрватске народности напустио је СЈБ, па је она изгубив симболичне заступљености радника наведених националности постала практично једнонационална.

Због чињенице да је одласком знатног броја радника, учесталих терористичко-диверзантских акција (подметање експлозивних направа у угоститељске и друге привредне објекте), као и специфичне етно-географске структуре општине, те због отвореног неслагања већег дијела грађана муслиманске и хрватске националности са припајањем Теслића Босанској Крајини, реално је било очекивати, а такве су биле и безбједносне процјене, да у граду и приградским насељима деће у питање могућност очувања јавног реда и мира, те безбједности живота и имовине грађана. па је, знајући све то у виду, Кризни штаб општине Теслић донио Одлуку да се деби број

припадника подручних rezervnih stanica milicije privremeno povuce u matичnu stanicu u gradu. Tako je u РСМ Блатница остало само десет припадника милиције, док су РСМ у Чечама и Прибранићу практично престале да djeluju, јер је безбједносна ситуација на подручју нивоаг дјеловања у толикој мјери задовољавајућа да се озбиљно нишће питање постојања РСМ у свим дијеловима општине. Ипак и при доласку у Теслић сзак од наведених станица наставила је да djeluje као засебна организациона јединица.

Захваљујући оваквом ангажовању радника милиције ред и мир у општини одржавао се на задовољавајућем нивоу и изузет полицијског часа који је узведен на подручју читаве Аутономне регије, спорадичних хитних пуцања из ватреног оружја и израженог присуства војске на територији општине, Теслић ни по чему није ослерао слику средине која се налази у непосредној близини зоне ратних дејстава.

Међутим, због чињенице да се рат у Сјeverној Босни и Герцеговини почео нагло да шири и распламсава, у Теслићу је почело да се ствара свјетлана да војна јединица на свом подручју, снага једине бригаде, није довољно јака за одбрани седамдесетак километара дугу границу са које је пријетила изгеницијална опасност и ошакле су се могла очекивати ратна дејства, па је Кризни штаб општине покренуо акцијност да се војни потенцијал ојача и уложио је доста труда да изврши потпуну мобилизацију и набави потребно наоружање.

У том настојању напразнена је једна од ријетких, али фаталних грешака, када је помоћ затражена од командне Оперативне групе Добој, јер та "помоћ" резултирала је на крају хастачким ставом у војску, а посебно у СДБ и органима власти.

Биће да та командна као личну иницијативу и изазвај при чему ћу настојати да сваком значајнијем догађају дам временску одређеницу:

Дана 1. јуна, око 9 сати, позван сам у канцеларију предсједника СО Теслић, Николе Петришића, и при доласку у наведену просторију у којој сам, заједно са Петришићем, затекао три униформисана војна лица. Предсједник ме представило гостима, а затим и утврдио се шта и рекао да су присутни официри из команде Оперативне групе Добој, капетан Љубица Петричевић, кога раније никада нисам знао, резервни мајор Јово Раковић, кога сам од раније знао, јер је ријеч о познатом интернационалном судији, док за треће лице нисам сигуран да ли је имао и какав чин, ни коју функцију врши. Нисам запамтио чак ни име, али сам га препознао при наредним сусретима, и ријеч је о Ранку Рауки, самозваном "правм српском нареднику". У кратком разговору капетан Петричевић ме је рекао да ће радити на подручју општине Теслић као помоћ на пословима мобилизације и организовања, односно повећана бројног стања јединица Српске војске на овом подручју.

Дан касније

Дан касније, негде отприлике у исто вријеме, позвао ме је командант бригаде војске Српске Републике БиХ у Теслићу, потпуковник Дејан Билановић да дођем на командно мјесто, што прије и на поведем са собом и предсједника општине, Николу Петришића. Покушао сам да телефоном позovem Петришића

, да каже се на вјероватно тој ике није јавио, све на његовом и дошао на његово мјесто у Теслићу, у канцеларију потпуковника Билановића, у којој се, поред мене, налазили војници Каран Петричевић и мајор Раковић. Након кратког виђања Петричевић ми је рекао да, иако не радном разговору, так се неки предаједник Петришић, да се зове "ова" и тражи да ради у приватном фазиклу.

Pročitao sam letimično ponudjeni tekst i vidio da se radi o specijalnom ovlaštenju koje je potpisao izvjesni pukovnik Mimić, avjerenom, čini mi se, pečatom crvene boje. Takva se desilevno ne sjećam, ali stvarilike u njemu se navodi da se kapetanu Petričeviću daje specijalna ovlaštenja da uspostavi red u vojsci, kao i na području cijele opštine.

Na pitanje što to znači, odgovorio mi je da je on ovlašten da angažuje i postavlja kompletan komandni kadar u vojsci, kao i da šalje rukovodeće ljude u stanici javne bezbjednosti i civilnih organima vlasti, ukoliko obično do izvršenja njegovih zadatka. Brzo zatim u prestonicu je stigao i predsjednik Parlić, po čijem nalogu predloženi dokument, uz, stvarilike sličnu kamator, nakon razgovora kapetan je rekao da mu u opštini još nisu ni počeli preuzimati vlast i da se moraju organizirati obična ispostava, jer su oni prijedlozi koje se stvaraju srušiti. Nakon toga došlo je u tu opštinu nekoliko novosti i vođa crvenih beretki, izvjesnog Beževića, koji se sa svojom grupom vratio s boka jedinice vojske i cilijom specijalnom za ličnog terena od ustaša i zelenih beretki. Napominjem da tada nisu znali ni ko su, ni kakve formacije crvene beretke, čija priča i legendi kaže su se stvorile u njihovom nepredviđenom junstvu i podvizi. Nakon toga vratilo se nekoliko ljudi iz opštine, 5. juna stigoše na sastanak Ariznog st. b. opštine Parlić, koji se sastao sa ostalim svakodnevnim, a u vrijeme kada su obavljali funkciju vođa vođa, i je obavješeno. Iz tog sastanka treba biti poznato da je u vrijeme redovne prisustva ličnog terena, da su bili prisutni major Kapović i još nekoliko jedinica uniformirane vojske ličnog terena i ostalo, ne znam ga ni ime, ali sam nekoliko dana prije vidio u opštini G. sekretarijatu u redovnom radu.

Na pitanje da li je u ovom sastanku odgovarali na pitanje Parlić, da je, jer da su svi istih organizacija bila stalno isto, a to znači opština, opštine, crveni vojske i organizacije, predloženo je i ostalo. Kažem ako la s. ti. u vedanog dana major Kapović je iz opštine iz kancelarije predsjednika IC-1 u kojoj se sastanak održao i nakon nekolicine minuta ponovo se vratilo, te rekao da se ne razilaze, jer u je uopšte javljeno da stigoše kapetan Petričević sa grupom vojnika policije i crvenih beretki. Nakon stvarilike nekoliko dana IC-1-a u opštini se nekoliko putnika iz opštine iz kojih su istražila uniformirana lica, palivom u uniformiranim, sa puškama na ruke i ako opštine opštine posle je uslijedilo barbarski napad. Nakon toga sjeđio najbliže prozoru, ustao i da se vidi da čemu se radi i tom prilikom vidio da je lice u vednoj uniformi udarilo prelepnim u civilu grupom u policiju, uz vik "Što ćeš ti turčina pred srpsku opštinu". Drugi uniformirani lica je u opštini uopšte uopšte opštine i viknulo "Šta ćeš ti turčina da te ne ubijem".

Nekoliko trenutaka kasnije u presteriju u kojoj sme se nalezili - ušla je prve jedan od radnika milicije koji su čuvali stražu pred opštinom, a odmah za njim jedna uniformisana lice sa crvenom beretkom na glavi i puškom na petevs, te nekoliko visokih tenam uzvikovala: "Kirnel pozdravite sveg našeg komandanta" i pokrenule na kopetana Petričevića koji je upravo ulazio na vrata. Iznenadjeni i zbunjeni prizorom, svi sme ustali, a u kancelariju je ušla još nekoliko lice sa crvenim beretkama i nekoliko lice u vojnim uniformama sa oznakama srpske vojske, svi sa puškama na petevs. Nakon toga lice sa crvenom beretkom je tražilo da izvedine lične dokumente, da se rekonstruira ime po imenu i prezimenu i funkciji koju vršio. Ivi vojsku nije legitimiran je Goran Bubić, predsjednik Opštinske Srbije Srpske demokratske stranke i kad je rekao kakvu funkciju vrši, rečeno mu je: "to se sviđe selitišari, njima je ajesta u ruku". Nakon što Bubić na tu osobu nije nasmijeo, lice koje ga je legitimiralo je reklo da je napravilo šaklaka, da je ovaj, nakon što je u ajesta prijeteci uperen puška i utinje.

Kada sme svi le itimljeni dozvoljena nam je da sjednemo, a riječi koje kaže kopetan Petričević i napomena da od tog trenutka on organizira ovaj sastanak u ovim strukturama vlasti, da se svaka grupa treba organizirati u okviru stranke, da se ne krija u budojale svaki sastanak, da se od prisutnih u presteriji traži da se prijavljuju prisustvovani sljedeći funkcionari: komandant stranke, predsjednik opštine, predsjednik TO, a bolnik i drugi funkcionari stranke za NO, kao i još nekoliko iz opštine, pri čemu kaže da su potrebni, a kaže da stranke su se trudile da se organiziraju u opštini, ali da se nije stajalo na puškom na petevs pitale je: "kako je ovo heklar". Riječi je o ovom ličnom a grubomaju koje sam urečno zadržao u sebi, ali sam u sastanku stajale okružene na vještici iz svojih leđa. Nakon što je u g. leđa rekao leđa, da sam se nasila i da, kao je heklar stranke sa prave srpske berce. Od prijetajem stranke čine o sam na ovaj "paklen", a zatim je, nakon što je konfuzno i prijeteci bježale u ciljevima i zračica stranke vojake i srpske stranke u ovom retu, lice sa crvenom beretkom, koje sam i snija sus sa njegove kolege salevljevaju na njegov, kopetan Petričević tražilo da na sastanak dođu komandir ot nice milicije i komandant stranke grada. Nalazeno da ovaj je ležerni milicija od u TO i rekao je u z. stranke opštine komandir milicije stranke stranke, koji je nakon le g. i snija u uniformi. Lice koje je uzelo ovaj heklar pitale je: "to ti je ovo", nakon čega i o sam ke komandir milicije, a što su je B. Petrović od everie do le sa komadir, ovaj su je stranke oznake i rekao: "to tek treba da se služiš". Nakon što je B. Petrović u presteriju je v. rezervni k. petan Mendila Bistić, koji je nešto ranije od sam sebe snija, a na prijedlog stranke stranke, izgovor na funkciju komandir stranke. Nakon što je v. lice sa crvenom beretkom, kojim se sam ime, inče napominjem da se svi rukovodi ova stranke nije slušao a dincir, pitale se je zbog toga da ne snija da pozdravi prezimna v. komandir i pri tome se od njega stvarno otkren po lice. Pošto se verbalno suprost via ovom retu, a petan B. Bistić je snija još nekoliko lice u ovom. Nakon što sme svi bili zadržani prizorom, ovaj prijetajem stranke nije snija da se snija na bilo koji način, a nakon toga rečeno nam je da sljedeću lekciju imamo u TOB i da se svi uputimo tamo.

Pri dolasku predzgradu SDB prizor se uglavnom ponovio. Ponekad su lica u vojnim uniformama i svi sa crvenim beretkama zauzeli barikadni položaj oko zgrade, a rednike milicije koji su bili pred zgradom, već poznate lica zv. Mjegaš, postrojila u dvije vrste, naredile da obece metak u cijev, da skinu ravnike sa pušaka, stvaraju vraklopas kundake na glavu, padušila ih u kačuni prvi zapadni barci uruči Mjegaš, te reklo da se od sada puška ne bi puštili iz ruku svega kad se završi rat, da oni više ne mogu ni kući, ni žen, ni djeca, ni više (istina riječi su iz sverane ne grublji i negrdan način), već da im blijeđi sone puška, rev i šuma. Iste je bile vrijeme kada civilni lice službi u SDB u levanom koristi partu, u trenutku pred zgradu su stigli inspektor za opšti kriminalitet Vl. Čičir, Čirunević i krim. tehničar Đasir Člender. Lica u vojnoj uniformi koje su je uzelo hekler i koje je kasnije reklo da je on danke Mjegaš, iz prvi zapadni a rednik, legitimiziralo je Člender i Čirunević, a na pitanje upućene Členderu, da li je on heker i ne potvrđen odgovor, ne stiglo ovih protukle je Čirunević, veselo ga lice, reklo da u crvenom SDB-u mogu viditi one Srbi, da bi malo kasnije Člendera stavilo u pritvor, reklo je rat u ovom kasnije partu na jednu intervenciju i nešto kod kapetana Petricević. Mjegaš je prenio i referat za nadzornjake i municiju u SDB, jerke Sov. S.C. s tom s likom što nije vezan i stvaran, ali je labin nekoliko odredbi, zato što se lica moraju ušestiti u SDB-u na lica i kancelariji. Kasnije su se ova dva lica zatim odmah i oni i službeni radnici u zgradu, tako da je sa vremenom sve više, da se u SDB-u ne može pust.

U ovom "matru" milicije, poznati Mjegaš je izveo 25 ml. danih milicionara, a redniškom dijelu se papira i rekao da su oni isti u SDB-u kao i oni koji su u SDB-u. Da se vrijeme iz SDB-a broj lica iz SDB-a, da se obično je vratarima SDB-a, da istina je vratarima obično, a Mjegaš je rekao da se svake od sada radi da se radi i službeni Srbi.

Službeni radnici obavljali su se i u zgradi SDB sekretarijata za SDB, u kojoj je telefonom pozvan upravnik pošte koji je rekao da su oni isti u SDB-u kao i oni koji su u SDB-u. Da se vrijeme iz SDB-a broj lica iz SDB-a, da se obično je vratarima SDB-a, da istina je vratarima obično, a Mjegaš je rekao da se svake od sada radi da se radi i službeni Srbi.

U ovom togo zgrade grupa se udaljila u ne san tom zvonu, da se vratio u SDB, skupio zbunjena i šokirana milicionara, skupio ih oko sobi, uvjeravajući da se se samo trenutno, jer su oni samo tako misle.

U ovom togo zgrade grupa se udaljila u ne san tom zvonu, da se vratio u SDB, skupio zbunjena i šokirana milicionara, skupio ih oko sobi, uvjeravajući da se se samo trenutno, jer su oni samo tako misle.

Tokodje, povreda lakš ozirede u predjelu netkoljenice zadobio j
i alan debelake grupe pomenuti Bata.

Nakon što sam naredio da se obezbiјede vozila, a dio milicije po
naredbenu potpukovnika Bilanovića, ostali na tom području i pomoćne
prilasnici voјske u blokadi sela i spriječi eventualno bijeство
protivničkih boraca, vratio sam se u kancelariју u kojoj sam zatekao
Milana Savića. Objasnio sam mu ukratko što se zbivalo, a on mi je
rekao da posovem komandire stаница, da se dogovorimo i da nam na
kartu izloži plan sutrašnjih dejstava. Uскоро su kod нас дошли
Predrag Markochević, Žilko Spasojević, komandir РСМ Блатина,
Radoslav Kukulj, kom. РСМ Теслић, i чини ми се Маринко Букчи,
a присутни је био и Ненад Тојковић, инспектор из Добоја.
Командири милиције исповили су огорчење државем и понашањем
војске у овом сукобу, nakon чега је Savić рекао да ћемо отићи
у коменду и да ће он о томе разговарати са потпуковником Билановићем,
који је очигледно неспособан и кога ће он, ако треба, смјенити.
Док смо разговарали и сређивали утиске Markochević је предложио да
nakon што утврдимо на која начин ћемо сутра дејствовати, замолимо
потпуковника да нас не улачи у окрпај овакве приреле, јер милиција
није ни обучена, ни опремљена за класична ратна дејства, он и ја
одемо код командира погинулог милиционара Бабића, изразимо саучешће
и договоримо се око сахране. Међутим, у том тренутку дошао је
неки од милиционара (не сјећам се ко) и уплашавано рекао: "Па
зуде, ове коле су побиле". Занитан сам ко је кога побиле, а одговорено
ми је да је то био nakon што је свјас да је његов колега Бата рањен
у задворску просторију, извес сла приземна линија, те наредно
окупилима да смјеле његов примјер и да почну уварати приземно.
Није ми познато ко је све у томе учествовао, али сам касније
свјас да се на простору испред станицне зграде поред милиције
назавио а теби број војне полиције извиђача и да су многи од
них, неки под присилом, а неки вјероватно и добровољно удерали
приземне просторе користећи при том различита средства. Зоренио сам неким
(не знам тачно коме) да све да види шта се дешава и свјас да су
претучана лица враћена у задворску просторију, да су многа у
бесвјесном стању, а нека мртва и убијена. Рекао сам да хоћу тачно
профјектај шта се догодило и какве су последице. Један од колега
који се налазио ух kancelariји (мислим, али не смјем гарантовати
да је то био Kukulj) ускоро ме обавијестио да према првој профјекцији
и прегледу задворских просторија има 3 убијених лица. Дактобио сам
нерве и наликном тоном питао Savića: "Па добро шта се ово дешава
и зашто нам од станице прелете Јасеновац". Одговорио је да се
не треба забудивати, јер како би се понашао да сам тек учествовао
у чишћењу Добоја. Остао сам запањен његовом крвавокривошћу, а
Predrag Markochević је предложио да одмах зовемо истражног судију
да изврши увиђај. Savić ми је рекао да заборавља да је рат, да се
у рату не зрше никакви увиђаји и да је за Теслић једини кенгиен
што има Босну, а не Боску и да се због неколико артава не треба
убијивати, те да је то све његова брига. Послао сам Букчија и
остало да све о чему се ради, јер једноставно нисам могао да
извем, Kukulj што сам се приреди човјек који не подноси насмеје и
крв, али ме он замолио да га иде. Остао је у тојој сканевеном
стању Markochević и сједних смо тако ниједи изјасно тријави, а
онда је у kancelariју дошао Žilko са кеклером и питао ме, односно
све нас, какав ми тражио увиђај, ко ће извршити увиђај по његовог
рамјет и да ли је познато да је смислу "Докле живимо на насмеје, једна
и ретине и допемо ми да извршимо као она".

Rekao sam mu da me njegove prijetnje ne plaše, da je moj život bezbrižan i da je nakon svega što mogu to praktično i željno što još nisam izgubio. Odgovorio je: "Nачелниче ви сте, а и ова двојица, прилично стари људи да би сте се поново женили и рађали дјецу, па зато чувајте ово што имате". После је тога је залупко врата, а ја сам замолио све присутне да прођу и оставе ме самог. Извјесно вријеме касније ушао је Милан Савић, потајно ме пријатељски по рамену и рекао да се не забудујем, па је он сам сронио и да ће убијени бити сахрањени и да пођем с њим у војну команду. Да ли из очаја, страха или осјећаја беспомоћности, тек нисам га ништа друго питао, јер чинило ми се да је најбоље да о свему о коме ништа и не знам. Након разговора у команди намађу пуковника и Савића, од кога се овмо осјећам да му ја Савић рекао да ће бити смијешан, дошло сам у Станицу, узео оружје и отишао кући, с једном намером да заштитим породицу, јер сам страховао да ћемо те ноћи бити нападнути и ликвидирани. Ујутро на Ратном штабу рекао сам капетану Петричевићу шта се догодило, рекао да су то лица која је привела гођа полицији и да ли треба да о томе обавијестим војне органе. Рекао ми је да нема потребе, а ја сам напоменуо да према ономе што ми је речено лицима у петворској просторији у коју иначе због осјећаја стиде ни једног тренутка нисам ушао, треба медицинске помоћ, а он ми је рекао да за то нема потребе, јер према њиховом здрављу лица о којима је ријеч бит ће у првим борбеним радњима кад се буде повратили на устакне положаје на Матушани и Слатина, што другим ријечима значи да ће они бити живи шта испред српских бораца. Рекао сам да сумњам, према ономе што сам чуо, да биће ко од њих може овајсти, а камоли јурнати, а он ми је рекао да ће их онде дозата и отпор на Мачу. Дени је речено да се не занима војним, већ полицијским пословима и да збогом малишњу и распоредим на колонију од вате Мукановић до Гор. Тасића, те да коначно завршимо са тим устачким Раиковићем. Срећа што ми се друкча прилика да објегнем из овог пакла а сам сам узео тукиштресет и отишао на положај, gdje сам провео два дана и три ноћи. Приликом повратка, начелник криминалитета СЈБ Маринко Лукић рекао ми је да су међу лицима у затвору још двоје изгубили живот, односно настрадали због запобјених порега, те да је он неке пребакао у мртвачницу. Пошто су се на истом мјесту нашли и неке лице изгинулим у оружанм дејствима на Раиковић, најједно-вјетније да су скупа са њима сахрањена и та два. У настојању да упркос прокилу телефонских веза обавијестим било кога о томе шта се обила покривем ове зграде у више наврата покушавао сам, углавном кад сам био сам у канцеларији, а био сам врло рјетко, да позovem начелника СЈБ В.Лука или Добој, када сам знао да је то опасно и да се телефони прислушкују. У два наврата одлазио сам у Добој, и убјесто начелника Андрије Бјелокостића, једанпут сам у његовој канцеларији нашао Милана Савића и Дулићкица, а други пут када сам коначно дошао до Андрије с њим је поново био Савић. Чак ни у уторак, 28.6.1992. год. када је интервенцијом војске покориена ова бројна у злочин отрезле група, Милан Савић станио је био поред начелника Бјелокостића и ни једног тренутка није ми дозволио да о њим насамо разговарам. У земљи се се доконтактјем са неким од надређених послао сам у В.Луку командира Маричевића, с упутством шта да ради, али је он само у првом тренутку да ми начелника Мукановића и није успио да га о свему обавијести.

У међувремену по Теслићу су са страхом почеле да се шире приче о учесталим силовањима, плачкама, одузимању аутомобила и другим радњама, а по правилу за сва ова недјела возило се име већ познатог Илке. На једној сједници Ратног штаба на то ми је скренуо пажњу предсједник СО Никола Першић, на што сам му одговорио да и до мене допиру такве приче, али да вјероватно због страха оштећеник и пријетњи починилаца још ни једно дјело није пријављеноу СЈБ. Истина, приликом претресања подручја Стевака од стране милиције у циљу проналажења илегалног оружја, инспектор милиције из Добоја Ненад Гојковић, дошао је у моју канцеларију и пренио ми поруку које другогодинаше пријатељице Муневере Марковић која ме замолила да по сваку цијену дођем код ње јер она наводно не смије да изађе из куће. Стигао сам сутрадан у кућу госпође Марковић и она је замолила свог мужа Предрага да нас остави насамо, а онда ми рекла да је првог дана доласка екипе из Добоја, негдаје око 17 сати, у правно-станицу Теслић у којој је иначе до тада била запослена, дошао мушкарac мало дуже црне косе, у маскирној униформи, са неочалима за сунце, утерис у њу пушку, наредио да се скине и рекао јој да он зна да она воли куће из полиције и да се начелник Кузмановић вјероватно због тога веће жутити. По њеним ријечима успјела га је убједити да због менструалног циклуса није у стању да се позинује са њим наредбу, па му је понудила да то уради други пут. Саугодно је пристао, уз пријетњу да ако то ипак неће, каже неће бити. Замолила ме да ништа не предузимам, јер је страховала за свој и живот дјете, али је сам о томе слободно обавијестио инспектора Гојковића и замолио га да пошто он ипак није има никак-таква утицаја скрене пажњу Са-о-ду какве приче круже о екипи из Добоја. Након неколико дана, поново сам добио поруку од Муневере Марковић да има проблема и да дођем код њих у кућу, што сам и учинио и том приликом и она и супруг су ме позвали да останем код њих, пошто сам наоружан, јер наредно тога дана са приликом "Мерцедесом" на коме је била нацртана "Милиција" дошао је непознати мушкарac их пред порогом рекао да је чека већ три године, и ако жели да прекине она и породица да те вечеру обавезно дође у "Кардинал". Како су наведено позвали моји колеге из Булибрк Добривоје или Стојан Ђурић, питао сам да ли је неко од њих двојице, рекла ми је да није, јер их обавезно знаје. Већ да је ријеч о високом, ћелавом, средњовјежич мушкарцу. Вратио сам се у станицу СЈБ, пронашао Булибрка и скренуо му на то пажњу, на што ме он позвао да смога огледа код потичне особе да он провјери о чему се ради. То смо и учинили, а при доласку у кућу именоване Булибрк јој је предложио да разговарају у четирма очи, да би се након 10 минута поново придружио њима, а при доласку Марковићка је искористила тренутак да ми наведе како да не предузимам ништа и тражила од мене да се закунем дјететом да нећу ништа предузети. Други случајеви силовања или покушаја силовања мених нису познати, али знам да је ипак ове групе ко је дјеловао у оквиру Булибркове екипе, као извршни организатор са финансије, а чак и сам знао да има завршену само самостојачку школу, у којој је на врату доносио одређене књижевне књиге или некакав средстава, а једном ч сају колицима свата, које је доносио у два чаврата мени (у једном чаврату 1. и 2. чаврат, а други чаврат 3. и 4. чаврат), а остатак референту за мат. лин. послове - Мирјан Добини.

Приликом предаје наведених девизних средстава опоменуо ме да се како је рекао, pare лако лијепе за прсте, да српска полиција мора поштено да ради свој посао и да pazим да негде та средства не заврше. Није ми познато да ли је можда сумњао да ћу наведена средства присвојити, али знам да сам средства предао именованој Врбници, о чему ми је она издала одговарајућу потврду. На моје питање одакле му те pare, Рака је одговорио да их проналази остављене у напуштеним усташким кућама или да усташе у жељи да се доловоре новој власти дају добровољне прилоге за српску државу.

Да ми овај начин у СЈБ притичу одређена средства upoznao сам Ратни штаб, гдје је закључено да све то предамо у Општински ратни фонд, али сужајући да се ради о чистим и законитим пословима, у договору са реф. Мирјаном Врбницом, предали смо само један мали дио средстава, а за остало сам рекао да похрани код себе у касу, у жељи да кад се за то стекну прилике, средства за која се знају власници враће власницима.

Што се тиче одузимања аутомобила знам да је један дио тих возила кориштен и у СЈБ, о чему постоји одговарајућа документација код шефа службе за управно-правне и опште послове, Ралована Кушанића. Такође, знам да је један број возила користила војска, а о евентуалној одласку возила у Добој, познато ми је да је Савић Милан узео једног црвеног "Мерцедеса" комби, с намјером, како је рекао да у њега угради уређаје и систем веза, и омогући функционисање система везе приликом ратних операција које су се планирале нах покручју КОМУШине и Блатине. Нисам стручњак за систем веза, па не знам о чему се ради, али знам да се то возило никада није вратило из Добоја. Знам, такође, да је од мене, неко из добојске групе (чини ми се, а можда и гријешим) Бурић Милан тражио да потпишем путни налог за један путнички аутомобил "Голф" који је наводно требао да иде у Добој. На питање зашто и коме иде, рекао ми је да је возило мобилизовано за потребе, не сјећам се да ли Вишег судије или Вишег тужиоца у Добоју (знам да је само помињао лице, доводно функција из правосудних органа), чему сам се успротивио, одбио да потпишем налог и рекао да ако ми је то ауто потребно личној покушају да га нађу у Добоју, јер Добој има више зута од Теслића. Чини ми се да је тај разговор вођен у канцеларији секретарице Раде Савић, на разговор је, ако се добро сјећам, присуствовао и Ненад Денић, као и Миљка Спасојевић. О евентуалном одласку других аутомобила није ми ништа познато, осим што знам да су за вријеме боравка у Теслићу сва лица, изузев Ненада Гојковића користила аутомобила са којима су дошли, и аутомобил при "Мерцедес" који је возио Стојан Бурић, а чија је мобилизација изазвала доста незадовољства међу радницима СЈБ. Окренуо сам на то пажњу Кулибрк7, а он ми је одговорио да Стојан не ради за милицију већ за националну безбједност.

Два дана након масакра припадених лица Савић ме обавијестио да он и Кулибрк7а екипа одлазе из Теслића у Модричу, а да ће ондје сестати само Ненад Гојковић и група која је радила у крик. служби.

Пошто се у овом другом дијелу ради о изузетно часним и одговорним радницима, тај приједлог ме обрадовао, а приједлог повратку у Добој Савић ме обавијестио да ће војна полиција лица која је приђена у СЈБ пребацити у логор Мавача. Сутрадан ме дежурни милиционар упознао да је у току ноћи извршено пребацивање приведених лица, те предложено да позовемо санитарну екипу из Дома здравља да изврши дезинфекцију наведене просторије, због чињенице да су у врло малом простору крајње неусловним хигијенским околностима боравило превише људи. С тим сам се сложио и отишао у канцеларију, где сам био изненађен присуством Добривоја Тулибрка који ми је рекао да су се ипак предомислили и да његова група и даље остаје овдје, јер изводно није завршила све послове. У међувремену незадовољство грађана све је више расло, приче о масовној плачки, убиствима и силовању покривале су све већу размјену, па је у једном тренутку председник ИО СО Милорад Марковић то питање поставио Ратном штабу. Убрзо иза тога Тулибрк ми је рекао да имају доста знања о криминалним радњама председника општине и председника ИО, те да се спремају да их похепсе, с друге стране он и капетан Петричевић тергли су да имају знања да им председник СО-е са групом криминалаца припрема ликвидацију, па су у поне-дјелак 29. јуна 1992. год. упознали ме да су у циљу обезбјеђења СЈБ и због своје личне сигурности позвали екипу црвених беретки на челу са извјесним Карагом. Рекли су ми такође, да имају знања да је општине побјегао у Б.Луку, али да ће га они свјједно ухапсити због наводног шверца брашна у Тешан и других радњи за које нису понудили никакве доказе. Исто тако капетан Петричевић ме обавијестио да ће поћи ухапсити председника ИО-а, на што сам ја интервенисао, тврдио да се ради о човјеку кога дуго познајем, да смијем гарантовати да нема никаквих противзаконитих радњи у својој биографији, те им предложено да он и Драган Гаговић пођу скупа свјаном на разговор код председника ИО-а и да се и сами у то увјере. Након дугог убједивања сложили су се са мојим приједлогом, те смо отишли у стан председника ИО-а, задржали се отприлике 1 сат у разговору с њим и том приликом Марковић је признао да већ дуже зријеме не спава у стану, да се скрива, јер се плаши да ће га група из Добоја ликвидирати. Затражио је од мене милицијску пратњу, што сам му ја и обећао, а након повратке у СЈБ, вена зграда је била блокирана униформисаним лицима са црвеним береткама, док се у мојој канцеларији поред Тулибрка, налазило исто тако униформисано лице који ми је рекао да се зове Карага. Разговарали смо о борбеним дејствима која се воде на подручју Посавине, јер се наводно Карага управо вратио са бојишта. У току разговора позвао ме радница ССЈБ Нана Божић у сусједну канцеларију и рекла да имам телефонски позив. С друге стране био је Никола Петрић, председник СО-е, који ме питао да ли могу одмах да пођем на један значајни састанак у сједиште СО-е, обећао сам да ћу доћи, али сам у том тренутку из себе видио Тулибрка који ми је већ раније скренуо пажњу да се ниједна не удававам и да ће, уколико било куда кренем, изводно због моје личне безбједности или самом двојним криминалним циљевима беретки.

Ђулибрк ме питао с ким то разговарам, а ја сам слагао да ме зове човек из подцентра везе да би ми рекао да ме је звао предсједник општине однекуд из далека и рекао да га неће бити једно зријеме у Теслићу. Ђулибрк је одговорио да зна да је, како је рекао, тај Попов у Б.Луци, а ја сам се вратио у канцеларијуз ријешен да не идем на састанак, свјестан да би био праћен и на тај начин некога ко је био залужен са хапшења, а можда и ликвидацију предсједника општине довео на траг. Присуство црвених беретки и нека сазнања да војска спрема обрачуи са овом групом увјерили су не да се спрема сукоб, те сам кад су Ђулибрк, Карага и остали отишли на спавање, у договору са командиром милиције читазу ноћ остао у Станици. Ујутро око 5,30 час. ја и командир чули смо пуцвеку из правца на ком се налазио један од наших контролних пунктова, узели смо возило иж отишли да видимо шта се дешава. На пункту смо стигли убрзо у тренутку када је војна јединица предвођена поручником Драженом Јоцићем разоружавала нашу петролу милиције и двојицу припадника црвених беретки који су по наређењу свог вође Караге током ноћи послати да надзире појачају пунктова. Зауставили смо се на пункту, а неколико војника нас је окружило, наредило да изађемо из аута, пренамо лично изоружање и кренемо с њима, з јер они наводно нису протка нас него банде у војсци и полицији, која нам свима загорчила живот. Командир Марковић је од поручника Јоцића затражио ручну радио-станицу и јавио у подцентар везе, како смо се иначе претходно били и договарали, да се овим милицијским пунктским и патролама пренео наређења да се на војску не отвара ватра, како би се спријечило крвопролиће великх размјера. Милиција је поступила по наређењу, из наших приполица нису допали нити један метак, мада је неко пуцао на Станицу и том приликом повреле, на срећу неопасно по живот, садобно је резервни милиционер Нико Милиновић. При доласку пред Станицу поручник Јоцић сам је наредио да уђемо у зграду, да ништа не допуштамо, да се уокоро пред Станицу доћи припадници војске, офисно официри безбједности Команде 1. крајишког корпуса и инспектор ИСБ Б.Лука. То се занета и догодило, а нешто касније приведена је сва похвалена група из војске и полиције, те је истрага о њиховим дјелима у току.

То је углавном сриж онога што могу изјавити о овим инцидентним немилим догађајима, а евентуално допуну појашњења и чињенице које сам можда пропустио да кажем због обила попутата, тежине, стања у које сам доведен, спреман сам да дам у истрагу.

Правштено службено лице.

НАЧЕЛНИК СЈБ

Душан Кузмановић

02117039

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UMURASNE POSLOVE
CENTAR SLUZHBI BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
Stanica javne bezbjednosti
T E S L I C

Dana, 03.07.1992. godine

SLUŽBENA ZABILJESKA

Sačinjena dana 03.07.1992. godine u prostorijama Stanice javne bezbjednosti Teslić u vezi događaja koji su se tokom juna 1992. godine odvijali na području Teslića kao i SJB Teslić.

Ujulu 1991. godine, poslije višestranačkih izbora, smijenjen sam sa dužnosti Komandira Stanice milicije u Stanici javne bezbjednosti Teslić na kojim poslovima sam radio prethodne 4 godine. Nakon dva mjeseca bez rasporeda dobio sam rješenje Načelnika odjeljenja za suzbijanje kriminaliteta u SJB Teslić. Kada je 6.4.1992. godine opština Teslić pristupila regiji Krajina dotadašnji Komandor Stanice milicije Mehmedović Sabahuđin nije potpisao lojalnost Srpskoj Republici te je kao takav raskinuo radni odnos tako da je Stanica ostala bez komandora. Pošto je tokom aprila i većim dijelom maja bila dilema da li će se radnici koji nisu potpisali lojalnost vrećati na posao mjesto Komandira nije popunjavano a tek je krajem maja u Banja luku dostavljen prijedlog da se između ostalih postavljenja ja Markočević Predrag postavim na mjesto Komandora Stanice. Zbog problema u personalnim evidencijama koje su ostale u Sarajevu idr. ja do danas 3.7.1992. godine nisam dobio rješenje o postavljenju ali je dogovoreno na nivou SO Teslić i SJB Teslić da do postavljenja obavljam te poslove mada za to nemam nikakvog dokumenta. Identična situacija je i sa Djukić Marinkom koji je pod istim okolnostima obavljao poslove Načelnika odjeljenja za suzbijanja kriminaliteta u SJB Teslić. Pošto je i Zamjenik komandira u SM Teslić (koji je inače Hrvat) odbio da potpiše lojalnost a isto je učinio i Pomoćnik komandira (Musliman) Stanica milicije je od 4 rukovodna radnika ostala samo sa jednim pomoćnikom Srpske nacionalnosti. U takvim okolnosti rad u SM zbog nedostatka rukovodstva odvijao se dosta teško a ja bez rješenja dosta sam stidljivo prilazio tim poslovima jer nisam bio zvanično ni postavljen.

Početak juna 1992. godine (da li je bio 1 ili 2 ne mogu se sjetiti) u SJB Teslić došao je nekakav oficir Srpske vojske koji se predstavio kao Bljivić i rekao da će sa njim sutrađan, a po prethodnom dogovoru sa rukovodstvom opštine Teslić doći iz Doboja ekipa koja će u Tesliću napraviti red ali treba da se on prethodno sa nama dogovori oko zatvora jer navodno se to mora prvo obezbijediti. Razgovor je vođen u kancelariji načelnika Kuzmanovića a ne mogu se sjetiti da li je još ko prisustvovao istom. Bljivić je insistirao da pogledamo prostoriju za zadržavanje što smo i učinili svi zajedno zajedno sa dežurnim milicionarom. Pregledajući prostoriju Bljivić je rekao da je dobra ali desklonimo duške sa ležajeva jer je suviše komotna i da u nju može stati stotinjak lica a da će on za ostatak vidjeti.

Radi potpunije preglednosti situacije navodim da mi je moj radni kolega Djukić Marinko u proteklom periodu pričao kako su u Doboju određene grupe i "Crvene beretke" surovo uspostavljale srpsku vlast te

da je bilo dosta mrtvih a ko im se od gradjana ili organa vlasti usprotivio da je bio likvidiran. Kada nam je ovo Šljivić saopštio sa Djukićem sam dogovarao da obavijestimo Predsjednika opštine o tome kako se ovo ne bi kod nas desilo a kasnije mi je Djukić rekao da je upoznao Predsjednika. Šljivić je još rekao da će oni lica samo privremeno držati kod nas u zatvoru dok ne riješe širi prostor jer im je navodno zatvor u Pribiniću malen.

Dana 3.6.1992. godine u jutarnjim satima moj Načelnik Kuzmanović otišao je na sjednicu Kriznog štaba i to ranije nego obično a kasnije, negdje oko 09 časova pozvali su i mene u kancelariju Predsjednika SO. Na ulazu u SO pored redovnog obezbjeđenja milicije stajala su dva momka u uniformama i sa crvenim beretkama na glavi. Pitali su me gdje ću a kada sam im rekao da sam pozvan radio stanicom su to provjerili i pustili me unutra. Kod sekretarice predsjednika bio je drugi pripadnik crvenih beretki koji mi je drsko naredio da sa ramena košulje pokidam oznake samostalnog inspektora milicije i da to više ne smijem nositi jer mi je to po njegovim riječima dala stara vlast i da to ubuduće trebam zaslužiti. Kada sam ušao u kancelariju tu sam zatekao komplet rukovodstvo do oko desetak ljudi da još lica koja sva nisam poznao. Jedan pripadnik crvenih beretki šetao je po kancelariji gore-dole i glasno vikao da je kapiten Petričević sada svima komandant i da njega svi moramo slušati a ko nebude imaće posla sa njim (crvenom beretkom). Pitao je "jel jasno" našto smo svi u horu odgovorili "Jasno". Nakon toga tražio je komandanta odbrane grada Ristić Momčila i kada je on ušao u kancelariju crvena beretka ga je nekoliko puta ošamarilo i udario u stomak govoreći mu da mora poštovati vojnu policiju i naredjenja. Poslije ovakvih šokantnih scena na koje niko od prisutnih nije smio reagovati samo smo vikali "Jasno" rekli su da idu u Stanicu javne bezbjednosti. Uspio sam par minuta prije njih doći u Stanicu i tom prilikom sam vidio da je jedan broj milicionara (oko stotinu) bio pred stanicom jer je bilo jutarnje postrojavanje i čekali su nas da izdamo naredjenja šta tog dana da rade. Kada su crvene beretke došle pred SJB glasno su se derali na miliciju vičući da oni nisu nikakva milicija i natjerali su ih da se postroje u dvije vrste. Zatim je naredjeno da u roku od 15 sekundi poskidaju remnike sa pušaka i da ih pobacaju te da regulator paljbe drže na "Rafal" i metak u cijevi. Traženo je da neko preda raport kapetanu Petričeviću jer je on sada svima komandant i svi moramo njega slušati. Ovo postrojavanje trajalo je desetak minuta i tom prilikom nam je saopšteno da ubuduće moramo biti pravi Srbi i slušati naredbe a na sve što je beretka rekao mi smo morali u horu vikati "Jasno". U opštoj gužvi nisam predao raport Petričeviću a dok nam je držao govor sa strane od njega stajali su: Predsjednik opštine, Sekretar SKO, moj načelnik i drugi opštinski funkcioneri. Tokom ovoga postrojavanja naišao je naš teničar Glancer Damir (vjerovatno sa pauze) i vidio sam kada ga je beretka legitimisao išamarao, svezao lisicama i poslao u prostoriju za zadržavanje. Na moje kasnije ubjedjivanje da je on Jevrej a ne Hrvat pušten je, ali nakon par sati. Tom prilikom još je dobio šamara naš referent za oružje Suvajac Duško koji se također vraćao sa pauze, a referent za lične karte Celarević Jadranka odgurana je. Kasnije kada su oni otišli čuo sam da su na ulici ispred SJB istukli Stjepanović Dragu, jer je pio pivo, zatim bivšeg komandira Mehmedović Sabahudina i još neka lica tako da je u gradu nastel prava pometnja. Poslije smotre ispred SJB otišli su u Stab 10 gdje se ponovio gotovo isti scenario.

Iza ovoga u SJB sam vidio Milana Savića radnika CSB Doboja, Čulibrk Dobrivoja ranijeg radnika Državne bezbjednosti iz Doboja i još neka lica čiji identitet neznam ali sam kasnije saznao da se zovu: Piko, Raka i Bato. Pored njih da li istog dana ili kasnije iz Doboja su došli radnici CSB Doboja: Gojković Nenad, Vulić Mladen, Vukman Vaso i Gagović koje u kasnijem tekstu neću pominjati jer smtram da su oni korektno i zakonito obavljali svoj posao i u vezi toga nisam uočavao bilo kakve propuste. Gojković je radio uglavnom samom oko milicije a ostali u krim. službi. Na prvom sastanku kod Načelnika SJB Kuzmanovića Savić se predstavio kao Zamjenik načelnika centra bezbjednosti iz Doboja a Čulibrk kao zamjenik Načelnika službe nacionalne bezbjednosti iz doboja a ostala lica koja su bila sa njima su kao iz Nacionalne bezbjednosti.

Taj dan pripadnici vojne policije na čelu sa izvjesnim Sljukom vršili su privođenja lica sa područja Teslića i dovodili ih u našu prostoriju za zadržavanje a povremeno su tražili nekog od milicionara (uglavnom ko se zatekao pred stanicom) da pokažu gdje je kuća. Do predveče nismo ni znali da se vrši privođenje lica jer nas nekakvo rukovodstvo SJB niko za to nije ni pitao niti konsultovao. Tek je meni i načelniku naveče neko rekao da je zatvor gotovo pun i da u njemu ima tridesetak lica. Diskretno sam se interesovao ko su uhapšeni i od milicionara sam saznao da se radi uglavnom o uglednijim teslićanima Hrvatske i Muslimanske nacionalnosti. Gotvo cio taj dan i Predsjednik SO bio je zajedno sa nama jer je i on dobivao nekakve zadatke od dobojlija bilo od vojske bilo od radnika nacionalne bezbjednosti. To veče padala je kiša i negdje oko 21 čas nalazili smo se u kancelariji Načelnika i kada sam slučajno otišao u kancelariju preko puta kod kolege inspektora Trifunovića (koja gleda na dvorište) začuo sam očajničke jauke i priznao da glas našeg bivšeg inspektora Zukanović Muje. Poslije Muje tučeni su još braća Resulović i bivši pomoćnik komandira Kopic Mehmed (inače moj vjenčani kum). Prešao sam u kancelariju Načelnika i u prisustvu Predsjednika SO, načelnika Kuzmanovića i šefa krim. službe Djukića rekao da bi bilo dobro da odemo do Komandanta Petričevića i da ga zamolimo za korektan odnos prema uhapšenim licima. Dogovorili smo se da ja i Predsjednik potražimo Petričevića što smo i učinili. Na komandnom mjestu na Djuliću nismo našli Petričevića ali smo našli poručnika Jocića i kada smo mu rekli što nam treba Petričević rekao nam je da bi nam bilo dobro da čuvamo svoje glave. Shvatio sam da ne bi bilo dobro da tražimo Petričevića jer bi nas dvojica mogli imati problema pa smo se nas dvojice konsultovali i vratili se u SJB Teslić. Kada smo došli još smo međusobno razgovarali i negdje oko 00 časova pošli smo kući. Kada smo izašli van Djukić je rekao a šta ako se vrati vojna policija pa vivi da nismo u SJB, našto smo se mi vratiti u sjb a u istom trenutku došla su trojica pripadnika vojne policije pitajući gdje je načelnik. Kada sam rekao da je u kancelariji rekli su "Lijepo, lijepo neka i on radi". Predsjednika opštine su sreli na hodniku i prigovorili ~~mu~~ zašto ne nosi uniformu. Čuo sam kada su na ulazu u dežuranu pitali nekoga od miliciobara gdje stanuje Isić Fadil. Pošto sam bio na stepeništu i čuo to sišao sam dole i rekao im da je Isić trenutno u Bolnici u Tesliću i da je imao težak infarkt te da nije izvodljivo da ga diraju. Rekli su da on sigurno folira našto sam rekao da mi je sigurno poznato da je teško bolestan. Naovo su odgovorili da će vidjeti sa ljekarom i otišli su.

To veče (što mogu potvrditi lica koja su tučena) tukla ih je vojna policija. Sutradan ujutro došao je neko iz vojne policije i donio spisak od 34 lica i G. Rankovića koja navodno imaju oružje. Pretpostavljam da su Isi i Fadila odveli u Fribinić u zatvor te da im je on dao te podatke a da su ga ujutro isprebijanog vratili najvjerojatnije u našu prostoriju za zadržavanje jer sam kasnije čuo da je bio tu.

Spisak po kojem su ova lica provodjena kasnije sam našao i Dežurnoj službi na stolu pa sam ga sačuvarao bojeći se da posledice za to nepadnu na SJB, te sam ga dao operativnim radnicima CSB Banja Luka. Pretpostavljam da ga je sačinila vojna bezbjednost iz Teslića, jer mogu biti siguran da ga niko iz SJB nije sačinio. To navodim iz razloga što mi je poznato da je kopija tog spiska nađena u džepu potporučnika Dujkovića koji je o tom periodu bio zarobljen od zelenih beretki i oni su taj spisak dopunjen vratili nama tražeći sva ta lica za razmjenu.

Radnici Nacionalne bezbjednosti radili su samostalno bez bilo kakve konsultacije sa rukovodstvom SJB ili opštine. Formiran je ratni štab na koji je svako jutro u OS išao Načelnik. Na štabu su određivani zadatci za SJB što nam je načelnik prenosio poslije sastanka i mi smo to odradivali. Radilo se uglavnom po selima na čišćenju terena a na terenu miliciju smo vodili Gojković i ja. Sve bitnije što je urađeno radjeno je na osnovu naredjenja štaba, čiji je predsjednik bio Predsjednik opštine.

Udaranja i maltretiranja privedenih lica postala su svakodnevna a lica su dobojlije dovodile bez ikakvog reda i dokumenata. Samo je neko od njih doveo lice isprebijao ga i zatvorio ne govoreći ni zašto je dovedeno. Isto tako, kada sam dolazio na terena, gdje sam provodio dosta vremena, vidio sam da se dobojlije vozaju u novim vozilima a od nekih gradjana i milicije čuo sam da pretresaju sve kuće te da navodno oduzimaju gragocjenosti. Isto tako pošto se po gradu pričati da neki od njih siluju ali bez konkretnih dokaza i imena.

Dana 8.6.1992. godine od strane zelenih beretki u Gornjem Rankoviću napadnuta je vojna patrola, kojoj je prišla u pomoć patrola milicije te su svi zajedno blokirani. Paznavši za to Gojković i ja otišli smo sa oko 100 milicionara prema Rankoviću da ova lica oslobodimo a pošto nije imala trenutno ljudi na raspolaganju vojska nam je dala tenk sa posadom i "Boving" sa posadom. Sa potpukovnikom Gojković je dogovorio sadejstvo vojnih jedinica sa svih strana kako bi se lakše oslobodili drugovi. Iako je obećano sadejstvo nije ga bilo, već su u operacijama učestvovala veoma male snage od strane vojske (izviđači i vojna policija). Bilo je naredjeno od konande da svi krenemo na selo i vezom smo uvjeravani da tako ide, međjutim kada smo sišli u potok i kada se približavao mrak svatili smo da sadejstva nema i morali smo se povući. U ovom operacijama poginuo nam je jedan milicionar a dva su ranjena a ranjen je takodje i bato iz Doboja koji je došao nešto kasnije. Povlačili smo se kombijima milicije tako da su svi koji su učestvovali u operacijama dovezeni pred SJB (milicija, vojna policija i izviđači). Došao sam među zadnjim pred SJB jer sam čekao da se svi milicioneri povuku, kada smo došli pred SJB bio je uveliko mrak.

Ispred zgrade SJB bilo je od 100 do 200 ljudi (milicija, vojna policija i izviđači) i svi su živo komentarisali događaje u Rankoviću, psujući i vičući zbog ranjavanja i pogibije kolega te što su se morali povući. Otišao sam zajedno sa ostalim kolegama u kancelariju Načelnika da se dogovorimo šta na planu Rankovića da radimo narednog dana. U kancelariji smo se zadržali oko sata ogorčeni zbog toga što se desilo a posebno zbog toga što potpukovnik nije poslao dovoljno vojske koliko je obećao. U kancelariji je bio načelnik Kuzmanović, Djukić Marinko, komandiri stanica Nikolić Radislav i Spasojević Živko a odnekud je došao i Savić Milan koga smo mi kao Zemjenika načelnika upoznali sa novonastalom situacijom i on je obećao da ćemo kasnije otići u vojnu komandu da to vidimo. U međuvremenu u kancelariju je došao neko od milicionara i rekao da je Piko, saznajući da mu je drugo Baro teže ranjen u nogu uzeo ključ od prostorije za zadržavanje, otključao prostoriju te iz nje istjerao uhapšene, počeo ih tući nekakvim sikirištem te natjerao jedan broj prisutnih milicionara i vojnika da ih tuku. Po izjavi ovog milicionara moguće je da ima i mrtvih. Kada su ih pomatili pobacali su ih nazad u prostoriju za zadržavanje, a po navodima milicionara radilo se o klasičnom linču. Pitali smo ko je udarao našto je on odgovorio "Svi". Pitali smo Savića šta sada da radimo našto se on nasmijao rekavši da to nije ništa šta je bilo ranije u Doboju i da će toga biti još i još je dodao "Šta ste se prepali". Predočio sam mu da su najvjerovatnije izvršena ubistva i da bi po zakonu trebalo da obavijestimo istražnog sudiju da se vrši uvidjaj a pošto je milicionar rekao da ima i povrijeđenih da se ostali upute ljekaru. U ovome su me podržali i ostali ali je Savić rekao da to nije problem i da o tome ne treba ništa pričati već treba ubijene sahraniti tajno. Sa nevjericom smo se zглеđali ne snalazeći se u nonastaloj situaciji. Iskreno rečeno nismo smjeli izaći van da vidimo šta se dogodilo pa je neko predložio da Nikolić i Spasojević izađu van i vide šta je u stvari bilo, jer nismo mogli vjerovati da je to istina. U međuvremenu smj je Savić izašao iz kancelarije i ostali smo Načelnik, Djukić i ja, zabezeknuto gledajući jedan u drugog ne znajući šta dalje da radimo. U Načelnikovu kancelariju je tada ušao Piko sa uperenim Heklerom vičući ko to hoće uvidjaj. Rekao sam mu da je tako po zakonu našto je odgovorio "Nemoj da i tebe ranim" (vjerovatno pod impresijom ranjavanja Bate). Ostali smo sva trojica nijemi nakon čega je Piko autoritativnim glasom rekao da ako ko čuje za ovo da će nas pobiti zajedno sa ženama i djecom, te da mu je dosta kako mi mazima balije i ustaše, te da ubijene sahranimo. Tada je Piko izašao van lupnuvši vratima a mene je uhvatio strah jer su mi žena i djeca kod kuće u Tesliću a nisam znao gdje Piko ode. Kada su se nakon izvjesnog vremena vratili Nikolić i Spasojević neko od njih je rekao da ima oko 8 mrtvih i pretučenik a moguće je da još neko po-dlegne. Na pitanje ko je udarao odgovorili su da ne znaju jer su se svi razbježali. Kako smo to pričali ponovo je ušao Savić i opet smo ga pitali šta dalje da radimo. Odgovorio je povišenim tonom da nadjemo nekog od milicionara sa odgovorajućim vozilom i da tajno tokom noći sahrani lica. Nikolić je na Savićeve riječi otišao da potraži nekog od milicionara i kasnije je došao Tomo Kuka i ušao u Načelnikovu kancelariju. Savić mu je rekao da treba leševe pokupiti i negdje tajno sahraniti te mu je dao još neke objašnjenja oko toga kako će to uraditi. Poslije ovoga otišli smo kućama.

Sutradan je započela operacija Ranković i tom prilikom sam 3 dana bio na položaju i nije mi poznato šta se dešavalo u SJB. Dosta vremena samom bio je i Načelnik SJB, a prilikom našeg jednog rijetkog

dolaska u SJB neko od dežurnih milicionara rekao mi je Načelniku i meni da su još dva pretučena lica podlegla. Znajući šta je bilo nekidan rekao sam da se leševi prenesu u mrtvačnicu u Dom zdravlja i o tome smo Načelnik i ja upoznali Savića. I ovaj put se smiješio rekavši da nije to problem. Kada smo mu saopštili da smo rekli da se leševi prevezu u mrtvačnicu rekao je da je u redu, te da se porodice obavijeste da su pronađeni u Rankoviću u toku ratnih operacija. ~~Također~~ Prenijeli Nikoliću da prenese obavještenja porodicama da su im srednici u ^{smo} mrtvačnici te da se za obavještenja jave kasnije. Poslije ovoga ponovo smo otišli na liniju sukoba a kasnije sam saznao da su radnici Komunalnog preduzeća ove leševe greškom sahranili sa još nekim leševima koji su pronađeni u Stenjaku i Rankoviću a nisu identifikovani, tako da porodice nisu našle leševe. Imajući u vidu da smo rekli da se leševi prevezu u mrtvačnicu namjeravali smo ovaj put da se stvar uradi zakonito ali imajući u vidu šta je Savić rekao tako nije urađeno.

Znajući da u prostoriji za zadržavanje ima dosta povrijeđenih lica u svakodnevnim kontaktima Saviću smo govorili da ih prevezemo ljekaru našto je on odgovarao da će oni to srediti sa vojskom. Načelnik SJB mi je prišao da je na Ratnom štabu postavljao pitanje šta će sa ovim povrijeđenim licima našto mu je Petričević odgovorio da će ih poslati u prvu borbenu liniju i staviti im pušku u ruke kada se bude radila Slatina. Sjećam se da mu je Načelnik, po njegovim riječima, rekao da ti ljudi nisu u stanju da stoje na nogama a kamoli da drže pušku. P što su narednog dana i higijenski uslovi u prostoriji za zadržavanje postali nemogući (smrdilo je iz prostorije), u kontaktima sa Savićem govoreno mu je da ima problem sa ovim ljudima i kako da se riješi. Uz nonšalantan smijeh Savić je rekao da će to riješiti sa vojskom i da će lica biti prebačena na Manjaču u logor i eventualno biti razmjenjena. O tome je pričao par puta sa Petričevićem i Šljivićem, jer su povremeno navraćali kod Načelnika u kancelariju i oni su govorili da će to biti u redu i da se ne sikiramo.

Tokom jednog razgovora kod Načelnika Savić je rekao da će naveče oko 23 časa doći vojska po lica iz prostorije za zadržavanje. Upitan od nekog od prisutnih gdje će s njima rekao je da će na Manjaču na nekakvu generalnu razmjenu. To je saopšteno i dežurnom milicionaru (mislim Petroviću) da znaju da će vojska preuzeti lica radi transporta. Kasnij sam saznao da su u navedeno vrijeme lica preuzeta i odvežena.

Vidjevši da stvari idu pogrešnim kolosijekom (poslije linča ispred zgrade SJB) ja sam krijući se od radnika CSB iz Doboja pokušao sa Načelnikom CSB Doboja ugovoriti sastanak, ali ga nikako nisam mogao naći u kancelariji pošto je cijelo vrijeme boravio na komandnom mjestu jer su upravo tada počele operacije za oslobodjenje posavine. To isto pokušavao i moj Načelnik pa je čak išao i u Banja Luku pokušavši da pronađe Načelnika Stojana Župljanina ali u tome nije uspio jer je Načelnik bio odsutan. Pošto je iz Banja Luke javljeno da treba ići po oružje ja sam iskoristio priliku da odem po oružje (sammom je išao i Djukić Šiniša) te sam tom prilikom nakon 5 sati čekanja uspio veoma kratko kontaktirati sa Načelnikom Stojanom Župljaninom. Pošto Načelnik nije bio sam samo sam mu u prolazu rekao telegrafski šta je u Tesliću uz napomenu da ina i žrtava, našto je Načelnik rekao da je rat i da tog ina i na drugim mjestima. Rekao sam da ina žrtava među zatvorenicima našto mi je dat isti odgovor. Dalje smo razgovarali o nekim nebitnim temama jer nismo bili sami.

Nakon 5-6 dana besuspješnih pokušaja uspio sam stupiti u kontakt sa Bjelošević Andrijom, Načelnikom CSB Doboj, te pošto sa njim nisam smio razgovarati telefonom, zbog prisluškiivanja, ugovorio sam sa njim sastanak i otišao sam u Doboj. U Razgovoru sa njim između ostalog rekao sam mu kakvi se problemi dešavaju u Tesliću s tim da tada nisam imao potpunih saznanja o pljačkanju i silovanjima, već sam mu rekao da se to pogovorać. Načelnik je rekao da će o svemu vidjeti sa Šavićem Milanom i preduzeti dalje mjere. Tada nisam znao za sudbinu lica koja je uveče odvela vojska pa sam Načelniku rekao da su odvedena u logor.

Sutradan ujutro ispred zgrade SJB sreo me je Piko i pitao me da li ja znam ko ga je oteraćo kod Andrije Bjeloševića nešto sam rekao da neznam nešto me je Piko pitao da nije Predsjednik opštine. Odgovorio sam mu da ne vjerujem a, on je tada rekao "Jebem li mu mater srediću ja njega". Dalje je rekao da on nikoga ne siluje i da ima pičke koliko hoće te da mu za to nije problem.

O svemu što se dešavalo u SJB Teslić i gradu u svakodnevnim kontaktima Načelnik, Kuzmanović, Djukić Marinko i ja upoznavali smo i Predsjednika opštine. Sjećam se da sam mu je istina šapatom u kancelariji u kojoj radim rekao da ima mrtvih ljudi i da su pobijeni linčom nešto je Predsjednik rekao "Bože mili zar je to moguće" i zabezeknuto me gledao, ništa dalje ne govoreći. Tada je neko ušao u kancelariju pa smo razgovor prekinuli. Još u par kontakta sa Predsjednikom iznošeno mu je stanje ali je on kao i mi bio uplašen i rekao je da ne može ništa preduzeti samo se čudio.

Što se tiče kadra u SJB Teslić probleme koji su se dešavali gledali smo sa strahom bojeći se da bilo šta preduzmemo. Za ilustraciju navodim samo primjer da je Piko pred kolegom Djukićem rekao da mu je dosta "Onog šijedog" i da mu ide na kurac, misleći na mene, isto je pred milicionerima govorio i za Načelnika Kuzmanovića i Djukić Marinko. Ako je neko od nas insistirao da se neko lice pusti galamio je govoreći da bez njega niko ne može puštati lica jer su to sve ustaše. U vezi toga je u dva navrata ozbiljno prigovorio i priprjetio Djukić Marinku. Sjećam se jednom prilikom da sam ga, kada je bio u društvu sa Čulibrk Doborvojem, zamolio da odemo do Banje Vrućice i da dio lica koja su zatočena na tenis igralištu pustimo jer ih ima bolesnih. On i Čulibrk pristali smo na to i zajedno smo otišli na Banju odakle su puštena 4 čovjeka koji su bili bolesni. Cijeneci da je Piko dobre volje predložio sam da odemo u Štab 10 gdje je bio zatvor te da pustimo Dajmović Anto nešto je tskodje pristao. Na a je vidio Antu rekao je da nemože jer je Anto ustaša iz Dervente. U dogovoru sa Načelnikom i Djukićem uspjeli smo pustiti u kućni pritvor desetak lica sa područja grada koja su pokupljeni od vojne policije a za koja znamo da ništa nismo krivi. Samoinicijativno sam bez ičijeg znanja iz zatvora izveo Kapić Mehmeđa, inače mog vjenčanog kume i odvezao ga kući u Bariće rekavši mu da se sakrije u kući i da ne izlazi nigdje van.

Pogovaralo se da je bilo pljačke i silovanja ali meni lično takvi slučajevi nisu poznati pošto sam zajedno sa Gojkovićem svaki dan bio na terenu gdje smo obavljali čišćenja terena.

U sedmju nedelju dva dana pred pad bojeće grupe tražili smo Načelnik i ja da kontaktiramo sa Andrijom Bjelošević pošto se ništa nije promjenilo nabolje. Otišli smo naveče u 18 časova na sastanak u Doboj gdje ni-

smo zatekli Andriju Bjeloševića jer je navodno morao hitno na komandno mjesto već su bili Savić i Čulibrk (zamjenik Načelnika Centra i Zamjenik načelnika Nacionalne bezbjednosti Centra). U razgovoru ponovo smo ukazali na probleme (koji su im obojici bili dobro poznati jer su veći dio boravili u Tesliću a povremeno odlazili u Doboj) a još smo pomenuli i prigovor građana što je mobilisan Djurić Stojan koji je radio sa Čulibrkom koji ga je i mobilisao za nacionalnu bezbjednost. Obećali su da će Djurića povući u Doboj. Razgovor nije bio uspješan jer nije bilo Andrije Bjeloševića pa smo se neobavljena posla vratili kući.

Sutra dan mi je Djukić Marinko pričao da mu se Djurić Stojan žalio na mer kako sam ga ja i Načelnik Kuzmanović Otracao u Doboju. (Fretpostavljam da mu je to rekao Čulibrk).

Veče pred napad vojske na grad Kačelnik, ja i ostali saradnici nalazili smo se u SJB zajedno sa dobojlijama koji su tražili Predsjednika da ga uhapsu navodno da za njega imaju dokaze da je umiješan u neke kriminalne radnje (šverc brašnom za muslimane, preprodaja oružja, pronevjera nekakvih novaca koje je dobio od Jugovića iz Njenačke za opštinu idr). Mešto kasnije Perišić se Načelniku Kuzmanoviću javio telefonom što mi je Načelnik rekao ali mi nismo rekli dobojlijama gdje je govoreći da je vjerovatno u Banja Luci. Uveče su na poziv Čulibrka došle crvene beretke da pojačaju obezbjeđenje. Ujutro oko 06 časova (Načelnik i ja smo spavali u zgradi SJB jer nismo smjeli ići van), jer je prijećeno da ćemo navodno biti likvidirani. Takvu priču su nam saopštile dobojlije a navodno je Perišić neka lica nagovrao da nas likvidiraju) kada se začula pucnjava probudio sam Načelnika i otišli smo na punkt Barići govoreći miliciji da ne puca. Od poručnika Jocića uzeo sam UKT i javio centru veze SJB da se miliciji prenese obavještenje da ne puca. Ovo naglašavam zbog toga što je neko, vjerovatno svjesno, plasirao priču po gradu da smo Načelnik i ja naredili miliciji da puca, što nije istina jer niko od milicije nije pucao.

Risajući ovu zabilješku vjerovatno sam zbog brzine i prisutnog psihičkog opterećenja zbog proteklih događaja, propustio neke detalje ali sam spreman to naknadno napisati a u koliko neko od gospode iz CSB Banja Luka bude smatrao za potrebno neke stvari mogu i detaljnije objasniti.

Smatram da je strah za vlastitu egzistenciju, koja je nesumnjivo bila ugrožena svim radnicima SJB pa i meni a i šire van Stanice, bio osnovni razlog zašto smo poslušno bez pogovora izvršavali naredjenja ljudi iz Doboja. Isto su činili i ostali predstavnici vlasti u drugim organima i u Srpskoj vojsci. Niko nije smogao snage da se tome suprostavi pa ni ja meda sam pokušavao na fan način razgovarati sa dobojlijama te ih korigovati u nekim aktivnostima. Kada kada je ovo prošlo jednostavno je postavljati pitanja kako ste mogli dozvoliti ovo ili ono. Sve je to ranije u vrijeme prisustva grupe iz Doboja bilo drugačije i mnogo opasnije. Da bi se stekao uvid u cjelokupnu situaciju bilo bi dobro saslušati i Predsjednike opštine, Predsjednika izvršnog odbora, Sekretara za KO i druge nosioce funkcije kojima je direktno prijećeno ubistvima njih i članova porodice pa će slika o cjelokupnoj situaciji biti daleko objektivnija.

OVDALČERAO SLUŽBENO LICEM,
Merkočević Predrag

Merkočević Predrag

Broj:
Datum: 3.7.1992. godine

SLUŽBENA ZABILJESKA

sastavljena dana 3.7.1992. godine u prostorijama SJB Teslić, a u vezi sa ponašanjem pripadnika "Grupe za ispomoć" iz CSB Doboje, kao i pripadnika "Grupe vojne policije za ispomoć i pravljenje reda u brigadi Srpske vojske u Tesliću", u vremenu od 3.6. do 30.6. 1992. godine.

Pošto je ko d mene u stanu cijeli Maj mjesec boravila Gojković Alma sa dvoje malodobne djece, njen muž Gojković Nenad inače inspektor u CSB Doboje i moj lični prijatelj dolazio je u posjetu ženi i djeci i tako mi priliko m tih susreta pričao o načinu preuzimanja vlasti od strane Srba u Doboju. Kroz te razgovore shvatio sam da su Srbi u Doboju preuzeli vlast, ali da je bilo i dosta žrtava, svakako i nevinih. Tada mi je Gojković govorio da će doći neka grupa u Teslić radi pravljenja reda, jer je on to o d nekoga čuo. Dana 3.6.1992. godine oko 08 sati ispred Restorana "Park" u Tesliću susreo sam se sa Nikolom Perišićem, predsjednikom SO-e Teslić koji mi je rekao da tog dana dolazi ta grupa, jer su se navodno najavili ili su boravili u Tesliću prethodnog dana. Nikola i ja smo tu razgovarali o svemu tome već uplašeni u dobroj mjeri, pa sam mu ja predložio, kako nam ne bi napravili lom po gradu i susjednim muslimanskim selima, da on kao predsjednik Kriznog štaba SO-e Teslić pokuša da te "pomagače" uputi da se isplanira akcija čišćenja Slatine, Komušine i Studenaca, a da im prenese da i mi sami sa svojom milicijom i vojskom možemo "očistiti" grad i muslimanska sela. Nikola je rekao da je moj predlog na mjestu i da će pokušati uticati da se to i realizuje. Nakon toga ja sam otišao u SJB na posao, a ispred stanice je čekao veći broj pripadnika aktivnog i rezervnog sastava milicije, jer je prethodnu večer dogovoreno da svi budemo tu, tj. da budemo spremni za eventualne akcije čišćenja terena odmah tog dana.

Nakon izvjesnog vremena, mislim da je to bilo još prijepodne, pred zgradu SJB dolaze i utrčavaju u zgradu načelnik SJB, Kuzmanović Dušan i komandir SM Teslić (bez rješenja) Markočević Predrag. Markočević me pozvao da idem za njim u zgradu i tad mi rekao: "Evo ih idu treba organizovati postrojavanje milicije". Usput mi je Markočević rekao: "Djuka, a šta rade bog te j... , pa evo sad su istukli na sastanku ličnčila Ristića komandanta odbrane grada, Gorana Bubića, predsjednika Opštinskog odbora SDS Teslić, natjerali su da radi sklebove, meni su poskidali i pobacali palete sa funkcionalnim oznakama i rekli mi da to treba zaraditi, načelniku su oteli automat Hekler" i nabrzinu mi je ispričao još nekih detalja kako su istjerali sve iz zgrade opštine. U tom momentu čujem galamu ispred zgrade SJB, gase se vozila, u zgradu utrčavaju uniformisana lica (maskirne uniforme), bijeli opasači, neki na glavama imaju crvene beretke, istjeruju sve sa hodnika, iz kancelarija, mene je jedan gurnuo niz stepenice vičući: "Brže malo"

posrnio sam niz stepenice, jer je u mene uperena puška, i istrčao pred zgradu. Mislim da smo spontano stali u stroj, a stanica je bila blokirana, odnosno prostor ispred nje od strane vojne policije. Predrag Markočević, komandir SM, stajao je do mene i rekao mi da predam raport komandantu iz Doboja, na što sam mu ja odgovorio da neznam kako mi je ime, a ne da predam raport. Raport nije niko ni predao. Sa strane stroja stajali su Vid Stojanović sekretar OSNO Teslić, Nikola Perišić, predsjednik SO-e Teslić, poručnik Jocić i možda još neka lica, ali se niko nije smio javiti. Do mene u stroju je stajao rezervni milicionar kojeg sam ja prethodnog dana primio u rezervni sastav milicije (hoću da kažem da nam je u tom momentu status bio isti). Ispred stroja je hodao nekakav "narednik" koji se zove Šljuka, kapetan Petričević, jedna crvena beretka, Milan Savić, Dobrivoje Čulibrk i još neka lica koja ja ne poznajem. Neko od tih lica ispred stroja je počeo da galami zbog toga što smo na puškama nosili remnike i naredio da to skidamo, a posle toga je naredjeno da svi stavimo metak u cijev, što je i učinjeno. Petričević je rekao: "Mi smo ovdje došli da sa ovih srpskih prostora protjeramo Turke i Ustaše, jer je ovo naša zemlja", u ruci je držao nekakav papir u plastičnom providnom omotu, njim mahao i rekao da se uvodi vojna uprava ratni, a ne krizni štab i tome slično. Tad je Šljuka rekao: "Ovo je komandant, on je bog, njega se sve pita, on se mora poštovati, on ima ovlaštenje (i pokazao u papir koji je držao Petričević) da smijeni predsjednika opštine, načelnika SUP-a i svu drugu vlast, odnosno vršioce vlasti. Tad je povikao: "Jel'tako", svi smo iz stroja vikali "tako je" i to se ponovilo nekoliko puta, da bi meni tu dok sam bio u stroju prišla jedna crvena beretka i upitao me: "Šta je ti samo otvaraš usta, a ne vičeš tako je", šutio sam jer nisam mogao progovoriti (od straha su mi se osušila usta). Tad je počeo izbor milicionara za obuku za specijalnu jedinicu, izabran sam i ja. Tad je ta crvena beretka rekao: "Obuka će biti krvava, pa ko misli da je ne može završiti neka izadje iz stroja. Razmišljao sam šta će se desiti ako izadjem (mislio sam možda će me istući ili ubiti), ali sam ipak izašao iz stroja za obuku i vratio se u prvobitni stroj, i na svu sreću ništa se nije desilo. Petričević, Savić, Čulibrk i drugi su me poznavali od ranije, ali mi se niko nije ni za što obraćao, jednostavno pravili su se da me nevide (možda je tako i bolje). Ispred zgrade se zatekao Glancer Damir, kriminalističkih tehničar, kojeg je neko od njih išamarao jer je utvrdio da je Hrvat, zatim mu svezao ruke i odveo ga u prostoriju za zadržavanje. Posle toga nekoliko šamara dobio je Duško Suvajac, referent za oružne listove u SJB Teslić, ali ne znam iz kojih razloga, još je neko u stroju dobio šamare, ali neznam ko jer se nisam smio nigdje okrenuti. Neko od tih lica je nekog starog pitao kako se zove ovaj je čini mi se rekao Ibro, a taj mu kaže: "šta ćeš ti Ibro ovdje", a zatim ga udario šamarom, nabio nogom u stražnjicu i marširao ga ispred stanice. Još za nekim su vikali i govorili udri to tamo, ali neznam koga. Znam da je poslije Predrag Markočević, kad su ova lica otišla, otišao za njima i nekoga od njih molio da puste Damira iz pritvora, pa mu je taj rekao, on je ustaša, a Predo mu je rekao da on nije Hrvat, nego Jevrej, i tad mu je odobreno da ga pusti. Kad su oni otišli milicija me je pitala, šta ćemo za ovo ili ono (ne sjećam se pitanja) ali sam im govorio što mene pitaju, vide li da sam i ja sa njima u istom stroju, a nisam nikakav starješina. Uglavnom nikom od nas, kako rukovodila aktivnih, rezervnih milicionara nije bilo ništa jasno, jednostavno nisu mogli shvatiti šta se to dešava, kakav je to način utjerivanja "discipline".

Dan prije toga u stanici je bio izvjesni Šljivić, predstavio se kao bezbjednjak u brigadi, pregledao je prostoriju za zadržavanje, broj kapaciteta i rekao da će oni privoditi neka lica. Tog dana Šljivić me zatekao u kancelariji načelnika zajedno sa Čepasojević šifrom komandirima kod Slatnica, na stol je stavio nekakav spisak lica (bio je kucan mašinskom, čini mi se velikim slovima) i rekao da treba neko od milicionara podje sa njegovim policajcima (vojnici) da se ta lica privode. Šifru s

rekao da nadje nekog od milicionara, što je on i učinio i privodjenja su počela, a lica su pritvarana u prostoriju za zadržavanje. Tu večer kod načelnika u kancelariji sjedio sam sa načelnikom, Predom, Nikolom Perišićem i neznam da li je bio još ko. U jednom trenutku ulazi Živko Spasojević, a prethodno smo čuli dole nečije jauke, i kaže, držeći se za čelo, "Dole ubiše", rekao je da vojna policija tuče Muju Zukanovića bivšeg inspektora u SJB Teslić, kaže Živko da nezna hoće li ovaj preživiti (preživio je i uspjeli smo isforsirati njegovu razmjenu za Tešan, gdje je otišao sa suprugom i djecom). Svi smo se onako nemoćni zgrozili i nakon naših, tihih, komentara na to, iz pritvora se čuje pjesma "ko kaže, ko to laže, Od Topole pa do Ravne Gore" i sl. Predo predlaže da krenemo u komandu i potražimo Petričevića, te da ga molimo da se to može blaže i ljudskije radi. U komandu odlaze Predo i Nikola, a nakon kraćeg vremena se vraćaju. Kad smo ih pitali jesu li šta uspjeli, rekli su da su gore pronašli poručnika Jocića i kad su mu predočili zbog čega su otišli, kažu da im je on rekao: "Čuvajte glave, a molba neće imati efekta". I dalje smo tu sjedili, a onda je Predo rekao da krenemo kući na spavanje, na što sam ja odgovorio da će oni galamiti ako dodju u stanicu a nas ne bude tu. No, svi smo izašli i krenuli kući. Kad smo došli do ulice ceja sam rekao: "Ljudi, ajmo se mi vratiti tražiće nas, a možda nam dodju i kući", te su svi prihvatili da se vratimo, nismo napravili ni po desetak koraka prema stanici, kad iz pravca Djulića dolaze čini mi se dvojica kola vojne policije i kaže jedan od njih: "Do bro je da ste tu". Tad smo ušli kod načelnika u kancelariju i kaže jedan od tih policajaca Nikoli Perišiću, predsjedniku SO-e: "Štaje, što ti nisi u uniformi, šta smo se mi dogovorili" i to onako povišenim tonom. Tad sam mislio kad se tako ponašaju prema predsjedniku opštine, kad je predsjednik SDS Opštine Teslić radio sklekove, pa šta onda tek mene čeka. Nakon kraćeg vremena izlazim pred zgradu, kad vidim Stanko Bajbić, zamjenik komandira RSM Pribinić i čini mi se, Gotovac Miroslav, zamjenik komandira RSM Čečava, rade sklekove, neznam zbog čega, ali znam da ih je natjerao neko od tih vojnih policajaca, iako je dole bila voda i blato.

Tu noć načelnik je spavao u svojoj kancelariji, a Predo i ja u Predinoj kancelariji. Pošto nismo mogli zaspiti, a nismo imali jedan drugom šta ni reći, pretpostavljajući koje nas strahote čekaju narednoga dana, pitao sam Predu je li budan, a on je rekao da jest. Tad sam izveo svoj pištolj stavio ga pored glave i rekao Predi (iako mislim da sam baš labilna ličnost ni kukavica): "Predo, ubiću se, ja ovo ne mogu ovako, ovo je ludnica". Tad mi je Predo rekao da imam djecu, ne mogu njih ostaviti, živa glava opet može riješiti neke probleme a mrtva ne može, rekao mi je da ću ispasti kukavica, rekao mi je da se mi podugo borimo za srpsku državu i srpski narod i da to nema smisla učiniti, te sam ja odustao od takve namjere. Cijelu noć nisam mogao spavati od straha i pomisli na sutrašnje zadatke.

Ujutro sam pošao negdje prema ulici, kad vidim "narednik" držeći neke civile u stroju i galami na njih, a medju njima je bio i moj zet Pejčić Drago. Pejčića je pitao gdje je on u jedinici (nije nigdje nego ja znam da je na radnoj obavezi u preduzeću PME Teslić), a Šljuka mu je rekao da je na radnoj obavezi kao dobar majstor, kako ga nebi više tukao i ponižavao na ulici pred ljudima.

Tog dana u SJB Teslić, na ispomoć miliciji, stigao je moj kum, sam ga ja cijelo vrijeme zvao, spasitelj od svih tih ljudi, jer ih on najbolje poznaje ako ništa više i može me zaštititi od njih. Inače Gojković kako sam već na početku naveo viši inspektor milicije u CSB Doboj. Bilo sam sretan kad mi je rekao da će ostati sve dok načelnik SJB Kuzmano neće reći da treba. Naredna tri ili četiri dana, ne sjećam se, ja sam sa Gojkovića nisam odvajao, išao sam sa njim na čišćenje terena u grad Stenjak, u Bariće, a sve s ciljem da sam siguran uz njega i da ne govorim i slušam kako tuku ljude u stanici, a ništa im nemogu pomoći.

Znam da je, mislim prvog dana zbog "metoda" rada "naših pomagača" Goranu Biteviću, inspektor za suzbijanje privrednog kriminaliteta u SJB Teslić pozlilo, da je prevezen u dom zdravlja i do dana današnjeg nije radio.

Na početku nisam napomenuo da sam ja za ovo vrijeme imao zvučno rješenje o rasporedu na poslove i zadatke inspektora za suzbijanje opšteg kriminaliteta u SJB Teslić, međutim Kadrovska komisija opštine Teslić, odnosno Izvršnog odbora SO-e Teslić me je predložila da budem rasporedjen na mjesto načelnika Odelenja za suzbijanje kriminaliteta u SJB Teslić, pod svojim brojem akta 01-013-103/92, od 22.5.1992. godine, ali rješenje za to radno mjesto nikad nisam dobio (Nikola Perišić mi je rekao prije par dana da je za mene i Predraga Markočević donio rješenja iz CSB Banja Luka), ali mi je Milan Savić, koji se predstavio prvog dana kao zamjenik načelnika CSB Doboja rekao da ja ne trebam hodati po terenu sa milicijom, nego da treba da preuzimam poslove kriminalističke službe i da organizujem rad, kako bi se već počele pisati krivične prijave protiv lica koja su posjedovala nelegalno oružje, učestvovala u borbama protiv Srpske vojske i milicije i druga krivična djela. U švemu ovom mi nije bio jasan položaj grupe iz Doboja, pa i samog Savića. Naime, prema odluci Skupštine opštine Teslić SJB Teslić se organizaciono vezala za CSB Banja Luka (i sam sam isključivo forsirao takvu odluku) a prema Zakonu o unutrašnjim poslovima Srpske Republike Bosne i Hercegovine SJB Teslić organizaciono pripada CSB-u Doboju. Za vrijeme boravka Andrije Bjeloševića, načelnika CSB Doboja, predlagao sam (a bio je prisutan i Nikola Perišić) da se to ipak riješi dogovorom, a ne prepucavanjem.

Moji operativci su se žalili na način postupanja sa privedenim licima, na način njihovog privodjenja i sl., što sam ja prezentirao Milanu Saviću, koji mi je uvijek na takve primjedbe odgovarao: "Pa rat je šta se tu može". Govorio sam mu da nisam zadovoljan tim što svako sebi može uzeti za pravo da dovede lice u prostorije SJB Teslić i da ga tu ubije, a da na to ne mogu uticati s mjesta na kojem radim, te da s tim treba prestat. Milan je govorio da će o tome porazgovarati sa "Rakom" i "Pikom" i ostalim licima koja to rade, ali efekta nije bilo. Govorio sam im da nije dovoljno za nekog reći da je "Ustaša" ili "Turčin", a dokaz za to nema, pa ga dovesti i tući, odnosno prebijati u stanici, jer će jednog dana ljaga pasti na SJB Teslić i njene radnike, mada su i gradjanini koji su iole bili upoznati sa situacijom u kojoj se nalazimo saosjeli sa nama, znajući da smo nemoćni da bilo šta mijenjamo.

Jedne prilike u kancelariji broj 14 SJB zatekao sam "Piku" kako jednog privedenog tuče nekom drvenom palicom, te sam ga pitao šta je tu radio, jer neznam ni ko ga je doveo ni zbog čega, a "Piko" je tad stao i rekao meni: "Šta je žališga, hoćeš da sad tebe istučem" i krenuo palicom prema meni, nakon čega sam ja brzo napustio kancelariju. Naime svi "pomagači" iz Doboja su govorili da imaju specijalnu jedinicu koja broji 650 ljudi, koji su prošli Božovićevo obuku (crvena beretka) i da će svaki pripadnik te jedinice za njih dati glavu, a u Teslić mogu doći za sat vremena, te sam se uvijek bojao toga.

Jedno popodne, datuma se ne sjećam, niti lica, "Piko" i "Bato" su tukli dvojicu privedenih ispred stanice. Piko je tukao palicom-gumom, a "Bato" nekakvom letvom. Kad je letva pukla, "Bato" je opsovao mladu Bošku Filipoviću, aktivnom milicionaru, i rekao mu: "Šta si mi ovako donio, nadji mi pravi kolac, hoćeš li da tebe tučem". To je gledao već broj milicionara (aktivnih i rezervnih), ali se niko nije smio javiti.

Znam da su se milicioneri u dežurnoj službi žalili da su često pripadnici jedinice vojne policije dolazili s koljem i tukli ljude koji su bili zadržani u čekaonici, ali im se niko nije smio suprotstaviti, smo se posle toga dogovarali da lica ne drže u čekaonici jer su tu na dnom mjestu, kako im nebi tukao ko stigne.

Čakadeći, odnosno razgovarajući sa licima koja su privedena, moji

operativci su, jer smo se tako dogovorili, uvijek prethodno provjerili dali su pred stanicom batinaši, pa ako nisu onda bi lica vraćali u pritvor, a ako jesu, onda bi s tim licima pričali o bilo čemu i kad ovi onda su privedena lica vraćala u pritvor, a sve u cilju zaštite pa makar i na takav način privedenih lica.

Do koje se mjere drskosti išlo, govori slučaj, kad je Stojan Djurić, kojeg su mobilisali ljudi iz Doboja, zajedno sa "Pikom" ušao u kancelariju Milana Nedića, inspektora, i pitali ga šta će on tu, šta tu radi, jer je Milan ranije kao načelnik kriminalne službe gonio Djurića zbog činjenja krivičnih djela.

Prvi dan čišćenja sela Gornji Ranković, ja sam gore povremeno odlazio vozeći municiju, mine za ručne bacače, zolja i drugu opremu, naveče kad smo se vratili u SJB Teslić, razočarani zbog neuspjeha akcije je u kojoj su ranjena tri pripadnika rezervnog i aktivnog sastava milicije, a život je izgubio Babić Pero, sin Zdravka iz Teslića, rezervni milicionar, jer jedinice Srpske vojske nisu obavile svoj dio zadatka koji je dogovoren, sjedili smo u kancelariji kod načelnika, načelnik Kuzmanović Dušan, Markočević Predrag, Spasojević Živko, Savić Milan i Nikolić Radislav. Svi smo razgovarali o protekloj akciji. U jednom trenutku, ne sjećam se tačno koji milicionar, ušao je u kancelariju i rekao kao da je "Piko" izveo neka lica iz pritvora, te da je iste nemilosrdno tukao ispred stanice i nagonio pripadnike izvidjačke jedinice čiji je dio bio ispred stanice, vojne policije i milicije da iste tuku, te da je moguće da među pretučenima ima i mrtvih. U prvi mah jednostavno nismo mogli povjerovati takvoj informaciji. Ne sjećam se tačno koga smo poslali da vidi dali ima mrtvih, ali nam je rečeno da ima osam mrtvih lica, koja su, dok smo mi sišli bila prenesena u prostorije pritvora.

Pitali smo Savića, hvatajući se za glave, šta sad da radimo. Savić se nasmejao i rekao: "Šta ste se prepali nije to ništa, znate li vi koliko je ljudi tako u Doboju ubijeno". Tad je Predrag Markočević, što smo i mi podržali, predložio Saviću da se o slučaju obavijesti istraživač sudija i izvrši uvidjaj, a da se ostala lica odvezu u dom zdravlja radi ukazivanja neophodne ljekarske pomoći. Savić je rekao: "Šta vam je ljepo, rat je, kakav uvidjaj". Pitali smo ga šta dalje, a on je odgovorio da je šteta što nemamo Rijeke Bosne, a Usora je plitka. Ponovo smo ga pitali šta da radimo, a on je naredio da se izvrši ukopavanje lica na tajno mjesto i da se o tom šuti. Nakon toga Savić, Nikolić, Spasojević i Gojković, kojeg ranije nisam pomenuo, a bio je prisutan, izašli su iz načelnikove kancelarije. U toj kancelariji ostao je načelnik Kuzmanović, Predrag Markočević i ja. Nakon pola sata u kancelariju je ušao "Piko" u nas uperio automat "Hekler" i pitao ko to traži uvidjaj, Markočević je rekao da bi to trebalo uraditi po zakonu, a on ga je uperio (vjerovatno misleći na svog druga Batu, koji je ranjen u Gornjem Rankoviću): "Hoćeš li ti da sad ja tebe ranim". Mi smo šutili, a "Piko" je zaprijetio ponovo držeći Hekler uperen u nas: "Ako dole bude mrtvi to morate skloniti gdje znate, i ako o tome neko nešto čuje ubiće i vas i žene i djecu, jer mi je svejedno vašeg maženja "Balija" i "Ustaša" dosta", a odmah posle toga je izašao iz kancelarije. Nakon izlaska snog vremena ponovo je došao Savić, Nikolić i Spasojević i tom prilikom Nikolić je potvrdio obavještenje da ima osam mrtvih lica, ali da su i ostala lica u pritvoru dobro pretučena. Savić je rekao da se nadje neko milicionar i prevozno sredstvo te da se leševi negdje odvezu i sahrane. Nikolić je pronašao Tomu Mihajlovića, pozvao ga u kancelariju i Savić mu je rekao da leševe negdje odveze i ukopa, što je ovaj i učinio. Pitali smo Savića kakav je sad status tih pobijenih lica i ostalih koji su ostala živa u pritvoru, jer su to vojni pritvorenici, na što je on odgovorio da će to regulisati s vojskom. Posle toga Savić je ustao i rekao: "Imate potrebu da se sikipate za ovo", a zatim je otišao na vanje, a mi smo još dugo šokirani sjedili u kancelariji.

Posle su podlegla još dva lica u pritvoru, pa smo Savića pitali šta s njihovim leševima, a on je rekao na naše insistiranje da se prebace u mrtvačnicu, ali nam je rekao da kažemo za njih da su pronađeni mrtvi u Gornjem rankoviću, jer su se gore vodile borbe oko čišćenja terena. Znam da su to bili leševi Čutura Joze i jednog Šaćirovića.

Ponovo smo kod Savića insistirali da se lica iz pritvora odve u bolnicu, jer su u pritvoru bili grozni uslovi, zagušljivo i mrdilo je, a on je rekao da će vidjeti s nekim iz vojske i da se ta lica prebace na Manjaču u logor. Ne sjećam se dana, kad sam došao na posao, džurni mi je rekao da su tu noć vojna policija odvezla lica navedena u pritvoru, te o njima dalje nemamo traga. Savića smo pitali šta reći p orodicama kad se budu interesovale za ta lica, a on je rekao da im govorimo da su lica prebačena u logor na Manjaču i da će odatle biti razmjenjivana u nekakvim generalnim razmjenama.

Predrag Markočević mi je rekao da je o ovom slučaju, i inače načinu postupanja, kako sa pritvorenima, tako i sa građanima, informisao načelnika CSB Banja Luka i CSB Doboj, te da je od načelnika CSB Doboj zahtijevao da se "Piko", "Raka" i drugi batinaši i siledžije povuku iz Teslića, kako se nebi nagomilavali problemi, jer ih je osudilo i milicija i dio vojske zbog ponašanja.

Imajući u vidu ovakve postupke sa privedenim licima, neka li nisam davao naloge da se privode iako su počinili krivična djela, nego sam to ostavljao za kasnije, npr. Mehmed Kapić, bivši predsjednik opštine, kod koga je pronađen kalašnjikov, Adem Kapić, bivši aktivni milicionar, koji je prodavao tromblonske mine, iako zabilješke postoje. Svojim prijateljima Hrvatske i Muslimanske nacionalnosti savjetovao sam da ne izlaze u grad, jer svakog momenta samo zbog nacionalne pripadnosti mogu biti privedeni, a dalje se zna.

Cesto su na mene galamili, ako sam u dogovoru sa operativcem cilju stvaranja operativnih veza na terenu puštao ljude i protiv koji je podnesena krivična prijava, što govori da nisam imao samostalnosti odlučivanja. Nenad Gojković mi je jednom prilikom rekao da se čuvam "Pike", jer je nešto govorio "Srediću ja i onog debelog glavatog". Pitao sam ga šta da radim, a on mi je ponovo rekao: "Djuka čuvaj se stari, te može ubiti kad hoće".

Mislim da je "Raka" pretukao i priveo Djekić Rajka, šefa sklašta PTK, pa sam ja operativcu Vukman Vasi rekao da Rajka pusti, a da ne ispitati eventualne nezakonitosti za koje znam da ih nije bilo u njegovom radu. Raka je na mene posle toga galamio govoreći mi da štitim pove i rekao mi je da će on mene pritvoriti ako tako nastavim puštati "lobove". Posle toga sam Rajka pronašao kod Ružića Perića, jer je do da podnese prijavu protiv "Rake", te sam mu rekao Rajko čuvaj glavu, valjda će biti vremena za prijave.

Jednom sam pustio neku mlađu djevojku koja je bila privedena a dobila je menstruaciju, vjerovatno od straha, te je ujutru "Piko" puštao dežurnog: "Ko je pustio onu malu", kad mu je ovaj rekao da sam ja rekao je "koje taj Djuka, njega treba ubiti", a i na mene je direktno lamio zbog toga.

Inače smo uveli naloge za stavljanje u pritvor i puštanje iz pritvora u zgradi TO Teslić, uz moj potpis ili mog operativca, a sluš obojbedjenja sam rekao da puca u one koji budu pokušali ući u tu prostoriju s maljevima ili čekićima, jer je nemoguće razgovarati s polumrtvim ljudima.

Skretao sam pažnju vojnoj policiji da nam više ne dovodi pokoljene ljude, jer je s njima nemoguće razgovarati. Nekoliko puta sam pokušavao prekidati tučenje ljudi, pa je vjerovatno zbog toga rezervni milicionar Danilović, kojeg ne znam ime, a iz Dervente je rekao: "Kad počne ova grupa sa doboj, s njima su ići i ja jer cvrče Djuka kada tući lop"

Dešavalo se da u toku dana odem do stana da presvučem čarape ili iz drugih razloga, ali u 80% slučajeva kad bih izašao iz zgrade na ulici sam vidio "Piku". Neznam iz kojih razloga, ali pretpostavljam da me pratio.

Kad sam Saviću predlagao da se iz pritvora puste lica za koje nemamo nikakvih operativnih saznanja za obradu, govorio je da nikoga ne treba puštati jer će uhvatiti pušku i pucati na nas. Tako sam se ogradjivao od lica koja su bez razloga privedena i govorio da ćemo razgovarati samo sa licima za koja je krim. služba dala naloge da se privedu.

Dešavalo se da pritvorenike koji su prevezeni u dom zdravlja "Piko" izvede iz doma zdravlja i odvede u pritvor, iako im je neophodna ljekarska pomoć.

Za sada se više detalja nemogu sjetiti, vjerovatno zbog posebnog psihičkog stanja u kojem sam se nalazio dok se sve to radilo, a ukoliko se sjetim još čega sačinim ću službenu zabilješku.

Ovlašteno službeno lice

Marinko Djukić
Marinko Djukić

CSB BANJA LUKA

Broj: KU 132 - SJB Teslić
 Dana, 13.07.1992.godine

S P I S
 IMENA

Sastavljen dana 13.7.1992.godine u prostorijama SJB Teslić, radi se o licima koja su bila privodjena u vremenskom periodu od 03. do 03.06.1992.godine u SJB Teslić, Stab TO Teslić, ili tkzv. Vojni zatvor u Pribiniću.

1. Begović Fahrudin, sin Salima, rođen 1974.godine iz Redžića
2. Begović Suljo, sin Mukiše, rođen 1965
3. Begović Anes, rođen 1936.godine, G. Ranković
4. Mešić Jasmin, sin Ibrahim, rođen 1973.godine
5. Mešić Munir, sin S. am, rođen 1971.godine G. Ranković,
6. Mešić Ševad, sin Lameta, rođen 1972.godine, G. Ranković
7. Begović Senad, sin Ibrahim, rođen 1971. iz Redžića
8. Bakšićević Nihad, sin Lameta, rođen 1973. G. Ranković
9. Mešić Osman, sin Ibrahim, rođen 1971.godine
10. Petrović Zlatko, rođen 1933.godine iz Studenaca
11. Mešić Amso, sin Deda, rođen 1935.godine
12. ~~Mešić Majrudin, iz Redžića~~ ~~POŠT DVA PUTA~~
13. Frank Stjepan, iz Teslića
14. Frank Drago, iz Teslića
15. Mastanović Borislav iz Teslića
16. H. neer Viktor, iz Teslića
17. Mastrović Safet, iz Teslića
18. Devčićić Ismet, iz Teslića
19. Mešić Jasmin, sin Leđa, rođen 1941.
20. Mešić Adem, sin Ibrahim, rođen 1947.godine
21. Mešić Senad, sin Senad, rođen 1973.
22. Mešić Josip, sin Petra, rođen 1955. godine (ili Bakšić)
23. Mešić H. iz Bajro, sin Amro, rođen 1973.godine
24. Mešić Jasmin, sin Teslić, rođen 1972.godine
25. Mešić Nedžad, sin Amro, rođen 1973.godine
26. Mešić ~~xxxxxx~~ Edin, sin Amro, rođen 1981.godine
27. Mešić Agan, sin Alila, rođen 1973.godine
28. Mešićović Đoko, sin Teslić, rođen 1973.godine
29. Mešićić Branka, sin Teslić, rođen 1973.
30. Mešić Haris, sin Abdurrahman, rođen 1974.godine

- 31. Habić Rifet, sin Mehmeda, rođjen 1945. godine
- 32. Ković Besim, sin Elnke, (Rambo- tajson) rođjen 1963. godine
- 33. Sivić Samko, sin Mehmeda, rođjen 1971. godine
- 34. Čilić Nihad, sin Avdije, rođjen 1954. godine
- 35. ~~Čilić Jaro, sin Avdije, rođjen 1959.~~ PUŠTEN IZ PRITVORA
- 36. Franjić Kol, o, sin Josipa, rođjen 1956. godine
- 37. ~~Čilić Abdulmedžid, sin Nedžiba rođjen 1946. godine~~ PUŠTEN IZ PRITVORA
- 38. Đokanjak Franjo, sin Marjana, rođjen 1943. godine
- 39. Brkić Brane, sin Marijana, rođjen 1969. godine
- 40. Bugonić Ramo, sin Hasana rođjen 1956. godine
- 41. ~~Čilić Mirko, sin Đule, rođjen 1952. godine~~ RAZMIJENJEN U TESTAN, - - -
- 42. ~~Čilić Hasan, sin Đule, rođjen 1957. godine~~
- 43. Š. Šalkićević Redžo, sin Ramiza, rođjen 1953. godine
- 44. Joterić Ramo, sin Osmana, rođjen 1956. godine PUŠTEN IZ PRITVORA
- 45. Petrović Vlado, sin Dere, rođjen 1952. godine PUŠTEN IZ PRITVORA
- 46. Muhić Memedalija, sin Alije, rođjen 1936. godine RAZMIJENJEN U TESTAN,
- 47. Petrović Momo, sin Hasana, rođjen 1941. godine
- 48. Đokanjić Ivo, sin Franje, rođjen 1933. godine
- 49. Čopić Mehmed, sin Momo, rođjen 1952. godine
- 50. Čokčić Hidajet, sin Hasana, rođjen 1932. godine RAZMIJENJEN U TESTAN,
- 51. Čabotić Ismet, sin Ramiza, rođjen 1957. godine
- 52. Čosić Stipo, sin Elnke, rođjen 1947. PUŠTEN IZ PRITVORA
- 53. Čosulović Faruk, sin Mehmeda, rođjen 1947 PUŠTEN IZ RAZMIJENJEN ZA TESTAN
- 54. Škopljak Ramiz, sin Muje, rođjen 1948. godine PUŠTEN IZ PRITVORA
- 55. Čosulović Fadil, sin Mehmeda, rođjen 1945. godine RAZMIJENJEN ZA TESTAN,
- 56. Črandaluk Meljomir, sin Stjepana, rođjen 1949. godine RAZMIJENJEN ZA TESTAN,
- 57. Jazbec Dragan, sin Br. gatiina, rođjen 1943. godine
- 58. ~~Črank Stjepan, sin Ivana, rođjen 1911. godine~~ PIŠEĆ DVA PUTA
- 59. Čee Stefan, sin Rudolfa, rođjen 1939. PUŠTEN IZ PRITVORA
- 60. Čovaljevski Aloksa, sin Ivana, rođjen 1959. godine PUŠTEN IZ PRITVORA
- 61. Čigić Sead, sin Muje, rođjen 1931. godine
- 62. Čikić Sulejman, sin Osmana, rođjen 1941. godine
- 63. Čokčić Memedalija, sin Muje, rođjen 1951. godine
- 64. Čokčević Sabanudin, sin Avde, rođjen 1931. RAZMIJENJEN ZA TESTAN,
- 65. Čončković Izet, sin Alaga, rođjen 1953. godine RAZMIJENJEN ZA TESTAN,
- 66. Čokčić Jusmir, sin Tezira, rođjen 1951. godine RAZMIJENJEN ZA TESTAN,
- 67. Čoković Mustafa, sin Avde, rođjen 1931. godine
- 68. Čokčević Perić, sin Avde, rođjen 1931. godine RAZMIJENJEN ZA TESTAN,
- 69. Čokčević Smail, sin Alije, rođjen 1953. godine
- 70. Čokić Sul o, sin Rameta, rođjen 1931. godine

- 71. Mejramić Smajo, sin Smaila, rođen 1933. godine RAZMJENJEN ZA TESTUJ
- 72. Gačirović Memija, sin Mustafa,
- 73. Gačirović Fikret, sin Memije
- 74. Martinović Jozo, sin Jakova, rođen 1945. godine PUŠTEN IZ PRITVORA
- 75. Dvorniković Murat, sin Lame, rođen 1934. godine
- 76. Dujmović Anto, sin Ante, rođen 194. godine
- 77. Tomić Mijo, sin Juro, rođen 1933. godine
- 78. Zukanović Hakiya, sin Emina, rođen 1923. godine RAZMJENJEN ZA TESTUJ
- 79. Hadžihasanović Muris, sin Halila, rođen 1953. godine PUŠTEN IZ PRITVORA
- 80. Dalićević Masin, sin Fezika, rođen 1920. godine
- 81. ~~Hasan Dragi, sin Stjepana, rođen 1944. godine~~ PUŠTEN IZ PRITVORA
- 82. Topić Alija, sin Nazifa, rođen 1944. godine
- 83. Mandžukić Mehmedalija, sin Foke, rođen 1913. godine PUŠTEN IZ PRITVORA
- 84. Topić Asir, sin Muharoma, rođen 1939. godine
- 85. Mandžević Sunija, sin Mušana, rođen 1941. godine PUŠTEN IZ PRITVORA
- 86. Redžić Senzija, sin Senzana, rođen 1931. godine
- 87. Džurđević Zijad, sin Gačiro, rođen 1933. godine PUŠTEN IZ PRITVORA
- 88. Topić Mujo, sin Muske, rođen 1933. godine RAZMJENJEN ZA TESTUJ
- 89. Redžić Ramadan, sin Salojana, rođen 1930. godine
- 90. Gačirović Hajrudin, sin Senzana, rođen 1935. godine
- 91. Gačirović Mujo, sin Mustafa, rođen 1935. godine
- 92. Gačirović Musein, sin Memije, rođen 1931. godine
- 93. Filipović Nikola, sin Mirka, rođen 1941. PUŠTEN IZ PRITVORA
- 94. Jašarević Himzo, sin Sabira, rođen 1933. godine
- 95. Gačirović Mustafa, sin Memije, rođen 1933. godine
- 96. Trifkić Masaru, sin Rade, rođen 1952. godine PUŠTEN IZ PRITVORA
- 97. Topić ~~Musein~~, sin ~~Masaru~~ Sabana, rođen 1936. godine
- 98. Topić Mehmed, sin Husaina, rođen 1957. godine
- 99. Trifkić Sead, sin Same, rođen 1950. godine
- 100. Topić Nozif, sin Foke, rođen 1957. godine
- 101. Topić Mehmed, sin Salke, rođen 1963. godine
- 102. Dvorniković Ismet - Kurije ozderca
- 103. Topić Anto PUŠTEN IZ PRITVORA
- 104. Kradarić Vinko
- 105. Kradarić Mušo u TESTU
- 106. Trifkić Mehmed

02117112

Образац омота за акта

(отисак пријемног
штамбиља)

Интерна доставна
књига бр.

.....
.....

Предмет: *materijal koji nije naveden
u spisku dokaza i priloga*

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
 CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
 STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
 T E S L I C

Broj: 13-9/01-211-30/92 KZ 132
 Dana, 15.07.1992.g. čino

OSNOVNOJ JAVNOJ TUŽILASTVU

T E S L I C

Na osnovu člana 151. stav 6. Zakona o krivičnom postupku, dostavljamo vam

I Z V J E Š T A J

Kao dopunu naše krivične prijave br. gornji od 09.07.1992. godine protiv Pijunović Miroslava i drugih.

- zbog postojanja osnovane sumnje da su izvršili krivična djela navedena u našoj krivičnoj prijavi.

Kako su radnici CSB Banja Luka zajedno s radnicima SJB Teslić utvrdili nove činjenice, dokaze i tragove, u vezi sa djelovanjem grupe prijavljenih lica (Pijunović Miroslav i dr.) u vremenskom periodu od 03. do 30.06.1992. godine, u prilogu vam dostavljamo službeno zabilješke, izjave, i druga pisana koja potvrđuju osnovanost sumnje da su navedena lica počinila krivična djela, zbog kojih su prijavljena, a što može služiti kao dokaz u krivičnom postupku.

U najvećem broju radi se o izjavama koje su dali građani koji su bili protivpravno lišeni slobode i zatvarani, te fizički maltretirani i zlostavljani od prijavljenih.

Takođe vam dostavljamo i izvještaj sa računima iz kojih su vidljivi troškovi, koje su prijavljeni stvorili, u hotelu "Kardial" svojim boravkom ishranom i sl., a ove troškove su prčinili prijavljeni od 1 - 7 iz naše krivične prijave.

Radnici ovog CSB preduzimaju dalje operativne radnje, na utvrdjivanju novih činjenica, o svim korisnim saznanjima slijedi dopuna.

D R A Ž I I P R I L O Ž I:

- Svi prilozi su numerisani u gornjem desnom uglu, od rednog broja 1 do 107
1. službena zabilješka sačinjena povodom obavijenog razgovora sa Bećirović Jasminom, dana 23.6.1992. godine,
 2. Izjava uzeta od Isić Maje, sin Kusima, uzeta dana 6.7.1992. godine,
 3. Izjava uzeta od Zec Danila, dana 6.7.1992. godine
 4. Izjava uzeta od Isić Hamzalije, sin Museina, dana 6.7.1992. godine
 5. Izjava uzeta od Isić Mifote, sin Zaima, 6.7.1992. godine
 6. Izjava uzeta od Karabegović Najrađina, sin Safeta, 6.7.1992. godine

only
02117

7. Izjava uzeta od Kavazović Hasana, sin Huse, ro od 6.7.1992.godine,
8. Izjava uzeta od Begović Ismeta, sin Mehmeda, od 6.7.1992.godine
9. Izjava uzeta od Isić Huska, sin Sinana od 6.7.1992.godine
10. Izjava uzeta od Karabegović Hake, sin Vato, od 6.7.1992.godine
11. Izjava od Šehrić Imeta, sin Meho, od 6.7.1992.godine
12. " Džananović Mešira, sin Mehmeda od 6.7.1992.godine
13. " Sahić Salih Hasana, od 6.7.1992.godine
14. " Isić Omer Hake, od 6.7.1992.godine
15. " Karabegović Mehmeda Muje, od 6.7.1992.godine
16. " Mošinović Šaban, sin Hasana, od 6.7.1992.godine
17. " Kahrizmanović Halima Railat, od 6.7.1992.godine
18. " Mošinović Hasana, Adema, od 6.7.1992.godine
19. " Kahrizmanović Nusreta, sin Ahida, od 6.7.1992.godine
20. " Mošinović Osman Ibrahim, od 6.7.1992.godine
21. " Sadikov Šejdžila, sin Salih, od 6.7.1992.godine
22. " Mošinović Mehmeda, sin Muharema, od 6.7.1992.godine
23. " Karahodžić Ramo, sin Husina, od 6.7.1992.godine
24. " Črgić Drago, sin Zetra, od 6.7.1992.godine
25. " Ahmetović Hasan, sin Sulje od 6.7.1992.godine
26. " Begović Ibro, sin Mustafe, od 6.7.1992.godine
27. " Karabegović Safeta, Samir od 6.7.1992.godine
28. " Isić Asima, sin Zaima, od 6.7.1992.godine
29. " Isić Osman, sin Šejdžila, od 6.7.1992.godine
30. " Salkićević Ibro Šaban, od 6.7.1992.godine
31. " Huskić Ibrahim, sin Alije, od 6.7.1992.godine
32. " Rizvanović Zaima, sin Zeha od 6.7.1992.godine
33. " Masatović Agrijan, sin Jozo, od 6.7.1992.godine
34. " Memmedović Halima, sin Husifa, od 6.7.1992.godine
35. " Petrović Josipa, sin Zere, od 6.7.1992.godine
36. " Ahmetović Izudin, sin Sulje od 6.7.1992.godine
37. " Čančar Anto, sin Marijana, od 6.7.1992.godine
38. " Kahrizmanović Alija, sin Zahira od 6.7.1992.godine
39. " Kahrizmanović Šein, sin Mehmeda od 6.7.1992.godine
40. " Karabegović Fadil, sin Mujo od 6.7.1992.godine
41. " Begović Omer, sin Sulke od 6.7.1992.godine
42. " Redžić Zijad, sin Adema od 6.7.1992.godine
43. " Begović Mirzo, sin Osman od 6.7.1992.godine
44. " Ković Asir, sin Muharema od 6.7.1992.godine
45. " Tunić Mehmed, sin Husina, od 6.7.1992.godine
46. " Redžić Ramzija, sin Meho, od 6.7.1992.godine
47. " Rastić Abdalmedžid, sin Redžiba od
48. " Iriškić Senad, sin Ramo od 6.7.1992.godine
49. " Mejremić Šejdžila, sin Šejdžila od 6.7.1992.godine
50. " Mahalbašić Ferid, sin Adema od 6.7.1992.godine
51. " Mušić Mehmedalija, sin Alije od 6.7.1992.godine
52. " Jetrović Dragan, sin Mehmedalije od 6.7.1992.godine
53. " Džogić Adema, sin Ibrahim od 6.7.1992.godine
54. " Salihović Ismet, sin Ibrahim od 6.7.1992.godine
55. " Sivić Samko, sin Mehmeda od 6.7.1992.godine
56. " Habić Rifeta, sin Mehmeda od 6.7.1992.godine
57. " Redžić Mehmedalija, sin Šejdžila, od 6.7.1992.godine
58. " Redžić Senad, sin Mehmeda od 6.7.1992.godine
59. " Mošinović Hake, sin Mehmeda od 6.7.1992.godine
60. " Ković Mehmed, sin Sulke od 6.7.1992.godine
61. " Franjić Selma, sin Josipa, od 6.7.1992.godine
62. " "

- 63. ~~izjava~~ Izjava uzeta od Aljević Mustafa, sin Adema, od 5.7.1992. godine
- 64. " " Smilović Milla, sin Alije od 5.7.1992. godine
- 65. " " Davarović Mehmedije, sin Mehmeda od 5.7.1992. godine
- 66. " " Frank Dragutina sin Stjepana od 5.7.1992. godine
- 67. " " Kopic Nazifa, sin Mame od 5.7.1992. godine
- 68. " " Kopic "lije, sin "azifa, od 5.7.1992. godine
- 69. " " Barić Petra Josipa, od 5.7.1992. godine
- 70. " " Tatarević Mase, sin Mase, od 5.7.1992. godine
- 71. " " Barić Senada, sin Mehmeda, od 5.7.1992. godine
- 72. " " Šivić Masana, sin Sulje od 5.7.1992. godine
- 73. " " Kopic Masina, sin Sabana, od 5.7.1992. godine
- 74. " " Ronjović Ivo, sin Franje od 5.7.1992. godine
- 75. " " Klokic Sulejmana sin Masana, od 5.7.1992. godine
- 76. " " Ismetović Sunija, sina Mušana ml
- 77. " " Dujmović Anto, sin Ante od 05.07.1992. godine
- 78. " " Lomić Juro, sin Mije, od 5.7.1992. godine
- 79. " " Begović Fahro, sin Mustafa, od 5.7.1992. godine
- 80. " " Begović Juso, sin Mustafa od 5.7.1992. godine
- 81. " " Sadiković Halila od sin Merdana od 5.7.1992. godine
- 82. " " Petrović Vlado, sin Peto od 5.7.1992. godine
- 83. " " Isić Suada, sin Adema od 5.7.1992. godine
- 84. " " Isić Nihada, sin Adema od 5.7.1992. godine
- 85. " " Gusak Drago, sin Ante od 5.7.1992. godine
- 86. " " Brkić Bruno, sin Marijana od 5.7.1992. godine
- 87. " " Božić Ramadana, sin Sulejmana od 5.7.1992. godine
- 88. " " Bošnjak Franje, sin Marijana, od 5.7.1992. godine
- 89. " " Mehmedović Fahrudin, sin Adema, od 5.7.1992. godine
- 90. " " Isić Rošide, sin Sinana, od 5.7.1992. godine
- 91. " " Corić Ferida, sin Adila, od 5.7.1992. godine
- 92. " " Hadžihasanović Murisa, od 1.7.1992. godine
- 93. " " Klječanin Redemira iz Džulića od 22.6.1992. godine
- 94. Izvještaj sačinjen dana 17. 6.1992. godine
- 95. Izjava lično napisana od Jovanović Momčila
- 96. potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Čosić Svjetlane
- 97. izjava uzeta od Dikačić Hajrudina, sin Senso od 30.6.1992. godine
- 98. izjava NN lica
- 99. izvještaj Marjanović Dragana
- 100. odobrenje potpisano od strane Lugočić Alje
- 101. spisak predmeta oduzetih od načelnika Andrije Bjeloševića
- 102. izjava Moralić Sejfudina
- 103. izjava Martinović Jeze
- 104. izjava Vidić Slavka
- 105. izjava Ivezija Zele
- 106. izvještaj o korištenju usluga operativne grupe iz Deboja.
- 107. Službena zabilješka sastavljena u vozi izvoda iz banke u Postiću podignutim deviznim iznosima - ukupno 47 stranica, odnosno lista pisanog materijala.

NADNIK STANICE,
Hadžević Predrag

Сачињена, дана 26.6.1992. године у просторијама Станице јавне безбједности Теслић, у вези обављеног разговора са:

БЕЋИРОВИЋ ЈАСМИНКОМ, жена Хајрудина, дјев. презиме Салкић, у вези случаја Бећировић Хајрудина син Османа, рођен 1955. године у Теслићу, станује у ул. М. Мирковића бр. 12, НК-а радника, запошлен у "Дестилацији" Теслић, у брикетари.
Пошто је исти био приведен у просторије СЈБ изјава узета 9.6.1992. године од инспектора СЈБ Теслић, након чега је пуштен кући.

Из куће се није удавао нигдје, био је болестан, док је ноћу 22.6.1992. године око 21,15 часова одведен у непознатом правцу. Пред кућу, како изјављује Јасминка, дошле су четири особе са "Мерцедесом", свјетло зелене боје, без регистрације, Особа у маскарној униформи, с бијелим опасачем, висине до око 185 мршав, згодан, користи лосиона, највјероватније "МАЧКО", уредан ћелав, изразито ријетке, косе, коса свјетло бр. аон.
Та особа је ушла у кућу, мислим, да је тамније пути, стар око 27 година, чело и нос су му равни, без удубљена, међу очима, на коријену носа. У пратњи му је био нижи човјек, висини око 180 цм, добро ћелав, плаво жуте косе, коврцаве, лице округло, дебело, црвен у лицу, лице је храпаво, лице као да је од болњика, први што је ушао у мој стан рекао ми је, гдје је муж, пошто је муж лежао, рекла сам да је ту, исти је читаво вријеме држао оборен поглед, тако да му ни једног тренутка, нисам могла виђјети очи, шта вам треба мој муж, пустили су га из СУП-а, ништа није крив. Затим је ај рекао: "Треба нешто да га испитамо и он ће се вама вратити". Овај други уопште није улазио у кућу, ни него је стајао поред улазних врата, анпомињем, први када је ушао у кућу, имао је пиштољ, марку и калибар не знам,
Дана, 24.6.1992. године око 09,30 часова Јасминка је обавијештена од стране ЦЗ-е писменим путем, да је њезин муж нађен мртав, и сахрањен, на гробљу "Крушевље" у Стеваку.

Након ове обавијести, ја сам кренула у Стевак, да видим, да ли је то тачно, да је мој муж сахрањен, а успут срела сам возача Гојкић Мирка, зв. Жућо, на мосту на ријеци Усори, пошто ме Мирко мало чудно погледао, а комшије смо, ја сам га питала, да ли нешто зна за мог мужа, он ми је рекао, да је муж мртав, и да се налази у мртвачници, да још није сахрањен. Замолила сам Мирка да с њим одем до мртвачнице, да видим супруга, пошто је Мирко имао кључ отворио је мртвачницу, гдје сам препознала свог мужа, одјећа коју је имао на себи, била је сва мокра, на лицу је имао рану, која највјероватније потиче од метка. Како сам препознала свог мужа, а све је било припремљено за сахрану, тада смо ја и моја сестра једине присуствоале сахрани 24.6.1992. године, сахрањен је односно на надгробном знаку стоји број 17, нема имена, и презимена, а знам тачно да је то мој муж, а из каквих разлога, то стоји, није ми познато. Упут је Гојкић причао, да је мог мужа мртвог пронашао у селу Укриници, засеок Галамићи у ријеци, а незнамо како се зове ријека.

ОБЛАШТЕНО СЛУЖБЕНО ЛИЦЕ,

Broj:

Datum: 6.7.1992. godine

I Z J A V A

Isić Smejo, sin Kasima i majke Fatima, rođjene Begović, rođen 13.6.1959. godine u G.Ranković, opština Teslić, po zanimanju radnik, Musliman, nastanjen u G.Ranković, opština Teslić.

"Mene je 14.6.1992. godine privela milicija, znam da su teslićani, ali nemogu se po imenima sjetiti ko je. Ja tada, kao ni ranije nisam imao nikakvo oružje kod sebe, niti sam se suprostavljao prilikom privodjenja. U SUP-a me saslušao milicionar Dović i na taj postupak nemam nikakvih primjedbi. Poslije toga sam prevezen u TO i znam kada sam išao da je bilo teško izdržati jer je prethodno u toj sali bačen suzavac, a ko ga je bacio ja neznam. Jednog dana, mi je ovdje oduzet "Seko pet", kada je od svih oduzimano. Prilikom dolaska u SUP-a znam da me je tukao neki u šarenoj uniformi duže kose, koji je imao naočale na glavi podignute na kosu, i to palicom po glavi nekoliko puta. Poslije toga mislim nisam dobivao nikakvih udaraca.

Prilikom djejtava u Rankoviću, ja sam smjestio ženu i djecu u jedan podrum, a ja sam pobjegao u potok prema Kadinovcu, ustvari odmah ispod moje kuće. Tu je bilo još dosta svijeta, ali niko nije imao nikakvo oružje. Tu smo se najviše krili zbog granata."

Izjavu dao:

Isić Smejo

Zapisničar:

Izjavu dao:

03

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBIJEDNOSTI BANJALUKA
STANICA JAVNE BEZBIJEDNOSTI
T E S T I C

02117119

Broj: 13-9/00-
Datum: 6.7.1992. godine

I Z J A V A

Zec Hamil, sin Muje, i majke Nefa, rođena Isić, rođjen 1.11.1974. godine u K. Varoši, po zanimanju fizički radnik, Musliman, stalno nastanjen G. Rankoviću, opština Teslić.

"Ja sam 14.6.1992. godine, pošao iz Rankovićá u Mrkotić, gdje mi se nalezze roditelji, odnosno u Planje. Negdje oko Ruževića našla me vojska i odveli u neku školu. Tu su me uderali da ja više nisam znao ni kuda me voze ni šta govorim. Inače, nisam učestvovao ni u kakvim vojnim formacijama niti paravojnim, a za vrijeme dještava u Rankoviću, bio sam u podrumu Isić Brajke, gdje je bilo dosta žena i djeco. Prilikom hapšenja, kao ni do tada, nisam imao nikakvo oružje, niti sam pružio kakav otpor. Kada su me doveli u SUP-a i tomo su me tukli u prostoriji preko puta dožurne službe, gdje su me inače unijeli jer nisam mogao hodati. Ko me je tukao je neznam. Poslije toga sam bio na saslušenju kod nekog civila, ali na taj postupak nemam primjedbi, jer je isti bio korektan. Jедиho neznam šta sam pričao. Poslije toga su me prenijeli u TO i tu sam ležao i kasnije probao sam da se sjetim šta sam sve pričao, što nisam uspio. Ovdje su mi oduzeli ličnu kartu i novčanik bez novca, kao i kejiš za pantalone. Prvi dan kada sam došao i tu su me neki tukli i to u šarenim uniformama, a čime su me tukli neznam. Mislim da su tukli nokim palicama, drvenim koljem i nogama. Vanjske povrede su mi uglavnom nestale, a osjećam bolove u predjelu rebara na lijevoj strani, a neznam da li imam unutarnjih povreda."

Izjavu dao:

Zec Hamil
Zec Hamil

Zapisičar:

Izjavu uzeo:

02117120

04

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
 CENTAR SLUŽBI BEZBIJEDNOSTI BANJALUKA
 STANICA JAVNE BEZBIJEDNOSTI
 T E S L I C

Broj: 13-9/09-
 Datum: 6.7.1992. godine

I Z J A V A

Isić Hamzaliya, sin Huseina i majke Hanifa, rođena Begović, rođen 18.4.1967. godine u G. Rankoviću, opština Teslić, po zanimanju radnik, Musliman, nastanjen u G. Rankoviću, opština Teslić.

"Ja nisam bio u nikakvim vojnim formacijama, nisam imao nikakvo oružje, a u vrijeme pucaња u Rankoviću, krio sam se po podrumima sa ženom i djecom, a jedno vrijeme bio sam u Potočanima kod punca Hadiković Mehmeda. Dan, 14.6.1992. godine, sam pošao za Doboj, pa me je vojska uhvatilo negdje u Rankovini. Tu su me skinuli golog i udarali kundacima, rukama i nogama kao i palicom, te golog vodili kroz selo do Doma. Vezali su mi ruke žicom, a poslije toga su me odveli pred SUP-a. U SUP-u me saslušavao neki čovjek u šaronoj uniformi, ali ja ga neznam i prilikom saslušanja me također tukao i to nekim predmetima koje ja neznam šta su. Lokušavao me prisiliti da kažem ono što nisam znao niti sam u bilo čemu učestvovao. On je nešto pisao, ali ja neznam šta. Poslije toga sam prevezen u TO i tu me tukao također jedan u šaronoj uniformi i jedan u plavoj uniformi, tako što su me oborili na pod i gurali mi maramicu u usta da se nemogu javljati i tukli me nogama, posvim dijelovima tijela. Meni nije ništa oduzeto. Više me niko nije tukao, ali me je jedan dan izvodio taj isti koji me je tukao i pitao kako se osjećam. Mene nije saslušavao istražni sudija, a od povreda imam još uvijek povrede na zglobovima ruku i na lijevoj strani rebare, a tako i na strani desnog bubrega."

Izjavu dao:

Isić Hamzaliya

Isić Hamzaliya

Episničar:

Izjavu izdao:

(ar)

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
 CENTAR SLUŽBI BEZBIJEDNOSTI BANJALUKA
 STANICA JAVNE BEZBIJEDNOSTI
 P O S L O V I

Broj: 13-9/09-
 Datum: 6.7.1992. godine

I Z J A V A

Isić Rifet, sin Zaima i majke Umija, rođena Bonjić,
 rođen 1.9.1967. godine u G. Ranković, opština Teslić,
 po zanimanju radnik, Musliman, nastanjen u G. Rankoviću
 opština Teslić.

"Ja nisam bio ni u kakvim vojnim niti paravojnim formacijama i nisam nikada imao nikakvo oružje. Dana, 14.6.1992. godine, sam pošao za Ružović, a zatim sam se vraćao jer nisam mogao proći pa su me uhvatili civili i sproveli do Barića. Oni me nisu tukli, a ja se nisam suprostavljao. Tu je došla milicija odnosno neka lica u šarenim uniformama, koje su me tu odmah tukle nogama, a zatim me oborili i ponovo tukli, to me jedan od njih udario od auto a zatim ubacio u auto. Neznam ko su ti ljudi. U SUP-a su me saslušavalo tojice, takodje u šarenim uniformama i tu su me tukli tražeći da priznam da sam imao oružje i kopao orežje roveve. Ja nisam kopao roveve, niti sam imao oružje, a neznam šta sam njima izjavio. U SUP-a sam zadržan dvije noći i jednu dan, kada su me prevezli u TO, gdje su me takodje na ulazu gazili nogama i tukli, a ja neznam ko. Mislim da je tu bio neko u šarenoj uniformi, a dvoji- ce u plavim. Tu su me tukli jedan u šarenoj, a jedan u plavoj uniformi koje ja neznam i nemogu dati opis. Poslije toga sam zatvoren i nije me više niko tukao. Ja nisam saslušan od strane istražnog sudijske, oduzete su mi lična karta i vojna knjižica. Povreda trenutno nemam nikavih osim bolova u predje- lu kičme."

Izjavu dao:
 Isić Rifet

Zapisničar:

Izjavu uzao:

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
 CENTAR SLUŽBI BEZBIJEDNOSTI BAJRAGUKA
 STANICA JAVNE BEZBIJEDNOSTI

Broj:

Datum: 6.7.1992. godine

I Z J A V A

Karabegović Hajrudin, sin Safeta i majke Hajre, rođena
 Isić, rođen 20.7.1971. godine u Doboju, po zanimanju
 radnik, po nacionalnosti Musliman, nastanjen u G. Rankoviću,
 opštine Teslić.

" Ja nisam bio ni u kakvim vojnim niti paravojnim formacijama,
 i nisam imao nikakvo oružje. Držao sam seosku stražu prije
 događaja u Rankoviću na jedno 7-8 dana kada je pucao, ja sam
 bio ispod stepenica komšijine kuće jer sam se tu sakrio od
 granate. Tada nisam imao oružje niti je ko sa mnom bio sa oružjem.
 Doveden sam 15.6.1992. godine i znam da me dovela milicija iz
 Rankovića, tom prilikom nisam pružio nikakav otpor, a ni mene
 nije niko tuкао. U SUP-a me ispitivao neki civil, njegov postupak
 bio je korektan, ali je tu povremeno dolazio jedan u šarennoj unif-
 ormi duže kose sa nočalama na kosi i udario me šakama, nožama
 i to po glavi i tijelu. Poslije toga sam prevezen u TO i tu me
 više niko nije udario. Od stvari mi je oduzeto odnosno predao
 sam novčanik 5.000 dinara, vozačku dozvolu, ličnu kartu ručni
 sat i još neke dokumente. Nemo nije saslušavao istražni sudija,
 a nije mi niko tražio nikakve pare, niti me ko ucjenjivao."

Izjavu dao:

Službeničar:

Izjavu uzео:

Karabegović Hajrudin
 Karabegović Hajrudin

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
 CENTAR SLUŽBI BESPLATNOG PRISTUPA
 STANICA JAVNE BEZBEDNOSTI
 T E S L I Ć

Broj:

Datum: 6.7.1992. godine

I Z J A V A

Kavazović Kasim, sin Hase, i majke Hajrija, rođjena Isić, rođen 26.9.1954. godine u Tešnju, po zanimanju radnik, po nacionalnosti Musliman, nastanjen u Gornjem Rankoviću, opština Teslić.

"Ja nisam bio ni u kakvim vojnim niti pers vojnim formacijama, niti sam bilo kada imao bilo kakvo oružje. Za vrijeme dejstava u Rankoviću, ja sam se krio na tavanu kuće moćaća tako što sam stavio neke fosne i bundu, jer sam se bojao čak i mještana. Doveden sam 15.6.1992. godine, u BiH Teslić i to dovelo me milicija iz Rankovića. Prilikom privođenja nisam pružio nikakav otpor i nisam imao ništa kod sebe. Milicija me tom prilikom nije tukla, ali me neko tukao u Šeksonici u SUP-a, neznam ko je jer sam bio okrenjen zidu. Bio sam na saslušanju u SUP-a kod radnike SUP-a kojem neznam ime i taj postupak je bio korektan. Poslije toga su me proveli u TO i više me niko nije uderao. Neznam razlog zbog čega sam priveden, nije me saslušavao istra-žni sudija. Od mene je oduzeta vojna knjižica, lična karta, 11.000 dinara, nevaženj ručni sat kvarcni i još nekih dokumenata.

Ja nisam učestvovao na strežama niti sam kopao rovove, jer sam invalid. Povreda trenutno nema nikakvih."

Izjavu dao:

Kavazović Kasim

KAVAZOVIĆ KASIM

Zapisničar

Izjavu upio:

28

02117124

Srpske Republike Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLOŽBI BEZBIJEDNOSTI SARAJEVO
STANICA JAVNE BEZBIJEDNOSTI
11111

Broj: 13-9/09-
Datum: 6.7.1992. godine

I Z J A V A

Begović Ismet, sin Mehmeda i majke Hajro, rođena Isić,
rođen 14.2.1949. godine u G. Ranković, po zanimanju
vozač, po nacionalnosti Musliman, nastanjen u G. Rankoviću,
opština Teslić.

"Tokom pucjave u Rankoviću, ja sam cijelo vrijeme bio u
svom podrumu sa ostalim mještanima, odnosno sam sam bio u
podrumu, a kod sebe nisam imao nikakve oružje. Ja inače
nisam imao ni ranije bilo kakve oružje, a znao sam da je
brat u svojoj kući imao pušku pumporicu, pa kada se predava-
lo oružje na traktor, ja sam istu pušku predao na traktor.
Nisam kopao nikakve rovove i nisam učestvovao u bilo kakvim
vojnim ili paravojnim formacijama. Imao sam tamiće kojeg sam
davao da vozi ko je pod imao dozvolu, ne znam da li je što
vezano za taj kamion. Priveden sam 16.6.1992. godine iz
Rankovića, a priveda me Milicija i te milicioneri koje ja
znam izvidjenja. Ni tom prilikom nisam imao oružje niti sam
pružio otpor. Mene niko tu nije tukao osim kada sam priveden
u SUP-a neko me u čekaunici uderio, odnosno uderio me u glavu
dok sam stajao uz zid. U SUP-a me saslušao neki u žarenoj
uniformi, ali me nije tukao. Od mene je oduzeta lična karta
i 5.600 dinara, novca, i to u to kada su svi predavali svoja
stveri.

Mene je saslušao istražni sudija i odredio mi pritvor."

Izjavu dao:
Ismet Begović
Begović Ismet

Opisničar:

Izjavu uzio:
[Signature]

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
 CENTAR SLUŽBI BEZBIJEDNOŠTI SARAJEVO
 STANICA JAVNE BEZBIJEDNOŠTI

Broj: 13-9/09-
 Datum: 6.7.1992. godine

I Z J A V A

Isić Huska, sin Sinona i majke Baha, rođena Isić, rođen 9.10.1955. godine u G. Renkoviću, opština Teslić, po zanimanju radnik, Musliman, nastanjen u G. Renković, opština Teslić.

"U vrijeme dještava ja sam bio u kući, a zatim na putu, te poslije, to pored blonitke u potoku, to se sa sobom nisam imao nikakvo oružje, mada sam u kući imao automot kojeg je kod mene ostavio Isić Ilijo, sin Bacića. Taj automot sam predao na trektor, a ranije nisam kopao revove. Priveden sam 16.6. 1992. godine i to milicija me privela. Tom prilikom nisam kod sebe imao nikakvo oružje i nisam pušao otkor. Milicije me nije tukle prilikom privođenja, a saslušavao me neki u plavoj uniformi u SRJ-u, a dolazio je i jedan u šarenoj uniformi i udario me. Ja sam se automot objasnio, a onda su me prevozili u TO. Ovdje je dolazio također jedan u šarenoj uniformi i popisivao imena, a jedan don sa dolazili neki u plavoj uniformi izveli su mene i šararali. Oni nemaju ko su ti milicionere. Tukli su e zbog zbog toga što radim u Sloveniji, što imam slovenskih dinara i vizu, a pasošu. Ovdje mi je oduzeta pasoš, vozačka, lična, odnosno identifikaciona knjižica, 5.300 dinara, 20 šilinga, 460 slovenskih tolara i još neka dokumenta.

Nene nije saslušavao istražni sudija.

Nemam nikakvih povreda,"

Izjavu dao:

Upisničar:

Izjavu izdao:

Isić Huska

Isić Huska

02117126

10

Bosnska Republika Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
 CENTAR SLUŽBI BEZBIJEDNOSTI SARAJEVO
 STANICA JAVNE BEZBIJEDNOSTI
 P E B H L O

Broj:
 Datum: 6.7.1992. godine

I Z J A V A

Gradjanin: Karabegović Enko, sin ote i majke Maziće,
 rođenja Horić, rođen 2.1.1953. godine u G. Ranković,
 po znenanju zidar, po nacionalnosti Kulinan, nastanjen u
 G. Rankoviću, opština Goslić.

"Ja nisam bio ni u kakvim vojnim niti paravojnim formacijama, a neposredno prije dještava, kao i u vrijeme dještava, u mojoj kući bilo je lovačka puška Isić kuje, sin Šepjla, koju je on imao na odobronje. Ja kada je pošlo na u Švicarsku ostavio je tu pušku kod mene. U vrijeme dještava ja sam se skrivao po potocima, a pušku sam prenašao Isić kuje sine, uzeo je i predao na Brakhor, Komadović Adonu koji je vodio oružje. Priveden sam u BDP-a 16.6.1992. godine, kada me saslušao Dević i na postupak privodjenja i saslušanja nemam nikakvih primjedbi, a ispričao sam sve to. Poslije toga sam priveden u TO i tu sadržan do sada. Mi tu ne niko nije tukao, a oduzeta mi je samo lična karta. Nije niko od mene tražio nikakve pare."

Mene je saslušao istražni sudija".

Izjavu dao: *Karabegović Enko*
 Karabegović Enko

Zapisničar:

Izjavu izdao: *[Signature]*

021171267 (11)

Bosnska Republika Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
 CENTAR SLUŽBI BEZBIJEDNOSTI I ZAŠTITA
 STANICA JAVNE BEZBIJEDNOSTI

Broj: 19-9/09-
 Datum: 6.7.1992. godine

I Z J A V A

Šehrić Izet, sin Mehe i majke Fatime, rođena Kečinović, rođen 24.3.1962. godine u G.Tesliću, opština Teslić, po zanimanju absolvent na veterinarskom fakultetu, po nacionalnosti Musliman, nastanjen u G.Tesliću, opština Teslić.

"Ja sam priveden iz SO-e 16.6.1992. godine, i to privedo me neki u maskirnoj uniformi krupniji čovjek. Tom prilikom nisam kod sebe imao oružje i nisam pružio otpor. Nije me tada ni tukao taj ko me je privedio. Mislim da je razlog mog privodjenja što sam ja bio predsjednik JDA na nivou Opštinske organizacije i što sam ilegalno nabavio automatsku pušku, a to oružje kao i svoj vlastiti pištolj za koji sam imao odobrenje predali smo komandi na Djuliću, prije izbija- nja sukoba u G.Raukoviću. U SUP-a me je saslušavao jedan civil i na taj postupak nemam nikakvih primjedbi, ali sam dobio par udarača u to vrijeme od nekog čovjeka u maskirnoj uniformi kojeg ja neznam. Poslije toga priveden sam u TO gdje sam zatvoren i nije me niko tukao, od stvari mi je odu- zeta lična karta, ručni sat "Seiko 5", oko 10.000 dinara i 50 DM i kaiš, a sve je to oduzeto pred SUP-a. Poslije toga u TO oduzeto mi je 3.000 dinara za koje u tom momentu nisam znao da ih imam. Povreda nemam nikakvih.

Mene je saslušao istražni sudije u TO!"

Izjavu dao:

Šehrić Izet

Zapisničar:

Izjavu uzeo:

02117128

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
 CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
 STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
 T E S L I C
 Teslić, 06.07.1992.g.

I Z J A V A

Džananović Mehmeda Mešir, majke Fatime, rođena Duranović, rođen 11.03.1954.g. u G.Rankoviću, opština Teslić, oženjen, otac jednog djeteta, Musliman, stalno nastanjen u G.Rankoviću opština Teslić, po zanimanju zidar, je dana 06.07.1992.g. ovlaštenom licu CSB Banja luka izjavio sljedeće:

U ponedjeljak, 15.6.1992. ja sam se po naredbi odazvao na radnu obavezu - rad na lokalnom putu kroz selo G. Ranković, kada su mene i neke moje poznanike iz Rankovića radnici civilne milicije kombijem prevezli u SJB Teslić. Prilikom privodjenja ja nisam pružao nikakav otpor, kod sebe nisam imao vatrenog oružja, a inače nikad nisam posjedovao oružje, legalno niti ilegalno. Prilikom privodjenja milicionari nas nisu tukli. Nakon privodjenja i smještaja u prostorije za zadržavanje naredjeno nam je da se okrenemo prema zidu i tada sam tučen ja i moji drugovi od nepoznatih lica u maskirnim uniformama. Poslije toga samom je jedan milicionar obavio razgovor na okolnosti posjedovanja oružja, ali je on prema meni bio korektan. Naime, neko me je prijavio da sam posjedovao vojničku pušku -M-48 koju nikad nisam posjedovao, pa je protiv mene podnešene krivična prijava. Ispravljam se mene ovdje nije niko pozivao dok sam u zgradi TO pa možda prijava nije ni podnešena. Ovdje mi ništa nije oduzeto izuzev lične karte, ali su mi vojnici u šarenim uniformama od kuće otjerali zaprežna kola i jednog konja i nije mi poznato gdje se to sada nalazi. Nisam član ni jedne partije, vojno nisam organizovan po bilo kom osnovu ni na bilo kojoj strani. Trenutno nemam nekih tjelesnih povreda za koje bi mi trebala ljebarska pomoć. U vezi prednjeg nebih imao šta više da kažem, a sve što sam rekao je tačno.

Džananović Mešir
 IZJAVU DAO,
 Džananović Mešir

ZAPISNICAR,
(signature)

OVLAŠTENOM LICU
(signature)

02117129

15

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
 CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
 STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
 T E S L I C
 Teslić, 06.07.1992.g.

I Z J A V A

Šahić Saliha Hasan, majke Sećire, rođene Djogić, 20.03.1951g. u G. Rankoviću, opština Teslić, oženjen, dvoje djece, Musliman, stalno nastanjen u G. Rankoviću, opština Teslić, nezaposlen, je dana 06.07.1992.g. ovlaštenom službenom licu CSB Banja Luka izjavio sljedeće:

Mene su radnici civilne milicije SJB Teslić iz sela Rankovića priveli u utorak, 16.06.1992.g. Prilikom privodjenja ja im nisam pružao otpor, niti sam kod sebe posjedovao vatreno oružje. Takodje i oni su se prema meni ponašali korektno. Prilikom privodjenja u prostorije SJB Teslić mene je tukao jedan muškarac meni sasvim nepoznat, i mislim da nije iz Teslića, a bio je u maskirnoj uniformi. Dok sam se nalazio u zgradi TO gdje se i sada nalazim oduzet mi je ručni časovnik, novčanik u kome je bilo 5.500 din i 20 DM i lična dokumenta. Dok sam se nalazio u zgradi TO nije me niko tukao. Protiv mene je podnijeta prijava, jer sam posjedovao vojničku pušku M-48 koja nije moje vlasništvo. Napomenuo bih da nisam član ni jedne političke partije, da vojno nisam angažovan u bilo kom pogledu ni na bilo kojoj strani. Trenutno nemam nikakvih tjelesnih povreda za koje bi mi trebala ljebarska pomoć.

IZJAVU DAO
 Šahić Hasan

Šahić Hasan

ZAPISNIKAR,
 [Signature]

OVLAŠTENO SLUŽBENIK
 [Signature]

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBE BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
T E S L I C
Teslić, 06.07.1992.g.

I Z J A V A

Isić Omera, Enko, majke Nuro, rođena Huskić, 31.07.1949.g. u G. Ranković
Teslić, oženjen otac dvoje djece, Musliman, stalno nastanjen u Rankoviću,
Opština Teslić, po zanimanju zidar, nezaposlen je dana 06.07.1992.g.
ovlaštenom službenom licu CSB Banja Luka izjavio sljedeće:

Ja sam po radnicima milicije iz sela Rankovića gdje sam nastanjen prive-
den u prostorije SJB Teslić. Prilikom privodjenja nisam pružao nikakv otpor
kod sebe nisam imao nikakvo oružje, tokom privodjenja i čitavo vrijeme
dok sam se nalazio u zgradi SJB i ovdje u zgrdi TO niko me nije tukao.
Inače ja sam posjedovao automat koji sam legalno nabavio i koji sam dao svome
puncu Sadiković Murat, od koga je inače i oduzet. Nisam učestvovao u oružanim
borbama u G. Rankoviću. Sada nemam nekih povreda za koje bi mi trebala lje-
karska pomoć. U vezi prednjeg ne bih imao više šta reći.

IZJAVU DAO
Isić Enko

Enko

ZAPISNIKAR,
[Signature]

CVLAŠTENO SL-LICE
[Signature]

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBE BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
T E S L I Ć
Teslić, 06.07.1992.g.

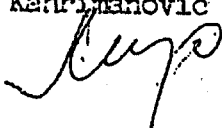
I Z J A V A .

Kahrimanović Mehmeda Mujo, majke Hatidže, rođena Mušić, 08.02.1956. u G. Tesliću, oženjen, otac jednog djeteta, Musliman, stalno nastanjen u G. Tesliću, opština Teslić, VKV automehaničar, DD- Jugoprevoz Teslić, je dana 06.07.1992.g. ovlaštenom službenom licu CSB Banja Luka izjavio sljedeće:

Mene su radnici civilne milicije pripadnici CSJB Teslić u srijedu, 17.6.1992.g. priveli u službene prostorije, a samnom je informativni razgovor obavljao Dević Nenad. Prilikom privodjenja nisam pružao fizički otpor, kod sebe nisam imao oružje, a odnos milicije prema meni, kako prilikom privodjenja, tako i u prostorijama bio je korektan. Iz SJB Teslić prebačen sam u prostorije TO gdje se i danas nalazim. Ja nisam vojno angažovan ni po bilo kom osnovu ni na bilo kojoj strani, nisam član ni jedne političke partije. Ilegalno sam inače nabavio automatsku pušku, kada je to da kažem već bilo u modi i običajeno da se nabavlja, i na blagovremeno na zahtjev vlasti prijavio i predao. Ovdje su me 17.6. kada sam doveden u prostorije TO strahovito tukli meni nepoznata lica u plavim uniformama. Trenutno nemam nikakvih tjelesnih povreda za koje bi mi bila potrebna ljebarska pomoć.

Od ličnih stvari mi je oduzeto: sat, prsten, lančić zlatni sa dva privjeska, i lična karta.

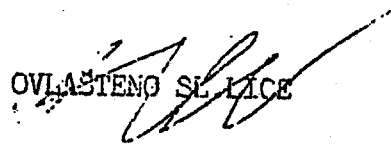
IZJAVU DAO,
Kahrimanović Mujo

ZAPISNICAR,

OVLAŠTENOM SLUŽBENOM LICU

xxxxxxx
 Srpska Republika Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
 CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
 STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
 T E S L I C
 Teslić, 06.07.1992.g.

I Z J A V A

Mešinović Hasana Šaban, od majke Seće, rođene Zukanović, 20.07.1944. g. u G. Tesliću, opština Teslić, oženjen, otac troje djece, Musliman, stalno nastanjen u G. Tesliću, opština Teslić, po zanimanju taksista, je dana 06. 07.1992.g. ovlaštenom službenom licu CSP Banja Luka izjavio sljedeće:

Mene su u utorak, 16.6.1992.g. radnici SJB Teslić od moje kuće u G. Tesliću priveli u službene prostorije, u službenim prostorijama samnom je razgovor obavio Dević Nenad, tokom privodjenja nisam pružao fizički otpor, niti je bilo potrebe, kod sebe nisam imao vatrenog oružja, tokom privodjenja i u službenim prostorijama odnos prema meni je bio korektan i na isti nemam primjedbi. Iz zgrade SUP-a prevezen sam u prostorije TO gdje se i danas nalazim. Isti dan kad sam došao u prostorije TO mene je tukao nepoznati muškarac u maskirnoj uniformi sa nekakvom palijom, pojedinci su brojali udarce i kažu da su nabrojali 40 - 50 udaraca, te da više nisu mogli brojati. TO mi je prvi puta da dobijem batine, poslije toga nisam više dobio batina. U zgradi SUP oduzeti su mi novčanik i lični dokumenti, a rečeno mi je da ostavim sat i novac kod sebe, a u zgradi TO oduzet mi je sat, 3800 din, 100 DM opasač za pantalone i pertle. Napomenuto bih da vojno nisam organizovan ni u kom pogledu ni na kojoj strani. Osjetim strahovito božlove u predjelu kičme, a jedno vrijeme sam mokrio krv i mislim da bi mi bila potrebna ljekarska pomoć. Protiv mene nije podnešena krivična prijava, niti ima kakvog razloga, ni do danas mi nije poznato zbog čega sam priveden.

IZJAVU DAO,
 Mešinović Šaban

Šaban

ZABESNIČAR,

[Signature]

OVLAŠTENOM SL. LICU

[Signature]

02117139

(17)

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
T E S L I Ć
Teslić, 06.07.1992.g.

I Z J A V A

Kahrimanović Saliha Raih, majke Fatime, rođena Mujkanović, rođen 18.05.1957. g. u G. Tesliću, oženjen, otac dvoje djece, Musliman, stalno nastanjen u G. Tesliću, po zanimanju metalostrugar, je dana 06.07.1992.g. ovlaštenom službenom licu CSB Banja luka izjavio sljedeće

Ja sam po pripadnicima SJB Teslić Bubić Mirku i drugima u utorak, 16.6. 1992.g. priveden u službene prostorije, a 17.6. samnom je obavljen informativni razgovor na okolnosti posjedovanja vatrenog oružja. prilikom hapšenja i privodjenja nisam pružao otpor, niti sam kod sebe imao vatrenog oružja, odnos radnika milicije je prema meni bio korektan, na iste nemam primjedbi. U prostorijama SJB oduzet mi je opasač, zdravstvena knjižica i lična karta a ovdje u zgradi TO oduzeto mi 7.000 din zlatna burma i ključevi od kuće. Napomenuo bih da me nije niko tukao niti u zgradi SUP niti u zgradi TO. Napomenuo bih da vojno nisam organizovan na bilo kom pogledu ni na kojoj strani, nisam član ni jedne političke partije. Nemam nikakve tjelesne povrede, trenutno se osjećam zdrav. Nije mi poznato zbog čega sam priveden, niti zbog čega sam zadržan.

IZJAVU DAO,
Kahrimanović Raif

Klović

ZAPISNICAR,

Klović

OVLASTENO SL. Lice

[Signature]

02117134

18

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
T E S L I Ć
Teslić, 06.07.1992.g.

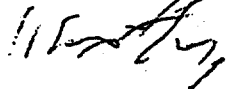
I Z J A V A

Mešinović Hasan sin Adema, majke Hedžiba rođena Vehab, rođen 22.1.1954. u G. Tesliću, oženjen otac dvoje djece, Musliman, po zanimanju vozač, stalno nastanjen u mjestu rođenja, dana 06.07.1992.g. ovlaštenom licu CSB Banja Luka izjavio je sljedeće:

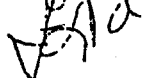
Mene su pripadnici civilne milicije SJB Teslić priveli u službene prostorije u srijedu 17.6.1992.g. Prilikom privodjenja nisam pružao otpor, kod sebe nisam imao oružje, a i njihov odnos prema meni bio je krajnje korektan. U službenim prostorijama samom je obavio razgovor Nedić Milan, na koji takodjenemam nikakvih primjedbi. Odatle sam prebačen u prostorije TO gdje se i sada nalazim. Pošto sam imao ilegalno pušku M-48 protiv mene je podnijeta prijava. Pomenutu pušku sam inače na vrijeme vratio zvaničnim vlastima. Tučen sam samo prilikom dovodjenja u zgradu TO i poslije toga nije me niko tukao. Trenutno nemam nikakvih tjelesnih povreda za koje bi mi bila potrebna ljebarska pomoć.

Ovdje u zgradi TO oduzet mi je ručni sat, 200 DM, jedna novčanica da li hiljadu ili deset hiljada lira nije mi poznato. Izvjesna količina hrvatskih dinara i neznatna količina jugoslovenskih dinara, te lična dokumenta. Vojno nisam organizovan ni u kom pogledu ni na kojoj strani, nisam ni jedne političke partije, nisu mi poznati razlozi zbog čega sam priveden i zadržan. U vezi prednjeg nebih imao više ništa da kažem.

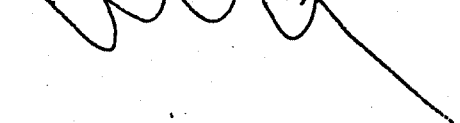
IZJAVU DAO,
Mešinović Hasan

ZAPISNIKAR,

OVLAŠTENOM LICU,

02117135

19

Srpska Republika. Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
T E S L I C
Teslić, 06.07.1992.g.

I Z J A V A

Kahrimanović Nusret, sin Zahida, majke Zejne, rođena Sadiković, 01.01. 1967. u G. Tesliću, razveden, Musliman, stalno nastanjen u G. Tesliću, po zanimanju autolimar, je dana 06.07.1992.g. ovlaštenom službenom licu CSB Banja Luka izjavio sljedeće

U srijedu 17.06.1992.g. ja sam po radnicima SJB Teslić od moje kuće u selu G. Teslić priveden u službene prostorije. Prilikom privodjenja nisam pružao otpor, niti sam prilikom hapšenja kod sebe imao oružja. Odnos radnika SJB prema meni bio je krajnje korektan, i dok su me privodili nisu me tukli. Kod sebe nisam imao nikakvih dokumenata niti predmeta, tako da mi ništa nije ni oduzimano. Tokom razgovora u SJB Teslić utvrđeno je da sam ja kod sebe bespravno držao jednu ručnu bombu (crna sa plastičnim omotom) pa je protiv mene podnijeta krivična prijava u SJB Teslić, te sam već saslušavan. Dok sam se nalazio u zgradi SUP Teslić i tokom privodjenja kao i u zgradi TO niko me nije tukao, tako da sada nemam nikakvih tjelesnih povreda, i osjećam se zdrav. VOjno nisam organizovan ni u kom pogledu ni na bilo kojoj strani.

U vezi prednjeg ne bih imao šta više reći.

IZJAVU DAO,
Kahrimanović Nusret

K. Nusret

ZAPISNICAR,
K. Nusret

OVLAŠTENO SLUŽBICE
[Signature]

02117136

(20)

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
TESLIĆ
Teslić, 06.07.1992.g.

I Z J A V A

Mešinović Osmana Ibro, majke Džehve, rođene Omerović, rođen 1932.g u G.Teslić, oženjen otac 5-oro djece, po zanimanju radnik; stalno nastanjen u mjestu rođenja, je dana 06.07.1992.g. ovlaštenom službenom licu CSB Banja Luka izjavio sljedeće:

Mene su radnici milicije SJB Teslić zajedno sa mojim rođakom Šabanom priveli u utorak 16.6.1992. u službene prostorije SJB u Tesliću, samnom je obavljen razgovor na okolnosti posjedovanja vatrenog oružja, a pošto nikad to nisam posjedovao niti posjedujem, takvu izjavu sam i dao. U momentu hapšenja nisam imao oružja, niti sam pružao fizički otpor, odnos radnika prema tokom privodjenja i obavljanja razgovora bio je krajnje korektan. Iz zgrade SUP prebačen sam u zgradu TO gdje se i danas nalazim. Protiv mene nije podnesena krivična niti prekršajna prijava, nisam član ni jedne političke partije nisam vojno organizovan, po bilo kom osnovu ni na bilo kojoj strani. Nije mi poznato zbog čega sam priveden. U zgradi TO oduzet mi je opasač za pantalone i 1800 din.

IZJAVU DAO,
Mešinović Ibro

Mešinović Ibro

ZAPISNIKAR,

Abd. A.

OVLAŠTENO SLUŠALAC

[Signature]

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBE BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
T E S L I C
Teslić, 06.07.1992.g.

I Z J A V A

Sadiković Smajil, sin Saliha, majke Nize, rođene Jašarević, rođjen 09.05.1952. g. u Pribiniću, oženjen, otac dvoje djece, po zanimanju limar, nastanjen u Pribiniću, je dana 06.07.1992.g. ovlaštenom službenom licu CSB Banja Luka izjavio sljedeće:

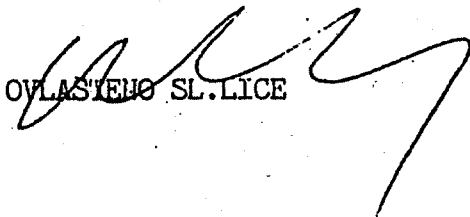
Mene su 11.6.1992.g. pripadnici Srpske vojske lišili slobode u selu Buletiću zaseok Pasjača, te su pozvali vojnu policiju koja me sprovela u Pribinić i zatvorili, pripadnici vojne policije su me tukli. Isti dan sproveden sam u SJB Teslić. 12.6.1992.g. samnom je u SJB obavljen razgovor i službeno lice koje je to obavljalo bilo je korektno. Taj dan sam sproveden u zgradu TO gdje se i danas nalazim. Prilikom privodjenja i hapšenja kod sebe nisam imao oružja, nisam pružao fizički otpor. Dok sam se nalazio u zgradi TO u dva navrata sam tučen od nepoznatih lica u maskirnim uniformama. Od predmeta mi je oduzet novčanik, lična karta, 100 DM i dvije ili 3.000 din. a to je oduzeto u Pribiniću i za to nisam dobio nikakvu potvrdu. Nisam član nikakve političke partije, odnosno bio sam član SDA sada nisam više. Vojno nisam organizovan na bilo koji način ni na bilo kojoj strani, nikad nisam posjedovao oružje, ni legalno ni ilegalno. Sada imam povrede grudnog koša na lijevoj i desnoj strani, te mislim da mi je neophodna ljekarska pomoć. Nije mi poznato zbog čega sam priveden, a vjerujem da nije podnešena ni krivična prijava jer za to nije ni bilo razloga.

IZJAVU DAO,
Sadiković Smajil

ZAPISNIKAR,

OVLAŠTENO SL. LICE

Sadiković Smajil
Abas F.

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
 CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
 STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
 T E S L I C
 Teslić, 06.07.1992.g.

I Z J A V A

Mešinović Muhamed, sin Muharema, majke Zumre rođene Bešić, rođjen 15.1.1967. u G. Tesliću, po zanimanju zidar, stalno nastanjen u G. Tesliću, je dana 06.07.1992.g. ovlaštenom službenom licu CSB Banja Luka izjavio sljedeće:

Ja sam se dana 11.6.1992.g. samovoljno prijavio radnicima SJB Teslić a razlog mog prijavljivanja je što me je jednog dana tjerala neka uniformisana lica pa sam pretpostavljao da se radi o miliciji, ali sam ja uspio pobjeći, pa sam se drugi dan odlučio da se sam prijavim. Tad je samnom u službenim prostorijama obavljen razgovor i to veoma korektno, tako da nije bilo nikakvih problema. U prostorijama SJB Teslić dobio sam batina od jednog uniformisanog lica u maskirnoj uniformi kojeg sam ja prvi puta vidio, i inače ga ne poznajem. Iz zgrade SUP prebačen sam u prostorije TO gdje se i danas nalazim. Nije mi jasno zbog čega sam zadržan, nisam posjedovao vatreno oružje, niti ga danas posjedujem, nisam član ni jedne političke partije Nisam vojno organizovan ni u kom pogledu ni na koju stranu. Trenutno nemam nikakvih povreda zakone, bi mi bila ljekarska pomoć. Ovdje u zgradi TO oduzet mi ručni sat i 6.000 din. .

IZJAVU DAO,
 Mešinović Muhamed

ZAPISNIKAR,
 [Signature]

OVLAŠTENOM SLUŽBENOM LICU,
 [Signature]

[Signature]

02117139

23

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
 CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
 STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
 T E S L I Ć
 Teslić, 06.07.1992.g.

I Z J A V A

Karahodžić Ramo, sin Huseina, majke Habibe, rođjene Kamenčić, rođen 23.05 1953. g. u Tesliću, a nastanjen u G. Vrućici, oženjen otac 4-oro djece, po zanimanju zidar, stalno nastanjen u B. Vrućici, je dana 06.07.1992.g. ovlaštenom službenom licu CSB Banja Luka izjavio sljedeće:

Dana 5.6.1992.g. kada su se vodile borbe za Stenja, ja sam se zajedno sa svojim bratom i ostalom rodbinom nalazio u podrumu Ristić Mitra u D. Vrućici, tada su došli pripadnici vojske i odveli nas u Pribinić i rečeno nam je da će nas koristiti za razmjenu. Mene su u Pribiniću zadržali 7 dana, a zatim sam prevezen u SUP Teslić gdje sam proveo 8 dana, a bio sam zatvoren u prostoriji gdje su bile neke šoške, a pretpostavljam da se radi o nekom magacinu. U Pribiniću nas nisu tukli ali kada smo ulazili u kombi i polazili za Teslić dobili smo par palica, a također smo dobili batina kad smo ulazili u SUP. U SUP ja sam samo jednom dobio udarac nogom u stražnjicu. Samom nije niko obavljao razgovor, niti je od mene uzimana izjava. Nisam član ni jedne političke partije, nisam vojno organizovan po bilo kom osnovu ni na bilo kojoj strani, oružje nisam nikada posjedovao niti ga posjedujem. Sada nemam nikakve povrede za koje bi mi trebala ljekarska pomoć. Razlog mog privodjenja sam rekao i drugog razloga nemam. Kod sebe ništa nisam imao tako da mi nije ništa ni oduzeto.

IZJAVU DAO,
 Karahodžić Ramo

ZAPISNIKAR,

OVLAŠTENO SL. LICE

Karahodžić Ramo

[Signature]

02117140

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
T E S L I C
Teslić, 06.07.1992.g.

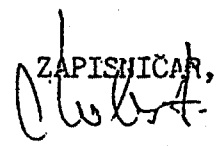
I Z J A V A

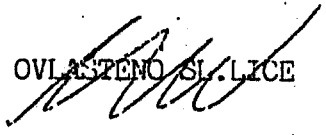
Grgić Drago, sin Petra, majke Jele, rođene Pejić, 14.03.1959.g. neoženjen stalno nastanjen u B. Vrućici, je dana 06.07.1992.g. ovlaštenom službenom licu CSB Banja Luka izjavio sljedeće:

Dana 20.6.1992.g. ja sam se nalazio kod svoje kuće na B. Vrućici kada su došli dvojica nepoznatih muškaraca u šarenim maskirnim uniformama i naredili mi da podjem sa njima u SUP. Ja istim nisam pružao fizički otpor, niti sam kod sebe imao vatreno oružje, a moram reći da i oni mene nisu tukli. Kada su me priveli u službene prostorije SJB dobio sam dva udarca palicom na ulazu. Sutradan sam prebačen u prostorije TO u Tesliću, u zgradi TO nije me niko tukao. Od predmeta mi je oduzet samo ručni sat Seiko 5. i to u zgradi TO. Nisam član ni jedne političke partije, vojno nisam organizovan na bilo koji način, ni na bilo koju stranu, trenutno nemam nikakvih tjelesnih povreda za koje bi mi bila potrebna ljekarska pomoć. Vjerujem da protiv mene nije podnešena nikakva prijava jer za to nije bilo razloga.

IZJAVU DAO,
Grgić Drago

ZAPISHIČAR,

OVLASTENO SL. LICE

02117141

28

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
T E S L I Ć
Teslić, 06.07.1992.g.

I Z J A V A

Ahmetović Hasan, sin Sulje, majke Haife, rođene Šakanović, 26.10.1949.g.
u G. Rankoviću, oženjen, otac 4-oro djece, stalno nastanjen u G. Tesliću,
po zanimanju zidar je dana 06.07.1992.g. ovlaštenom službenom licu CSB
Banja luka izjavio sljedeće

Dana 8.6.1992.g. ja sam po radnicima milicije priveden u službene prosto-
rije SJB Teslić. U službenim prostorijama razgovor je samnom obavljao Dević
Nenad, kojeg ja lično poznajem. Prilikom privodjenja i obavljanja razgovora
odnos prema meni bio je krajnje korektan. Prilikom lišavanja slobode nisam
pružao fizički otpor, a kod sebe sam imao pištolj na koji sam inače imao dozvo-
lu od SJB Teslić. Radi se o pištolju CZ 7,65 mm., koji mi je oduzet a za
koji nisam dobio potvrdu. Dok sam se nalazio u prostoriji za zadržavanje u
SJB Teslić preko puta dežurne službe Lukla su nas dvojica u maskirnim unifo-
rmama koje ja nepoznajem i mislim da nisu iz Teslića. U zgradi SJB Teslić zadr-
žan sam oko 10 dana kada sam prebačen u zgradu TO gdje se i sada nalazim.
Nisam član ni jedne političke partije, niti sam vojno angažovan po bilo kom
osnovu ni na bilo kojoj strani. Mislim da od povreda imam lom rebara na
lijevoj strani i neophodna mi je ljekarska pomoć. U SUP mi je oduzeta nova
bunda i ručni sat marke Seiko i kaiš za pantalone, te lična karta.

IZJAVU DAO,

ZAPISNIČAR,

OVLAŠTENO SLUŽBENO LICE

Hasanović

02117142

24

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
T E S L I C
Teslić, 06.07.1992.g.

I Z J A V A

Begović Ibro, sin Mustafe, majke Advije, rođena Isić, 8.7.1968.g.
u Osivici, oženjen, otac jednog djeteta, po zanimanju radnik, je dana 06.07.
1992.g. ovlaštenom službenom licu CSB Banja Luka izjavio sljedeće:

Dana 10.6.1992.g. mene i još nekoliko mojih komšija i poznanika iz
stroja gdje nam je vojska naredila da se okupimo izvela pred stroj gdje su
nas jedno pola sata tukli nogama, rukama i puškama. Odatle su nas prevezli
u Pribinić gdje smo prenoćili jednu noć i gdje su nas strahovito tukli.
Kada su nas prevezli u SUP ja sam u prostorijama SUP ostao 8 dana. Dok sam se
nalazio u prostorijama SUP nije me niko tukao. Iz zgrade SUP prebačen sam u
zgradu TO. U zgradi TO tučen sam jedno dva tri puta, a to je sitnica kako
su to činili u Pribiniću. Osim lične karte ništa mi nije oduzeto jer kod
sebe nisam ništa ni imao. Nisam član ni jedne partije, vojno nisam angažovan
ni organizovan na bilo koji način ni na bilo kojoj strani. Trenutno sam veoma
lošeg stanja i mislim da mi je potrebna hitna ljebarska pomoć, te bi molio
da me što prije pustite kući.

IZJAVU DAO,
Begović Ibro

ZAPISNIKAR,
[Signature]

OVLAŠTENO SL. LICE,
[Signature]

Begović Ibro

02117143

27
28

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
TESLIĆ
Teslić, 06.07.1992.g.

I Z J A V A

Karabegović Safeta samir, majke Hajre rođen je Isić, rođen 10.11.1963. u Tesliću, oženjen otac dvoje djece, Musliman, stalno nastanjen u G. Ranković, opština Teslić, je dana 06.07. ovlaštenom CSB Banja Luka izjavio sljedeće.

dana 14.06.1992.g. ja sam se javio na radnu obavezu u G. Ranković oko 14,00 časova iz stroja me je izveo meni nepoznati policajac u maskirnoj uniformi, ja nisam pružao nikakav otpor, u trenutku hapšenja kod sebe nisam imao oružja, prilikom privodjenja dobio sam par udaraca i to pred zgradom SUP-a. U zgradi SUP-a samnom je obavio razgovor milicionar u klasičnoj uniformi koji je prema meni bio korektan. Protiv mene je podnijeta krivična prijava i po tom osnovu ja sam saslušan, a postupak je u toku. Istog dana bio sam zatvoren u zgradi TO gdje se i danas nalazim. Otkad se nalazim ovdje niko me nije tukao, iako znam da su drugi tučeni i to par njih. Nemam nikakvih povreda za koje bi mi trebala nekakav pomoć. Prilikom u prostorije SJB Teslić dok sam se nalazio u prostoriji za zadržavanje i bio okrenut zidu meni su oduzeta lična dokumenta, 200 DM, i 30.000 din, a u jednom navratu u zgradi TO naredjeno mi je da predam ručni časovnik. Za napred navedene predmete nisam dobio nikakvu potvrdu niti mi je poznata sudbina tih predmeta. Nisam član ni jedne političke partije, vojno nisam organizovan po bilo kom osnovu ni na kojoj strani. Oružje nisam nikada posjedovao. Nije mi poznato uopšte zbog čega sam privodjen. U vezi prednjeg nemam ništa više da kažem sve što sam rekao je tačno.

IZJAVU DAO
Karabegović Samir

ZAPISNICAR
Malešević Zora

OVLASTENO SL. LICE
Trifunović Vlado

Karabegović Samir

02117144

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
T E S L I Ć
Teslić, 06.07.1992.g.

I Z J A V A

Isić Asim, Sin Zaima, majke Humije, rođen 02.01.1972.g. u G. Rankoviću, opština Teslić, stalno nastanjen u G. Rankoviću je dana današnjeg ovlaštenom službenom licu CSB Banja Luka izjavio sljedeće:

U nedjelju 15.6.1992.g ja sam iz G. Rankovića pobjegao i imao namjeru da odem u Jelah kod tetke, u Ruževiću sam lišen slobode i tada su me tukli. Nakon čega sam preveden u prostorije TO, prilikom hapšenja nisam pružao otpor, kod sebe nisam imao vatreno oružje. U SJB dao sam izjavu jednom milicionaru koji me nije tukao, naimе bio je korektan. Dok sam se nalazio u zgradi TO u jednom navratu tukao me milicionar u klasičnoj plavoj uniformi kojeg ja nepoznam. Ja sam takodje saslušan i ovdje od strane sudije, jer me je neko prijavio da sam kopao rov, a ja rov nisam kopao, oružja nisam nikada imao, politički nisam povezan ni u jednoj partiji, vojno nisam organizovan po bilo kom osnovu ni na bilo kojoj strani. Od predmeta su mi samo oduzele samo pertle i opasač za pantalone. Drugih predmeta nisam kod sebe ni imao. Trenutno nemam nikakvih tjelesnih povreda za koje bi mi trebala ljebarska pomoć. Nije mi poznato zbog čega sam zatvoren, jesam li uopšte kriv niti se osjećam krivim ni kom pogledu.

IZJAVU DAO,

Isić Asim

Isić Asim

(KAPITAN)
ZAPIŠNIKAR,

(Signature)
OVLAŠTENO SL. LICE

02117145

29
30

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
T E S L I Ć.
Teslić, 06.07.1992.g.

I Z J A V A

Isić Osman, sin Smajila, majke, Ize Rodjena Karabegović, rođen 13.5.1951
Rodjen u G. Ranković, opština Teslić, otac dvoje djece, oženje, Musliman
stalno nastanjen u G. Rankoviću, opština Teslić, je dana 06.07.1992.g.
ovlaštenom službenom licu CSB Banja Luka izjavio sljedeće:

U ponedjeljak, 15.06.1992.g. ja sam iz sela Rankovića krenuo u pravcu
Doboja, a imao sam namjeru da otputujem u Italiju, u Vrelima sam lišen slobode
po pripadnicima Srpske vojske. Prevezen sam automobilom u SJB Teslić. U SJB
Teslić tukao me je nepoznati muškarac u maskirnoj uniformi i to kundakom
od puške po predjelu kičme, dok je drugi govorio udri niže po bubrezima
"jebo mu ti mater". U SJB niko sa mnom razgovarao prebačen sam u zgradu TO
gdje takodje nije niko sa mnom razgovarao. U zgradi TO samo sam dobio batina
kad sam dolazio, takodje od nepoznatih lica u maskirnim uniformama. I od
tada me nije niko nije tukao. Sada nemam nikakvih povreda, da bi mi trebala
ljekarska pomoć. VOjno nisam organizovan ni nakojoj strani. Prilikom hapšenja
nisam imao oružja niti sam pružao otpor. Ranije sam posjedovao pištolj, ali
sam ga blagovremeno vratio.

Osim ličnih dokumenata ništa mi nije oduzeto.

IZJAVU DAO,
Isić Osman

ZAPISNIKAR,
[Signature]

OVLASŢENO SL. LICE
[Signature]

Isić Osman

02117146

34

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI

T E S L I C

Teslić, 06.07.1992.g.

I Z J A V A

Salkičević Ibri Šaban, majke Fate, rođena Duranović, rođen 23.08.1968.g. u G. Rankoviću, Teslić, oženjen, Musliman, stalno nastanjen u G. Rankoviću, nezaposlen, po zanimanju zidar, je dana 06.07.1992.g. ovlaštenom službenom licu CSB Banja Luka izjavio sljedeće:

Ja sam u nedjelju 14.6.1992. g. iz Rankovića dovezen pred zgradu SJB Teslić. Samnom je bilo još mojih komšija i poznanik, prilikom dovodjenja nisu nas tukli. Prilikom hapšenja ja nisam pružao otpor niti sam kod sebe posjedovao oružje, inače nikada nisam posjedovao oružje niti legalno niti ilegalno, nisam član ni jedne političke stranke, vojno nisam organizovan po bilo kom osnovu ni na bilo kojoj strani. Nakon privodjenja u prostorije SJB Teslić tu sam tučen od meni nepoznatih lica u maskirnim uniformama. U prostorijama SJB Teslić samnom je obavljen razgovor ali tada nisam tučen ni prilikom bavljanja razgovora na to lice nemam nikakvih primjedbi. Dok sam se nalazio u prostorijama TO gdje se i sad analiziram nisam dobio batine ni od koga, trenutno imam povredu palca desne ruke, za koju bi trebala ljekarska pomoć. Izuzev lične karte ništa mi nije oduzeto. Protiv mene nije podnešena prijava jer nisam posjedovao oružje. U vezi prednjeg nemam više ništa da izjavim.

IZJAVU DAO,
Salkičević šaban

Šaban S.

ZAPISNICAR,

[Handwritten signature]

OVLAŠTENI SL. KICE,

[Handwritten signature]

02117147

132

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
T E S L I C
Teslić, 06.07.1992.g.

I Z J A V A

Huskić Ibrahima Alija, majke saline, rođena Karabegović, rođen 14.04. 1944.g. u G. Rankoviću, neoženjen, Musliman, stalno nastanjen u G. Rankoviću opština Teslić, poljoprivrednik, je dana 06.07.1992.g. ovlaštenom službenom licu CSB Banja Luka izjavio sljedeće:

Mene su u ponedjeljak, 15. juna 1992.g. radnici milicije SJB Teslić priveli od moje kuće u selu G. Ranković u SJB Teslić. Prilikom privodjenja nisam pružao nikakav otpor, niti sam kod sebe imao vatreno oružje. Oružje inače nisa posjedovao nikada, niti legalno niti ilegalno. Kada sam doveden u SJB strahovito sam tučen od strane više lica u maskirnim uniformama. Sam nisan u SJB milicionar koji je prema meni bio korektan i na njegov rad nemam nikakvih primjedbi. Nisam član ni jedne političke partije, nisam vojno organizovan u bilo kom pogledu ni na kojoj strani, od predmeta ništa mi nije oduzeto. Protiv mene je podnijeta prijava da sam posjedovao vatreno oružje, jer je navodno u drvinama moga oca pronađen vojnički automat ruske proizvodnje o kojem ja nemam nikakve veze. Sada nemam nikakvih tjelesnih povreda za koje bi mi trebala ljekarska pomoć.

U vezi prednjg ne bih imao više ništa da kažem.

IZJAVU DAO,
Huskić Alija

ZAPISNIK
1106/92

OVLAŠTENOM SLUŽBICE

Handwritten signature of Huskić Alija

Handwritten signature of the authorized official

02117148

33

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
 CENTAR SLUŽBI BEZBIJEDNOŠĆI BANJALUKA
 STARICA JAVNE BEZBIJEDNOŠĆI

Broj:
 Datum: 6.7.1992. godine

I Z J A V A

Rizvanović Emin, sin Hohe, rođene majke Hanke Kahrmanović, rođen 18.9.1960. godine u G.Tesliću, po zniženju diplomirani inženjer, Musliman, nastanjen u G.Tesliću, opština Teslić.

"Ja sam 17.6.1992. godine priveden u SUP-a a privodjenje je izvršila naša redovna milicija koju ja znam. Nisam pružio nikakv otpor, a kod sebe nisam imao oružje, a oni mene nisu tukli i maltretirali. Nisam učestvovao ni u kakvim vojnim niti paravojnim formacijama, a svatio sam da sam priveden zbog poluautomatske puške koju sam ja nabavio i koju sam prije sukoba u Lukoviću prodao u komandu na Djuliću. Kada sam priveden u SUP-a samom je obavljen razgovor i na taj daio nemam primjedbi. Tu me niko nije tukao niti maltretirao. Poslije saslušanja prevezli su nas u Stab TO i zatvorili. Tu sam u više navrata bio izložen udarcima, a neznam ko me je udario jer su redovno nas okretali zidu, i udarali. Mislim da su to uglavnom bili u maskirnim uniformama, a prvi puta kada su nas doveli bili su neki milicionera u plavim uniformama koji su nas tukli na ulezu, a zatim i u sali. Mene su često izvodili zbog potvrde sa fakulteta, kojeg sam završio u Zagrebu, te maltretiraju, tukli me gazili nogama, psovali i dr.

Oduzeto mi je lična karta, bankovna kartica, 3.000 dinara, 150 DM, potvrda o završenom fakultetu, ručni sat "Omikron", i još nekih dokumenata.

Ja i sada imam povrede po cijelom tijelu od udara, a često puta gubim vid, pa predpostavljam da je to od povrede kičme. Da li imam unutarnjih povreda neznam".

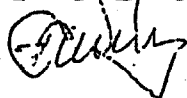
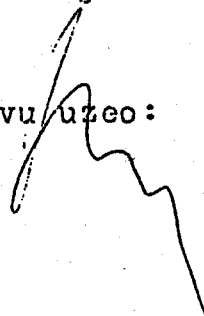
Mene je saslušao istražni sudija na okolnosti posjedovanja puške".

Izjavu dao:

Zapisničar:

Izjavu uzео:

Rizvanović Emin

02117149

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO ZA UNUTARNJE POSLOVE
 CENTAR SLUŽBE BEZBIJEDNOSTI BANJALUKA
 STANICA JAVNE BEZBIJEDNOSTI
 T E S T I

Broj:

Datum: 6.7.1992.godino

I Z J A V A

Masatović Marijan, sin Jozе i majke Mara, rođena Pranjić, rođен 13.6.1962. godine u Vrućici, opština Teslić, po zanimanju ekonomska škola, po nacionalnosti Hrvat, nastanjen u Bežlji, opština Teslić.

"Dana, 8.6.1992. godine, oko 13 sati mene su iz kuće odvela dva vojnika i to u komandu u Bežlju. Tu je bio Vukoštin Modić, i rekao da me ti momci o dvezu u Djulić kod nekog Luke. Kada su me dovezli na Djulić, tu me je vojska počela tući, kundacima, cipelama, rukama i nogama sve više dim. Dok su mi prijetili odresivanjem ušiju i nožem su ih narezivali. a prijetili su i vadjenjem rebara, to nožem bockali po rebra. Bacili su me u jedan šator i tu su me gazili nogama, a zbtim pocijopali košulju i povozali oči i odvezli u Pribinić, što sam tek sutra dan vidjeo. Prilikom privodjenja ja nisam imao nikad pa ni tada nikakvo oružje niti sam se suprostavljao. Nisam bio ni u kakvim formacijama, a imao sam radnu obavezu u pošti. U pribiniću sam bio oko tri dana i prve dve dana su me tukli stalno, a jednom me je saslušavao neko sa zavezanim očima, čuo sam da ga oslovljavaju sa kapetane. Jednom je u prostoriju ušao jedan vojnik i odveo me oči govoreći mi da je dobio zadatak da me strijelja, pa da to vidim i da li volim u oči ili u grudi. Ikoljenuo je puškom, ali vjerovatno praznom. Poslije toga, a on mi je i skinuo tada ručni sat i rezbio ga. Nije me više tukao niko, pa su me prevezli u Teslić. U Tesliću u SUP-a sam bio par dana, i tu su dolazili u nekim šaronim odijelima i tukli me. Tukli su nas sve policama i bezbol policama, pa sam poslije prebačen u TO. Tu me više niko nije tukao, niti me je ko izvodio vani mada su neki izvodjeni.

Nije me saslušavao sudija.

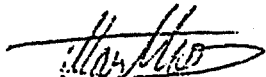
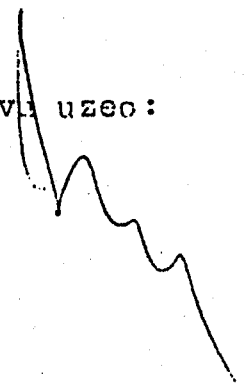
Povrede i sate imam po cijelom tijelu, a neznam kakve su unutarnje povrede.

Izjavu dao:

Zapisničar:

Izjavu uzeo:

Masatović Marijan

02117150

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBIJEDNOSTI "ANJALUKA"
STANICA JAVNE BEZBIJEDNOSTI
T E S I Ć

Broj:

Datum: 6.7.1992. godine

I Z J A V A

Mehmedović Zaim, sin Nazife i majke Delva, rođena Isić, rođen 1.6.1940. godine u Rankoviću, po zanimanju čuvar, po nacionalnosti Musliman, nastanjen u G. Tesliću, opština Teslić.

"Ja nisam nikada učestvovao ni u kakvim vojnim niti paravojnim formacijama, kući su mi došla dvojica u šarenim uniformama 6.6.1992. godine i pitali da li imam oružje, pošto sam rekao da nemam, oni su molo pregledali i povelili me, a zatim su oni rekli da su crvene beretke, a i imali su crvene beretke na glavama. Tada su mi odveli u SUP-a i tu sam bio osam dana zatvoren i to u prostoriji preko puta dežurane. To osam dana stalno su nas tukli. Ko god je bio u toj prostoriji palicama, letvama i neznem sve čime, a neznem i ko nas je tukao, zato što smo morali biti okrenuti zidu, dignutih ruku i pjevati i dok nas uderaju i kada ne uderaju. Poslije osam dana, prebačen sam u TO i do danas ostao ovjđe. Ovdje me niko nije tukao, mada su dolazili i tukli. Nije mi ništa oduzeto.

Nisam ni jednom bio saslušan za bilo šta, ali su mi prilikom hapšenja rekli da im treba 50 ljudi za razmjenu".

Izjavu dao:

Zapisničar:

Izjavu uzео:

Mehmedović Zaim

Mehmedović Zaim

02117151

Srpske Republike Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBIJEDNOSTI BANJALUKA
STANICA JAVNE BEZBIJEDNOSTI
T E S L I C

Broj:

Datum: 6.7.1992. godine

I Z J A V A

Petrović Josip, sin Pere i majke Janja, rođena Jurišić, rođjen 4.7.1956. godine u Žabljaku, opština Tešanj, po zanimanju stolar, po nacionalnosti Hrvat, nastanjen u Banji Vrućici, opština Teslić.

"Mene je dovela vojska 10.6.1992. godine, na Banju Vrućicu pred depadans, a oštale milicija pred SUP-a. Tom prilikom nisam pružio nikakav otpor niti sam imao bilo kakvo oružje. Tada niti ranije, a nisam učestvovao u bilo kakvim vojnim ili paravojnim formacijama. Po dolasku pred SUP-a, odmah me tu tukao nekim palicama nogama i rukama, jedan u šarenoj uniformi koji je imao dužu kosu i naočale na kosi. Tada mi je razbio usnu kada sam rekao da sam Jugosloven, a on mi je vikao da sam ustaša, psovao mi majku i vrijeđjao i dr. Poslije me ubacio doslovce u čeksonicu i tu su nas tukli, a ja neznam tko. Poslije toga mene su prebacili u jednu drugu prostoriju sa još nas nekoliko pa su i tu dovezli i udarali nas dok smo bili okrenuti zidu sa dignuta po tri prsta i dok smo pjevali kako su oni naredjivali. U toj prostoriji bio sam oko 14 dana, kada sam prevezen u TO. Prilikom prevoza ispred kombija tukao me je jedan milicionar u plavoj uniformi visok, ima ekavski naglasak i crnu kapu pletenu. Kada me je doveo u TO prislonio me uza zid i ponovo tukao.

Povreda imam po cijelom tijelu, a neznam kakve su mi unutrašnje povrede, jer osjećam bolove u predjelu rebera. U SUP-e prilikom privodjenja milicija ji je oduzela lična dokumenta (pasoš, ličnu kartu, vozačku, saobraćajnu i dr. a u TO oduzet mi je ručni sat marke "Orijont" i kašič za hleče.

Mene do sada niko nije saslušavao osim što su me povremeno pitali gdje mi je oružje i dr. a nije me saslušavao ni istražni sudija".

Izjavu dao:

Petrović Josip
Petrović Josip

Zapisničar:

Izjavu uzeo:

02117152

12
37

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBIJEDNOSTI BANJALUKA
STANICA JAVNE BEZBIJEDNOSTI
T E S L I Ć

Broj:

Datum: 6.7.1992. godine

I Z J A V A

Ahmetović Izudin, sin Suđe i majke Hanife, rođena Šakanović, rođen 18.7.1957. godine u B. Ranković, po zeniinju zidar, po nacionalnosti Musliman, nastanjen u G. Tesliću, opština Teslić.

"Mene je 8.6.1992. godine od kuće dovela milicija u SUP-a Teslić, a ja tom prilikom nisam imao nikakvo oružje, kao ni ranije, a nisam pružio otpor i oni me nisu tukli. U SUP-a sam zadržan oko 10 dana, što u čekaonici što u jednoj drugoj prostoriji. Tu su dolazili neki u šarenim uniformama i tukli sve nas, a mene su u dva navrata tukli toliko da sam se ja onosvešćivao. Jedan puta su me izvodili dvojice šarenih na sprat i tu me pitali i za bunkere, te me tukli, plicama, nogama rukama, vjerovatno misleći da sam ja iz Rankovića, a osim toga bio sam i kratko ošišan. Nakon 10 dana prebačen sam u TO, gdje me više niko nije tukao.

Od stvari mi nije ništa oduzeto, nije me saslušavao sudija.

Povrede vanjske su uglavnom zarasle, mada imaju ožiljci po glavi i leđima. Moznam da li imam unutarnjih povreda, osim što sam se mokraćom izbacivao krv."

Izjavu dao:

Ahmetović Izudin
Ahmetović Izudin

Zapisičar:

Izjavu uzeo:

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO ZA UNUPRAVNJE POSLOVE
 CENTAR SLUŽBI BEZBIJEDNOSTI BANJALUKA
 STANICA JAVNE BEZBIJEDNOSTI
 T E S L I C

Broj:

Datum: 6.7.1992. godine

I Z J A V A

Čančar Anto, Marijana i majke Mara, rođena Čančar, rođen 18.3.1963. godine u Tesliću, po zanimanju metaloglođač, po nacionalnosti Hrvat, nastanjen u Čančarima, opština Teslić, odnosno u Banji Vrućici, opština Teslić.

"Mene je 7.6.1992. godine u Čančarima pozvala posada tenka i kada sam se je njima javio oni u me svezali za jednu krušku nekim konopcem i rekli da će me vezati za gusjenicu. Tu su me udarali nogama i kundacima, svešta govorili, a zatim je naišlo neko vozilo i meni su stavili neku ceradu na glavu i odvezli me. Kada su mi skinuli to saznao sam da sam u Pribiniću. Tu sam bio pet dana i tu su nas stalno tukli kundacima, pelicama cipelama rukama, nekim drvenim predmetima i drugo. Jednom je mene saslušavao neki čovjek u šaronoj uniformi pitajući me za oružje i položaje što ja nisam uopšte znao. Poslije toga su nas prevezli u Teslić i nas 16 je bilo smješteno u jednu kancelariju. Tu smo ostali oko sedam dana, i tu su dolazili u šarenim uniformama, tukli nas, gonili da pjevamo pjesme, a dok su nas tukli mi smo bili prislonjeni uz zid tako da nismo vidjeli ko nas i čime tuče. Poslije sam prebačen u TO i više me niko nije tukao, mada su dolazili i pojedine izvodili.

Vanjske povrede su mi uglavnom prošle, ali osjećam bolove u grudnom košu i teško disanje, ne znam šta mi je povrijedjeno.

Od stvari mi nije ništa oduzeto!"

Izjavu dao:

Čančar Anto
 Čančar Anto

Čapisan čar:

Izjavu uzeo:

02117154

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBIJEDNOSTI BANJALUKA
STANICA JAVNE BEZBIJEDNOSTI
T E S T I Ć

Broj:

Datum: 8.7.1992. godine

I Z J A V A

Kahrimanović Alija, sin Zahira i majke Zejna, rođena Sediković, rođen 5.1.1965. godine u G. Tesliću, po zanimanju saobraćajni tehničar, po nacionalnosti Musliman, nastanjen u G. Tesliću, opština Teslić.

"Ja sam priveden u SUP-a 17.6.1992. godine, i to privela me milicija koju ja znam. Prilikom privodjenja kod sebe nisam imao nikakvo oružje, i nisam pružio otpor, a nije me milicije niti tukle niti maltretiralo. U SUP-a samnom obavljen razgovor i tada sam shvatio da sam doveden zbog automatske puške koja je jedno vrijeme bila u kući mojih roditelja, a puške i još četiri bombe je u stvari bila vlasništvo mog ujaka Sediković Gulje iz Rankovića. Pušku smo vratili u komandu na Djulić prije izbijanja sukoba u Rankoviću, a za bombe sam odmah ispričao u SUP-a, pa smo ih otišli i pronašli, jer su bile bačene. Postupak u SUP-a je bio prema meni korektan i nemam primjedbi. Inače, nisam učestvovao ni u kakvim vojnim ili paravojnim formacijama. Po obavljenom razgovoru u SUP-a prevezli su nas u TO, i ja nisam maltretiran odnosno nije me niko tukao ni tu izuzev što smo svi morali biti okronuti zidu s diguta tri prsta i oslonjeni na zid, te pjevati dok su neki ulazili i tukli zatvorenike skoro redom.

Od mene je u TO oduzeto keš za hleče, vozačka dozvola, lična karta, novčanik sa 11.000 dinara, ključ od kuće, sat ručni "Seiko 5", zlatna burma, zlatni lančić sa privjeskom pokkovicica i još nekih dokumenata.

Mne je saslušao istražni sudija na okolnosti puške koja je bila u kući mojih roditelja."

Izjavu dao:

Zapisničar:

Izjavu uzet:

Kahrimanović Alija

Amzak

02117155

39
40

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBIJEDNOSTI BANJALUKA
STANICA JAVNE BEZBIJEDNOSTI
T E S L I Ć

Broj:
Datum: 6.7.1992. godine

I Z J A V A

Kahrimanović Sein, sin Mehmeda, i majke Fatime, rođjene
Tenić, rođen 14.5.1957. godine u G. Tesliću, po zanimanju
tesar, po nacionalnosti Musliman, nastanjen u G. Tesliću,
opština Teslić.

"Nisam bio u paravojnim niti u vojnim formacijama, a
privele me teslićka milicija u SUP-a Teslić 16.6.1992.
godine i tom prilikom kod sebe nisam imao nikakvo oružje
i nisam pružao otpor, a ni milicija me nije maltretirala
niti tukla. Samnom je obavljen razgovor u SUP-a Teslić,
i tom prilikom mi je oduzeta lična karta, kao i kajiš
za hlače. Na postupak nisam imao primjedbi, a tada sam
shvatio da sam priveden zbog toga što mi je vojska na
Djuliću prije od prilike 3-4 mjeseca oduzela nelegalnu
pušku vojničku koja liči na M-43 ali je na sebi imala
grb kraljevina Srba, Hrvata i Slovenaca, i neki mađjarski
pištolj, a što sam sve imao u suntu i to ilegalno. Poslije
toga nabavio sam melokalibarsku pušku koju sam predao ne-
posredno pred sukob u Rankoviću u komandu u Djulić. Na sve
ove okolnosti dao sam izjavu. Jedan dan sam zadržan u SUP-a,
a sljedeći prevezen u TO. Tu je jednu noć došao neki vojnik
u vojnom odijelu, izveo me i nekoliko puta ošamario i mal-
tretirao me, a u sali me niko nije tukao, jedino smo morali
dizati tri prsta i stajati uže zid, dok su neki ulazili u
salu.

Ovdje mi nije ništa više oduzeto.

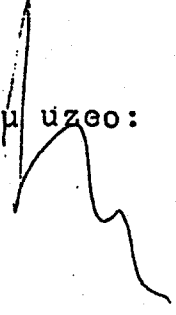
Mene je saslušao istražni sudija i odredio mi pritvor".

Izjavu dao:
Kahrimanović Sein

Zapisničar:

Izjavu uzeo:

02117156

14

Srpske Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBIJEDNOSTI BANJALUKA
STANICA JAVNE BEZBIJEDNOSTI
T E S L I Ć

Broj: 12-9/09
Datum: 6.7.1992. godine

I Z J A V A

Karabegović Fadil, sin Muje i majke Razija, rođene Svajković, rođen 15.10.1955. godine u G. Ranković, opština Teslić, po zanimanju zidar, Musliman, nastanjen u G. Rankoviću, opština Teslić.

"Ja sam priveden u SUP-a 14.6.1992. godine, a privela me milicije od kojih znam da je bio pred strojem Milenko i to u šarenoj uniformi. Tokom privodjenja, nije me niko od tih milicionara dirao i maltretirao izuzev što su mi pretresli kuću i oduzeli 60 litara nafte. Po dolasku u SUP-a oduzeta mi je lična karta i bio sam na saslušanju kod jednog civila i na taj postupak nemam nikakve primjedbe. Odmah po dolasku pred SUP-a udario me neko u šarenoj uniformi duže kose i sa naočalama i to nekoliko puta palicom preko ledja i glavi kao i nogom u predjco grudi i predjco bubrega. Pošto sam salušan ~~vezan~~ prevezen sam u TO i tu sam jednom dobio nekoliko udaraca, a neznam ko me je tukao i ko je to bio jer smo morali stajeti uza zid okretnuti licem židu, dignutih tri prsta uza zid i pjevati. Odmah po ulasku čuo sam od ostalih zatrorenih da su neposredno prije toga dolazili i tukli zatvorenike, a osjetio sam veliku koncentraciju suzavca što sam taj dan teško izdržao, a neznam ko je i kada to bacio. Mene nisu izvodili da me tuku.

Što se tiče mene ja sam u Ranković za vrijeme djejtava imao svoj vlastiti pištolj na odobrenje kojeg sam prvi i drugi dan držao kod sebe, dok sam se sa još dosta mještana krio u mom, a drugi dan u podrumu Isić Bulje, sin Mejze. Pištolj sam po ulitmatumu predao na traktor.

Od mene više ništa nije izuzeto niti je ko trežio od mene pare niti me ucjenjivao."

Izjavu dao:

Karabegović Fadil

Zapisničar:

Izjavu uzeo:

02117157

40

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
 CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI BANJA LUKA
 STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
 T E S L I Ć
 Teslić, 06.07.1992.g.

I Z J A V A

Begović Omer, sin Salke, majke Aiše, rođena Mehmedović, rođen 27.10. 1954. u G. Ranković opština Teslić, Musliman, oženjen otac dvoje djece, po zanimanju zidar, je dana današnjeg ovlaštenom službenom licu CSB Banja Luka izjavio sljedeće:

Dana 14.6.1992.g. radnici milisije su mi naredili da se javim kod džamije što sam ja i učinio. Kod džamije sam kombijem civilne milicije priveden u SJB Teslić. prilikom privodjenja nisam otpor niti sam kod sebe posjedovao oružje, a vatreano oružje inače nisam nikad ni posjedovao. Nisam vojno organizovan po bilo kom osnovu ni na bilo kojoj strani, nisam član ni jedne političke partije. Od predmeta koji su mi oduzeti dok sam se nalazio u zgradi SJB Teslić i zgradi TO oduzet mi je samo češalj i kaiš za pantalone. U zgradi SJB samnom je obavljen informativni razgovor koji su obavljala dva nepoznata muškaraca u maskirnim uniformama i oni su me strahovito tukli. Dok sam se nalazio u zgradi TO nisam dobio batina ni jedan puta. Nemam nikakvih tjelesnih povreda za koje bi mi trebala nekava pomoć. U vezi prednjeg nemam ništa više šta da kažem, sve što sam rekao je tačno.

IZJAVU DAO
 BEgović Omer

Begović Omer

ZAPISNIKAR,

[Handwritten signature]

OVLAŠTENO SL. LIČE,

[Handwritten signature]

02117158

✓
42
43

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTRALNO UREĐENJE BEZBJEDNOSTI I ZAŠTITA
STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
TESLIĆ

Broj : 13/0-o

Datum : 5.07.1992 godine

I Z J A V A

Rođić Zijad, Adema Ramizo Adžirić 26.01.1959 godine G.Osivica, taksista musliman G.Osivica.

Upitan o razlozima privođenja i hapšenja, izjavljuje sljedeće :

10.06.1992 godine oko 10,00sata u jednom od sela Osivice G. zaseok Rođić naredeno da dođe pred prodavnicu Merić Muscina i rečeno nam je da ništa ne nosim treba da se nešto dogovore i tu su nas postrojili i mene su izveli nepoznati muškarci i tu se me tukli pred narodom i uzeli pasuž i federali. Odavle su mene i još par odveli pješke u Sekuliće tu se nas tukli pili su i gasili su mi cigaretu za vratu a flaše su razbijali. Tu su nas ubacili u auto i odvezli su nas u Pribinić. U Pribiniću bio dan ipo i odma su nas šutali udarali palicama kandacima nogama i svim što su stigli. Iz Pribinića smo prevozeni u Teslić Napomeno bi da su mi kožnu jaknu skinuli i 450 DM i 70 Milinzi zašto mi nisu dali potvrdu niti mi je poznato gdje se to nalazi. U Tesliću su mi oduzeli lična dokumenta i 2.500 dinara i zatp nisam dobio potvrdu u Supu sam bio dan ipo gdje mi je jedan milioner saslušavo koji je bio koroktan . A inače sam ispričao da nisam posjedovao oružje da nisam pripadao stranci niti nacionalnoj stranci. Prilikom privođenja nisam pružao otpor. Imam povredan grudni koš desni bubrega arkada nos krvarenje noge i lijeve noge i mislim da mi je potrebna ljekarska pomoć te problemi sa stolicom. Nije mi poznato što sam priveden jer za to nema razloga.

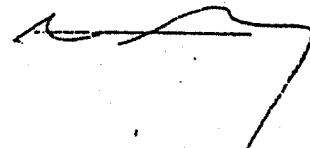
Izjavu dao

Zapisničar

Izjavu uzео

Zijad Rođić

A. J.

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBE BEZBJEDNOSTI I ZAŠTITA IZLO
STANICA JAVNE BEZBJEDNOSTI
T E S T I Ć

02117159

Broj : 13/9-o

Datum : 5.07.1992 godine

I Z J A V A

Bogović Himzo Osman, Mina Hemić, 3.2.1962 godine G.Osivica, zidar musliman
G.Osivica

Upitan o razlozima privođenja i hapšenja izjavljuje sljedeća

Istakao bi da sam doveden zajedno sa Redžić Zijadom i na isti način prošao put
tako da se i sada orđje nalazi kao i on. Javnost je doveden Bogović Ibro, Bogović
Fahro i Redžić Zijad i Madžantović Ibrahim koji je inače podlegao od povreda u
zgradi TO. Oduzeli su kao i 7.000 milijardi i lična dokumenta ne pripadaju
nikakvim vojnim formacijama. Prilikom privođenja nisam pružio otpor neznanih
razloga zbog čega sam privođen i istako ukoliko mi se ljekarska pomoć ne
da da ću podložiti osjećanju jake bolove.

Izjavu dao

Bogović Himzo Osman

Zapisničar

A. T.

Izjavu uzeo

[Signature]

Srpske Republike Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNIFERANJE POSTROJE
CENTAR SLUŽBI BEZBIJEDNOSTI BANJALUKA
STANICA JAVNE BEZBIJEDNOSTI
T E B I I C

Broj: 13-9/o
Datum: 5.7.1992.

I Z J A V A

Kopić Ašir, Muharen, Zejna, Kopić
(prezime i ime) (ime oca) (ime i djev.prezime majke)
13.4.1959. godine, Barići, Viši med. tehničar.
(datum rođenja) (mjesto rođj.) (zanimanje)
Musliman, Barići, bb
(nacionalnost) (tačna adresa prebivališta)

Upitan o razlozima privođenja i hapšenja, izjavljuje sljedeće:
"Ja poslije redovnog služenja vojske nisam bio ni gdje vojno organizovan., a bio sam u Opštinskom štabu civilne zaštite, vjerovatno zbog svoje struke. Privođen sam 3.6.1992. godine, u srijedu oko 17 sati, a po memo je kući došla milicija i znam da je od aktivnih milicionara bio Stojanović Milenko. Prilikom privođenja premenili su korrektno postupali, nije mi niko udario, a ja nisam nikada imao nikakvo oružje, pa ni tom prilikom. Nisam pružio nikakav otpor, a privođen sam od svoje kuće u Barićima. Sljedeći dan prilikom izvođenja iz podrumske prostorije u prostoriju preko puta dožurne mene je nekoliko puta udario neki čovjek u šarenoj uniformi koji je imao dužu kosu i sunčane naočale, a u toj prostoriji preko puta dožurno nekó me udario, ja neznam tačno ko, jer sam bio okrenut zidu. Znam kada sam po da me udario nogom neki rezervni milicionar, pretpostavljam da je rezervni, je uglavnom znam aktivno isto nogom u vilicu zbog čega sam bio 12 dana u bolnici, u Basliću. Povrede su prilično sanirane a na snimku se vidi lom gornje vilice, napuklo rebro i oštećena plućna membrana. Ranije sam saslušan i nemam primjedbi na taj posao. Od mene nije ništa oduzeto i nije mi niko tražio bilo šta?

Izjavu dao: Kopić Ašir
[Signature]
Zapisničar:

Izjavu uzeo: *[Signature]*

NAPOMENA: Prilikom uzimanja izjave posebno postaviti pitanja i to: da li je i gdje lice bilo vojno organizovano, kada je privođeno, koga je priveo, gdje je pronađeno prilikom privođenja, da li je tom prilikom kod sebe imalo oružje, je li pružalo otpor, da li ga je nko tukao i ko, imali povrede, šta mu je oduzeto prilikom privođenja ili ranije.

(45)

Broj: 13-9/o
Datum: 5.7.1992. Godina

I Z J A V A

Tenić Mehmed _____, Museina, Zejna, Kopić
(prezime i ime) (ime oca) (ime i djev. prezime) _____
11.9.1957. godina, Barići, brovar
(datum rođenja) (mjesto rođj.) (zanimanje) _____
Musliman, Poslić, brigada 2
(nacionalnost) (tačna adresa prebivališta) _____

Upitan o razlozima privođenja i hapšenja, izjavljuje sljedeće:
"Nisam bio ni u kakvim vojnim formacijama, a privođen sam 6.6. 1992. godine oko 15 sati. Toga dana sam otišao kod oca u Bariće i bio sam na trešnji, kada su me milicionari i rekli da idem kod novog groblja. Kod groblja nisam imao ništa od oružja, niti sam pružao bilo kakav otpor. Od groblja prevezli su me nekom kampanjonom. Jednu noć sam prenoćio u zgradi TO-a, a poslije su nas prevezli u zgradu TO. Oružje nikada nikakvo nisam imao i nisam pružao otpor. U Barićima me je udario po glavi neki čovjek koji je imao šarenu uniformu i ja ga neznam. Znao sam da je crn, a mislim da me udario bezbol palicom. Tu sam se onesvijestio. U zgradi TO-a dolazili su noću i tukli nas, pa sam tako i ja u četiri ili pet navrata tučen. Glavnom su bili ločvaca i nekim palijama, a primijetio sam da je došao jedan u šaronoj uniformi, duže kose, i sa njim još neki koje ja ne poznam, a inače smo se morali okrenut zidu, pa nismo vidjeli ko nas i čime tuče. Ovdje mi je oduzeta lična karta, 2.000 dinara, ključevi od stana i upaljač. Nije me niko ucjenivao niti je ko šta od mene tražio, a do sada niko me niko ni sasluškavao."

Izjavu dao:

Zapisničar:

Izjavu uzeo:

Tenić Mehmed
Mehmed

[Signature]

NAPOMENA: Prilikom uzimanja izjave posebno postaviti pitanja i to: da li je i gdje lice bilo vojno organizovano, kada je privođeno, kako je priveo, gdje je pronađeno prilikom privođenja, da li je tom prilikom kod sebe imalo oružje, je li pružalo otpor, da li je imao nekakvu povredu i ko, imali povredu, šta mu je oduzeto prilikom privođenja ili ranije.

47
48

Broj: 13-9/0
Datum:

I Z J A V A

Rastić Abdulmedžid, Bedžiba, Lejra, Šabanović
(prezime i ime) (ime oca) (ime i djev. prezime)
13.1.1946. godine, Slanica, profesor
(datum rođenja) (mjesto rođj.) (zanimanje)
Jugosloven, Teslić, Ma Blažoka lo.
(nacionalnost) (tačna adresa prebivališta)

Upitan o razlozima privođenja i hapšenja, izjavljuje sljedeće:

"Ja nisam bio u bilo kakvim vojnim formacijama, a po meni su kući došli 4.5.1992. godine oko 12 sati i to znači da je bio jedan teslićanin u šarenoj uniformi i još trojica koji mislim da nisu teslićani. Priveli su me i ostalo sam četiri dana u podrumu, a zatim su nas prebacili u 40. Ja kod sebe nisam imao nikakvo oružje, niti sam pružio bilo kakav otpor. Odd mene nije ništa oduzeto osim lične karte, do sada nisam niko nije razgovarao niti me je ko ispitivao. Povreda imam u predjelu kičme i desnog bubrega. Mene su, kao i ostale tukli u podrumu, a i u sgradi 40. Dolazili su uglavnom u maskiranim uniformama i mislim da su to ljudi sa strane. Najčešće je dolazio i tukao jedan koji je imao malo dužu kosu i nosio naočale, a gdje smo mogli prepoznati i po glasu. Nismo mogli vidjeti, jer su nas potrebne akceptovali vidu, kako bi bili sa tri prste dignute uvis i bili osleđeni, te pjevali dok su nas oni tukli."

Izjavu dao:

Zapisničar:

Izjavu uzeo:

Rastić Abdulmedžid

Kacina

[Signature]

NAPOMENA: Prilikom uzimanja izjave posebno postaviti pitanja i to: da li je i gdje lice bilo vojno organizovano, kada je privedeno, koga je priveo, gdje je pronađeno prilikom privođenja, da li je tom prilikom kod sebe imalo oružje, je li pružilo otpor, da li je nekome tukao i ko, imali povreda, šta mu je oduzeto prilikom privođenja ili ranije.

02117164

Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
 CENTRALNO BUREAU ZA IZJAVU OŠKODNIKA
 STAVI ZA JAVNU BEZBJEDNOST

Broj: 13-1/0

Datum: 5.7.1992. godine

I Z J A V A

Iriškić Sead, ime, matr. broj, Šararavić
 (prezime i ime) (ime oca) (ime i djev. prezime)
23.5.1959. godine, Barići, bravar
 (datum rođenja) (mjesto rođj.) (zanimanje)
Musliman, Barići
 (nacionalnost) (šifra adrese prebivališta)

Upitan o poslozima privođenja i hapšenja, izjavljuje sljedeće:

"J. nisam bio ni u kakvim formacijama, a doveli su me iz Barića, 6.6.1992. godine oko 15 sati i tada su me i još neke dovezli u milicionar Barić. Ja kod sebe nisam imao ništa, a nisam imao nikakvo oružje ništa i nisam pružio bilo kakav otpor. Prilikom privođenja mene nije niko udario, ali kada sam bio priveden u SUP-a, onda me ošamario jedan koji je imao maskirnu uniformu dužu kosu, naočale. Noćio sam tu, a zatim sam probačen u to. Tu su dolazili četiri do pet puša i tukli nas skoro sve redom.

Tu sam prinuđen da odem dužom kosom, a ništa nisam vidjeti ko je sve još dolazio i ko je tukao. Jedan od njih methodno napunili da stenama i tukli da se pjevamo dok su drugi oni udarali. Ja sam jednom od jedne od njih vidio i tukao proke lažnjake. Trebalo je da ih puše. Ja nisam ništa vidio, ništa čuo, ništa nisam čuo niti me ko usjenjivao."

Izjavu dao:

Zapisničar:

Izjavu uzao:

Iriškić SeadIriškić Sead

NAPOMENA: Prilikom uzimanja izjave posebno postaviti pitanja i to: da li je i gdje lice bilo vojno angažovano, kada je privedeno, koga je priveo, gdje je zadržano, prilikom privođenja, da li je tom prilikom kod sebe imalo oružje, je li pružilo otpor, da li je bilo nekako tukao i ko, imali povreda, šta mu je odnos na prilikom privođenja ili ranjivo.

(49)
(50)

Broj: 13-0/0

Datum: 5.7.1992.

I Z J A V A

Mejrenić Smajo, Smajl, Šeho, Alagić
(prezime i ime) (ime oca) (ime i djev. prezime uoči rata)
9.10.1933. godine, Stenjaku, penzioner
(datum rođenja) (mjesto rođj.) (zanimanje)
Musliman, Stenjak
(nacionalnost) (tačna adresa prebivališta)

Upitan o naslozima privodjenja i hapšenja, izjavljuje sljedeće:
"Ja nisam bio ni u kakvim vojnim formacijama, a doveden sam od svoje kuće iz Stenjaka, dana 5.6.1992. godine i znam da je po mene došao jedan milicionar i još neki u čarnim uniformama. Prilikom privodjenja nije me niko tukao, ja kod sebe nisam imao oružje niti sam pružio bilo kakav otpor. Tukli su me u podrumu u SUP-a, a i u štabu TO, gdje sam bio okrenut vidu naslonjen sa tri prste na sid i dok su nos uderali nekim policajcima, gonili su nas da pjevamo. Nisam mogao vidjeti ko me je tukao, jer nisu dali da se okrećemo. Ja nemam vanjskih povreda, od mene nije ništa traženo niti je ko sa mnom razgovarao. Oduzet mi je samo kožuč od kuće i lična karta."

Izjavu dao:

Mejrenić Smajo

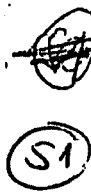
[Signature]

Opisničanar:

Izjavu uzao:

[Signature]

NAPOMENA: Prilikom uzimanja izjave posebno postaviti pitanja i to: da li je i gdje lice bilo vojno oružje izgovano, kada je privedeno, kada je privedo, gdje je privedeno, prilikom privodjenja, da li je tom prilikom kod sebe imalo oružje, je li pružilo otpor, da li je bilo niko tukao i ko, imali povreda, šta mu je bilo traženo prilikom privodjenja ili razjije.

Broj: 1349/o
Datum: 5.7.1992. godina

I Z J A V A

Mahalbašić Merid, Adems, Zlato, Lešić
(prezime i ime) (ime oca) (ime i djelo, prezime)
17.1.1950., Oras Plaujo, ekonomista
(datum rođenja) (mjesto rođj.) (zanimanje)
Musliman, Vešić, H. Podgorca bb.
(nacionalnost) (tačna adresa prebivališta)

Upitom o raslozima privođenja i hapšenja, izjavljajući sljedeće:

"Ja nisam bio ni u kakvim vojnim formacijama, a bio sam podrpe-
dsjednik Izvršnog odbora opštine, a ne stranke, a bio sam i za-
mjenik predsjednika Izvršnog odbora opštine. "Hapšen sam dana
4.6.1992. godine i to su noći došla policija od kojih znam
Predu, a bili su još neki, ušli su me kod očeve kuće u istoj
ulici i odveo me Aleksa Petrović. Pred kućom me tukao neki
milicionar u šarenoj uniformi kojeg neznam, a prilikom privođenja
nije me tukao niko. Ja kod sebe nisam imao nikakvo oružje,
niti sam kada imao oružje i nisam pružio nikakav otpor. U podrumu
sam proveo tri noći i tu su doveli i tukli nas sve. Ja mislim
jedno tri puta, neznam ko je ulazio i ko nas je tukao jer smo
redovno bili okrenuti zidu. Tako se isto događalo i u TO i dok
su nas tukli gonili su nas da pjevamo pjesme. Bile su i izvodili
udругu prostoriju i tukli nekim letvama i to dvojica u maskirnim
uniformama koje ja neznam i jedan u ~~maskirnoj~~ plavoj uniformi koji
govori ekavski i dosta je visok, nekada je nosio i sunčanice. Ja sam
od udarača padao. Imam povreda koje su uglavnom zarastale, a nisam
imao lomova. Iskajljavao sam krvi i neznam da li imam unutarnjih
povreda. Neznam da li je šta oduzeto od mojeg oca a od mene nije
ništa i nije mi niko ništa ni tražio. Poslušavan sam u SUP-a i
mislim da me saslušavao milicionar Mešo i ja sam mu rekao što sam
znao, a on me nije tukao i nema primjedbi na taj postupak."

Izjavu dao:

Zapisničar:

Uzeto:

Mahalbašić Merid

NAPOMENA: Prilikom uzimanja izjave posebno postaviti pitanja
i to: da li je i gdje lice bilo vojno organizovano,
kada je privedeno, kada je priveo, gdje je pronađeno
prilikom privođenja, da li je tom prilikom kod sebe
imao oružje, je li pružio otpor, da li ga je nko
tukao i ko, imali povreda, šta mu je oduzeto prilikom
privođenja ili ranije.

Broj: 13-9/o
Datum: 5.7.1992. godine

I Z J A V A

Mušić Mehmedalija, Alija, Arza, Kadrić
(prezime i ime) (ime oca) (ime i djelo, prezime i ime)
6.11.1938. godine, Kučeviću, zidar
(datum rođenja) (mjesto rođj.) (zanimanje)
Musliman, Štonjak, bb
(nacionalnost) (tačna adresa prebivališta)

Upitani o naslozima privođenja i hapšenja, izjavljuje sljedeće:

Ja nisam nikada bio u bilo kakvim vojnim formacijama, a privođen sam 4.6.1992. godine, negdje oko 15 sati. Doni je kući došla vojske i odvela me u Pribinić, a poslije su me predali u SUP-a. Ja sam davao izjave dva puta vojski i to u Pribiniću i u SUP-a Teslić. Kada su došli mojoj kući ja sam bio u kući, pitali su za oružje, a ja sam rekao da imam lovačku pušku jer sam lovac, i mislim da su me zbog toga i odveli. U tom momentu puška mi je bila u ormaru i oni su je uzeli. Objasnio sam da su mi prehodnu noć dolazili neki i oduzeli lovački karabin, te me gonili za Tešanj a ja nisam otišao. Tada sam i od njih dobio batine. Oko svega toga ja sam dao detaljnu izjavu vojnim organima. Mene su tukli pred kućom, zatim prilikom privođenja u Pribinić i u Pribiniću. Tučeni smo ja, kao i ostali u podrumu SUP-a a zatim i ovdje u TO. Nisam mogao vidjeti ko nas tuče, ali su često dolazili i tukli nas dok smo mi bili okrenuti zidu i morali smo pjevati. Jedne prilike je mene izvodilo u drugu prostoriju i tuklo i tada znam da je bio jedan visok u plesnoj uniformi. Tukao me nekom drvenom letvom. Ja 16 dana nisam mogao leći, moguće da imam sada unutaršnje povrede, a vojske su prošle. Prilikom privođenja oduzeta mi je puška i oko 35.000 dinara, a novčanik i ključevi su bačeni u neposrednoj blizini. Neznam što mi je iz kuće odneseno, jer su neki tu ostali."

Izjavu dao:

Zapisničar:

Izjavu uzeo:

Mušić Mehmedalija

[Signature]

Mušić Mehmedalija

REMARKA: Prilikom uzimanja izjave posebno postaviti pitanja i to: da li je i gdje lice bilo vojno organizovano, kada je privođeno, kada je privođeno, gdje je privođeno, prilikom privođenja, da li je tom prilikom kod sebe imalo oružje, je li pružilo otpor, da li je bilo tukao i ko, imali povreda, šta mu je oduzeto prilikom privođenja ili ranije.

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
 CENTRALNA SLUŽBA BEZBJEDNOSTI SARAJEVO
 STANIJA JAVNE BEZBJEDNOSTI
 U B I O

Broj: 13-9/o

Datum: 5.7.1992. godine

I Z J A V A

<u>Jeterić Dragan</u>	<u>Hamzelija</u>	<u>Zejna, Hatić</u>
(prezime i ime)	(ime oca)	(ime i djelo, prezime i ime oca)
<u>19.3.1962.</u>	<u>G. Teslić</u>	<u>radnik</u>
(datum rođenja)	(mjesto rođj.)	(zanimanje)
<u>Musliman</u>	<u>Gornji Teslić</u>	
(nacionalnost)	(tačna adresa prebivališta)	

Upitan o razlozima privođenja i hapšenja, izjavljuje sljedeće:
 "Ja nisam bio u bilo kakvim formacijama, a 7.6.1992. godine, sam preko Memić Brda pošao sestri u Osivicu- nosio sam por kilograma mesa u zamrzivač a od nje da ponesom hranu za djecu. Na Memić Brdu me vojska ustavila, zatim odveli me u Djulić, a zatim u Pribinić. U Pribiniću su me tukli puškama, povrijedili mi glavu i nos, a onda su me prebacili u TO kamionom. Ovdje sam ležao i tražio ljekarsku pomoć, ali nisam dobio. Ovdje su dolazili neki i tukli nas sve po redu. Tukli su nas svačim, a ja znam da me neko tukao nekom šipkom na čijem vrhu je bio šaraf. Uglavnom su dolazili u šarenim uniformama i redvono su nas tukli. Nene su zatvorenici izvodili do WC-a jer nisam mogao hodati. Neznam razlog zbog čega sam doveden i držan i niko me nije saslušavao osim što sam objašnjavao u Pribiniću i Djuliću, da nemam oružje, da ga nikada nisam imao i da sam pošao u Osivicu kod sestre. Meni je oduzeto 7.000 dinara i 50 DM i ključ od kuće kao i lične karta i meso koje sam pomenuo. To mi je sve oduzela vojska. Ovdje mi niko nije tražio ništa i nije me niko ni saslušavao."

Izjavu dao:

Jeterić Dragan

Čopisničar:

Izjavu uzao:

Jeterić Dragan

NAPOMENA: Prilikom uzimanja izjave posebno postaviti pitanja i to: da li je i gdje lice bilo vojno organizovano, kada je privedeno, kada je priveo, gdje je priveden, prilikom privođenja, da li je tom prilikom kod sebe imalo oružje, je li pružalo otpor, da li je neko tukao i ko, imali povreda, šta mu je oduzeto prilikom privođenja ili ranije.

Droj: 15-0/0
Datum: 5.7.1992.

I Z J A V A

Djogić Adem, Ibrahima, Fatime, Sivić
(prezime i ime) (ime oca) (ime i djov. prezime)
6.2.1947. godine, Kučević, VK tesar
(datum rođenja) (mjesto rođj.) (zanimanje)
Musliman, Toslić, Nike Bojinovića 17.
(nacionalnost) (bivša adresa prebivališta)

Upućen o razlozima privođenja i hapšenja, izjavljuje sljedeće:

"Ja nisam u bilo kakvim formacijama i nisam nikada imao nikakvo oružje, a vojska me je odvela 6.6.1992. godine od moje kuće. Odveli su me u Pribinić i tu sam zadržan 28 sati, nakon čega su nas komibjem prevozili u TO. Samom u Pribiniću je razgovarao neki stariješina, ali mislim da me pitao samo za podatke i ništa drugo. Tu su nas tukli kundacima, rukama, nogama, palicama i neznam nikoga gore. Pred SUP-a kada su nas vodili u TO oduzeta su mi dokumenta (lična karta i pasoš), a kasnije u TO mi je oduzeti četvrtasti "Seiko" sati, žute boje, pa sam kasnije čuo priče od straže da tih stvari nema, što je neznam. Redovno su dolazili ljudi u šarenim uniformama i tukli nas. Dok su nas tukli mi smo bili okrenuti zidu sa dignuto tri prsta i morali smo pjevati. Mislim da su nas tukli palicama i nekim drvenim letvama. Tu sam zapazio jednog u maskirnoj uniformi duže kose, sa naočalima, mlad koji je bio najagresivniji, a mene su izvodili i u drugu prostoriju i tukli. Tu sam zapazio jednog u plavoj uniformi visok koji je imao ekavski govor, a neznam ko je, i da li je u miliciji. Pare mi nisu oduzimate, jer ih nisam imao, nije mi niko ucjenjivao niti tražio bilo šta. Povreda sam imao vanjskih a za unutarne neznam mada imam bolova, a vanjske povrede su nestale. Prilikom privođenja nisam pružio nikakav otpor niti sam imao bilo šta, a i prilikom privođenja nije mi niko maltretirao.

Izjavu dao:

Zapisničar:

Izjavu uzео:

Djogić Adem
Djogić Adem

NAPOМЕНА: Prilikom uzimanja izjave posebno postaviti pitanja i to: da li je i gdje lice bilo vođno organizovano, kada je privedeno, kada je privedo, gdje je privedeno prilikom privođenja, da li je tom prilikom kod sebe imalo oružje, da li pružilo otpor, da li je imao nekog tukao i ko, imali povreda, šta mu je oduzeto prilikom privođenja ili ranije.

Srpska Republika Bosna i Hercegovina
MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBI BEZBIJEDNOSTI BANJALUKA
STANICA JAVNE BEZBIJEDNOSTI
T E B I J I Ć

02117170

(15)

Broj: 13-9/o
Datum: 5.7.1992.

I Z J A V A

Selimović Ismain, Ibrahim, Matina, Ostijerevac
(prezime i ime) (ime oca) (ime i djev. prezime)
17.7.1939. godine, Novo selo, vjerski službenik
(datum rođenja) (mjesto rođj.) (zanimanje)
Musliman, Donji Ružević, bb.
(nacionalnost) (tačna adresa prebivališta)

Upitn o razlozima privodjenja i hapšenja, izjavljuje sljedeće:

"Ja sam priveden dana 24.6.1992. godine, a priveo me je neki mlađji milicionar od moje kuće. Prilikom privodjenja ja nisam imao nikada nikakvo oružje po ni sada, nisam pružao otpor. Nisam bio ni u kakvim vojnim formacijama, samnom je obavljen razgovor u SUP-a, i nisam imao primjedbe na taj dio postupka. Tada me niko nije tukao niti me maltretirao. Poslije toga sam odveden u zatvor TO. Pošto sam ja došao kasno odnosno znatno kasnije od ostalih mene niko nije tukao, a neznam razlog zašto sam zatvoren. Oduzeta su mi samo dokumenta, a ništa drugo."

Izjavu dao:

Zapisničar:

Izjavu uzeo:

Selimanović Ismain

Uzimanje Centra 17.7.1992
NAPOMENA: Prilikom uzimanja izjave posebno postaviti pitanja i to: da li je i gdje lice bilo vojno organizovano, kada je privedeno, koga je priveo, gdje je pronađen prilikom privodjenja, da li je tom prilikom kod sebe imalo oružje, je li pružalo otpor, da li je nko tukao i ko, imali povreda, šta mu je oduzeto prilikom privodjenja ili ranije.

Broj:KU 132 -SJB Teslić

Dana, 14.07.1992.

02117171

1997

S P I S A K

NESTALIH LICA

1. BOTIĆ SALKAN, sin Salkana rođen 10.12.1972.godine iz Gomjenice
2. BOTIĆ TAHIR, sin Bešira, rođen 1963.godine iz Gomjenice,
3. KOPIĆ BESIM, zv. Bambo sin Emke, rođen 1968.godine iz Barića
4. GIBIĆ RAMIZ, sin Nazifa, rođen 1969.godine iz Irica,
5. HODŽIĆ ENES, sin Hasana, i Melve, r. 1963.ili 1964.godine iz Irica,
6. GARIĆ DJULAGA, sin Hajde rođen 1948.godine iz Irica,
7. HODŽIĆ MUHIDIN, sin Ibre, rođen 1972.godine iz Irica,
8. BOTIĆ FEHIM, sin Dede, iz Gomjenice,
9. MEDOVIĆ MIRO, sin Mate, rođen 16.4.1964.godine iz Barića,
10. GIBIĆ FADIL, sin Hasana, rođen 1960.godine iz Irica,
11. ŠAČIROVIĆ MEMIJA, sin Mustafe, rođen 1934.godine iz Teslića,
12. ŠAČIROVIĆ HUSEIN, sin Memije, rođen 1965.godine iz Teslića,
13. ŠAČIROVIĆ MUSTAFA, sin Memije, rođen 1958.godine iz Teslića,
14. ŠAČIROVIĆ FIKRET, sin Memije, rođen 1963.godine iz Teslića,
15. PAŠIĆ SEDAD, sin Smaila, rođen 1966.godine iz Teslića
16. MEMIĆ JASMIN, sin Ibrahima, i Fatime r.1973.godine iz Rankovića
17. MEMIĆ MUNIR, sin Ōsmana i Zibe r. 1971.godine iz Rankovića
18. RAŠIĆ ALLJA, sin Ālije i Bahime r. 10.02.1971.godine iz Bardaka,
19. TATAREVIĆ SAFET, sin Hasana i Emine r. 09.08.1968.godine iz Gornjeg Teslića,
20. GIBIĆ FADIL, sin Hasana i Zejne r. 10.10.1960.godine iz Irica,
21. PETROVIĆ ZLATKO, sin Marka i Janje r. 1968.godine iz Studenaca,
22. MATIĆUPOVIĆ IBRAHIM, sin Mehe i Fatime r. 1971.godine iz Osivice,
23. GIBIĆ NAZIF, sin Nazifa i Šande r. 06.01.1969.godine iz Irica,
24. GARIĆ AMIR, sin Edhema, i Arze r. 03.01.1965.godine iz Irica,
25. GLANCER VIKTOR, iz Teslića
26. PASTUHOVIĆ BORISLAV, iz Teslića
- 27.

Broj: KU 132 -SJB Teslić

Dana, 14.07.1992.

S P I S A K

02117172

138

NESTALNI LICA

1. BOVIĆ SALMAN, sin Salmana rođen 10.12.1972. godine iz Gomjenice
2. BOVIĆ TAHIR, sin Bešira, rođen 1968. godine iz Gomjenice,
3. KOPIĆ BESIM, zv. Kaba sin Eake, rođen 1938. godine iz Barila
4. GIBIĆ RAMIZ, sin Nazifa, rođen 1969. godine iz Irica,
5. TOĐIĆ ERNES, sin Masana, i Melvo, r. 1962. ili 1964. godine iz Irica,
6. GIBIĆ DUKAGA, sin Hajde rođen 1948. godine iz Irica,
7. TOĐIĆ MEHIDIN, sin Ibro, rođen 1972. godine iz Irica,
8. BOVIĆ FERIZ, sin Dede, iz Gomjenice,
9. MEDOVIĆ MIRO, sin Mate, rođen 16.4.1964. godine iz Barića,
10. GIBIĆ FADIL, sin Masana, rođen 1960. godine iz Irica,
11. SACHOVIĆ MEMIJA, sin Mustafa, rođen 1934. godine iz Teslića,
12. SACHOVIĆ HUSEIN, sin Memije, rođen 1965. godine iz Teslića,
13. SACHOVIĆ MUSTAFA, sin Memije, rođen 1953. godine iz Teslića,
14. SACHOVIĆ FERIZ, sin Memije, rođen 1963. godine iz Teslića,
15. PAŠIĆ SEDAD, sin Smaila, rođen 1966. godine iz Teslića
16. MEHIĆ JASMIN, sin Ibrahim, i Fatime r. 1973. godine iz Rankovića
17. MEHIĆ MEHMER, sin Osmana i Zibe r. 1971. godine iz Rankovića
18. PAŠIĆ ALIJA, sin Alije i Mehine r. 10.02.1971. godine iz Bardalja,
19. PASTROVIĆ SAFET, sin Masana i Eline r. 09.04.1968. godine iz Gornjeg Teslića,
20. GIBIĆ FADIL, sin Masara i Zojne r. 10.10.1960. godine iz Irica,
21. PASTROVIĆ ELATKO, sin Marka i Janjo r. 1968. godine iz Studenaca,
22. PASTROVIĆ ISRAHIM, sin Hane i Fatime r. 1971. godine iz Ostvica,
23. GIBIĆ NAZIF, sin Nazifa i Sađe r. 06.01.1969. godine iz Irica,
24. GIBIĆ AMIR, sin Edhema, i Arze r. 03.01.1965. godine iz Irica,
25. GLANCER VIKTOR, iz Teslića
26. PASTROVIĆ BORISLAV, iz Teslića
- 27.

3
02117173

NACELNIK (133)
Socijalistička Republika Bosna i Hercegovina
REPUBLIČKI SEKRETARIJAT ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
CENTAR SLUŽBE BEZBJEDNOSTI I DOBO
STANICA LAYNE BEZBJEDNOSTI

Zdenka Glancera penzioner iz Teslića,
meli obavještenje o mužu Viktoru Glanceru

Teslić, 3.7.1992. godine

Primljeno: 07.7.92			
Org. jed.	Broj	Priloga	Vrijedn.
13-9/02	-059-	3/92	

39 ?

SEKRETARIJAT UNUTRAŠNJIH POSLOVA
T E S L I Ć

Molim da me obavijestite o sudbini mog muža Viktora Glancera za kojeg od 7.6.1992. godine ništa ne znam.

Dana 7.6.1992. godine oko 12 časova došla su kola milicije i odvela mog muža bez ikakvog obrazloženja, samo da su došli po njega. Šofer je bio milicionar Petrović Aleksa, a čovjek koji je došao u stan je bio u šarenoj uniformi. Kasnije sam saznala da je to rezervni milicionar Letić, ime mu ne znam. Od toga dana pa do danas nisam uspjela da saznam bilo šta o mužu. Gdje god sam išla, koga god sam pitala da li nešto znaju, odgovor je uvijek bio isti, ovdje nije, ne znamo ništa, tražite dalje. Tražila sam u SUP-u; TO; CZ; na Djuliću pa i u domu zdravlja i to svakodnevno, ali bez uspjeha.

Napominjem, da mi je rečeno da bi u SUP-u morali znati i da krenemo od onog koji ga je priveo. Medjutim i tu je odgovor bio da se ništa ne zna, samo da je priveden u SUP i predat nekome debelom na saslušanje.

Isti dan je odveden i šura mog muža Borislav Pastuhović pa sam se ja raspitivala za obojicu kod Djukić Marinka koji mi je rekao da su u Banja Luci za razmjenu, a isti dan u razmaku od pola sata pitala sam Markečević Predraga te isto pitala i on mi je odgovorio da su u kanc logoru Manjača, Bosanska Gradiška i još jedan logor, za koji ne mogu da se sjetim koji.

Najljepše Vas molim da me obavijestite o njegovoj sudbini.

Zdenka Glancer

02117174

Socijalistička Republika Bosna i Hercegovina
 REPUBLIČKI SEKRETARIJAT ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
 CENTAR SLUŽBI BEZBJEDNOSTI DOBOJ
 STANICA ZA BEZBJEDNOSTI

Nela Pastuhović, penzioner iz Teslića,
 meli obavještenje o mužu Borislavu Pastuhoviću

Teslić, 3.7.1992. godine

Primljeno: 07-07-1992			
Orz. jed.	Br. j.	Diloga	Vrijed.
10-9/02-059		2/02	

SEKRETARIJAT UNUTRAŠNJIH POSLOVA

T E S L I Ć

Molim da me obavijestite o sudbini moga muža Borislava Pastuhovića za kojeg od 7.6.1992. godine ništa ne znam.

Dana 7.6.1992. godine oko 12 časova došla su kola milicije i odvela mog muža iz kuće bez ikakvog obrazloženja, samo da su došli po njega. Šofer je bio milicionar Petrović Aleksa, a čovjek koji je došao u stan je bio u šarenoj uniformi. Kasnije sam saznala da je to rezervni milicionar Letić, ime mu ne znam. Od toga dana pa do danas nisam uspjela da saznam bilo šta o mužu. Gdje god sam išla, koga god sam pitala da li nešto znaju, odgovor je uvijek bio isti, ovdje nije, ne znamo ništa, tražite dalje. Tražila sam u SUP-u; TO; CZ; na Djuliću pa i u Domu zdravlja i to svakodneвно, ali bez uspjeha. Napominjem, da mi je rečeno da bi u SUP-u morali znati i da krenem od onog koji ga je priveo. Medjutim i tu je odgovor bio da se ništa ne zna, samo da je priveden u SUP i predat nekom debelom na saslušanje.

Pošto su isti dan i isti ljudi odveli i mog brata Glancer Viktora i njegova žena je tražila njega, pa je od komandira Markočević Predraga na upit gdje su oni, dobila odgovor da s nisu tu nego da su odvedeni na Manjaču, a da bi ja od istog dobila odgovor da on ništa ne zna.

Najljepše Vas molim da me obavijestite o njegovoj sudbini.

Nela Pastuhović
 Nela Pastuhović

Дана, 3.7.1992. год.

02117175

(20)

Пријавила је Ботић Хајка, ж. Салкана, р. 1947. год. у Гомјеници, станује, да је дана 7.6.1992. год. када је био претрес у Гомјеници неко од милиције је одвео мог сина Ботић Салкана, син Салкана рођен 10.12.1972. год. у Гомјеници, гдје је и ~~становао~~ становао, од тада му се губи сваки траг, тражили смо у затвору у Прибинићу, Булићу, али нигдје га нису пронашли. Не знам ништа да ли је жив или мртав.

- Ботић Нусрет, син Бешира и Назифе, рођен 1960. год. из Гомјенице, да је његовог брата Ботић Тахира, рођен 1963. год. од куће у Гомјеници одведен како изјављује од стране милиције-специјалаца, а мислим да је одведен комбијем највјероватније бијели. Пошто нисам могао излазити једно вријеме смо га чекали код куће, те сам га пошао тражити у згради ТО - пошто је ту затвор, те у Булићу и Прибинићу. Напомињем да га је милиција поново тражила прије четири дана, тј. 30.6.1992. год. у 6,30 час. били су у маскирним униформама. Пошто га нема молио би да ми се одговори гдје је, да ли је мртав или жив.

Дана, 3.7.1992. год.

Пријавила су нестанак своје породице следећа лица:

1. Копић Емко, син Мустафе и Мејре, рођен 1.1.1944. год. у Барићу гдје је и настао.

Да је његовог сина Копић Бесим, зв. "Рамбо" рођен 1968. год. у Барићима, гдје и станује. Исти је изјавио да у Барићима кад је био претрес војска га је привела на Булић, гдје је саслушан и пуштен кући. Истог да поново га је у селу пронашла војска и заједно са осталим Барићанима и одвели у Прибинић, како отац каже у Прибинићу је био два дана и враћен у затвор ТО, гдје је био дан и ноћ и не знам тачан датум али поподне из затвора је одведен гдје је одведен, ко га је одвео само му се гуи сваки траг. Тражио сам по Булићу у команди гдје ми је речено било ако се сазна да ће ми јавити.

Истог дана око 11 часова пријавио је Гибић Ибрахим, син Назифа, рођен 1963. год. из Ирица да је његов брат Гибић Рамиза, син Назифа, рођен 1969. год. прије око четири седмице, кад је било чистење у Ирицама, гдје је била милиција и војска, одвели, не зна ко да ли милиција или војска код њега су пронашли једну пушку прављену, зелене боје а коју је њему дао Хоџић Мухидин, из Ирица, брата сам тражио само у СЈБ гдје га није било, нити у затвору ТО, међутим у Прибинићу га нисам тражио, нити на Булићу, од тада му се сваки траг губи, не знам да ли је жив или мртав.

Дана 3.7.1992. год. око 11 час. пријавила је Хопић Мелва, жена Хасана, из Ирица, прије мјесец дана како иста изјављује тачније 5.6.1992. год. кад је било чишћење, односно претрес у селу Ирице, гдје се налазила и војска и милиција, али иста не зна ко га је одвео је везиног сина Хопић Енеса, син Хасана, иста не зна тачан дат рођења, али мисли да је рођен 1963. г или 1964. год. Од тада му се г би сваки траг. Истог није тражила нигдје нити у Булићу ни у Прибинић вод војске.

Такође, Гарић Зехрија, жена Булаге из Ирица, пријавила је да кад је био претрес села везиног мужа Гарић Булагу син Хајде, рођен 1948. из Ирица, скупа по везиној изјави одвела да ли милиција или војска само се више није појавио кући, нити зна било шта о њему.

Хипић Хасиба, жена Ибре, из Ирица, пријавила је такође нестанак Хопић Мухидина, син Ибре, рођен 1972. год. из Ирица, који је такође из села одведен кад је био претрес села и од тада му се сваки траг губи.

Ботић Садика из Гомијенице пријави да је њен муж Ботић Фехим, син Деде, из Гомијенице нестао прије један мјесец дана и да не зна ко га је одвео од куће.

Медовић Мато, син Марка из Барића, пријави да је његовог сина Миру рођен 16.4.1964. год. прије 15 дана не зна тачан датум одвела милиција од куће одакле му се губи сваки траг.

Гибић Зулејха, жена Фадила, из Ирица, пријавила је дана 6.7.1992. да јој је муж Фадил нестао прије један мјесец дана, дакле негдје око 6.6.1992. год. То се десило када је био претрес села Ирица и милиција га је одвела у непознатом правцу и доданас није чула гдје се налази. Гибић Фадил, син Хасана, рођен 1960.

Дана 6.7.1992. год. Шећировић Ребија, жена Хусеина, из Теслића пријавила је да су дана 5.6.1992. од куће нестали односно одведени следећа лица: Шећировић (Мустафе) Мемија, рођен 1934. Шећировић Мемија, Хусеин, р. 1965. године, Шећировић, Мемије, Мустафа 1958. и Шећировић, Мемије, Фикрет, рођен 1963. и до данас не зна за њих.

Пашић Ханка, жена Смајила, рођена 1947. из Теслића пријавила да јој је нестао син Пашић, Смајила, Седад, рођен 1966. у Теслићу. Нестао 7.6.1992. и до данас ништа не зна о њему.

Мемић Фатима, жена Ибрахима, пријавила да је њен син Мемић Јасмин рођен 1973. одведен од стране милиције или војске када је било чишћење Ранковића. Разлог одвођења је тај што је био ошишан на крати као припадник војске Беговић Суле.

Мемић Зибан, жена Османа, пријавила је да је онаг дана када је вршен чишћење Ранковића од стране војске или милиције, не зна тачно, одведен њен син Мемић Мунир, рођен 1971. у Ранковићу, гдје је и настао. Разлог што је кратко ошишан, као припадник војске Беговић Суле.

1. Рашић Алија, син Алије и Рахиме, рођен 10.2.1971. год. Теслићу, настањен у Бардацима, одведен 5.6.1992. год. када је вршен претрес терена од стране војске и милиције у мјесту Бардаци и Гомјеници.
2. Татаревих Сафета, син Хасана и Емине, рођен 9.8.1968. год. у Теслићу, настањен у Г.Теслићу, рањен дана 9.6.1992. у Гор.Теслићу, код куће Остојић Славка, од стране цивилних лица на путничком возила које је пролазило магистралним путем. Она цивилна су га одвела у непознатом правцу.
3. Гибић Фахил, син Хасана и мајке Зејне, рођен 10.10.1960. у Теслићу настањен у Крицама, одведен 7.6.1992. год. одведен од стране ратника милиције када је вршен претрес терена у Крицама не познат разлог привођења. Одвео га милиционар резервиста Њестеровић коме не зна име.
4. Петровић Златко, син Марка и Јање, рођен 1968. у мјесту Ступенци, гдје је и настањен. одведен прије мјесец дана, тачног датума се не сјећа са стране у близини Мршића, био припадник ХВО са оружјем. Одвела га војска српска.
5. Мажуровић Ибрахим, син Мехе и Фатиме, рођен 1971. год. у Осичани, гдје је и настањен. одведен 6.6.1992. год. од стране војске ради тога што је наводно био ошишан на ћелаво као припадник јединице војске Бегиновић Суле.
6. Гибић Назиф, син Назифа и Шахе, рођен 6.1.1969. год. у Крицама, гдје је и настањен. одведен 6.6.1992. год. од стране Њиходиновић Томе и још једног резервног милиционара, последице пушке и експлозије који му је као Гарић Булега из Крица, те је нађена приликом чишћења од стране војске и милиције.
7. Гарић Амар, син Шехеме и Арзе, рођен 3.1.1965. у Крицама, гдје је и настањен. одведен 6.6.1992. год. за вријеме чишћења Крица од стране војске и милиције, непознат разлог одвођења.

IZVJEŠTAJ

K diru policijske čete

Dana 19.06.1992 god. u vojnom pritvoru Pribinić bile su sledeće aktivnosti:

Predati su sledeći zatvorenici u SJB Teslić.

1. Sadiković (Šahde) Sadik	1966. G. Ranković
2. Sadiković (Arto) Fadil	1965. G. Ranković
3. Sadiković (Šahde) Esad	1970. G. Ranković
4. Sadiković (Šaban) Faludin	1973. G. Ranković
5. Džananović (Ibrahima) Hasan	1968. G. Ranković
6. Fazlić (Muhadema) Izudin	1972. G. Ranković
7. Mulić (Hasana) Šahdo	1959. G. Ranković
8. Mulić (Ale) Alija	1955. G. Ranković
9. Mulić (Muhameda) Omer	1945. G. Ranković
10. Huskić (Muharema) Mujo	1967. G. Ranković
11. Ahmetović (Husejina) Muhar	1966. G. Ranković
12. Tatarević (Hasana) Huso	1962. G. Ranković
13. Čepalović (Ahmet) Ibro	1952. Osivica
14. Gavrić (Anto) Petar	1961. Raduša Tešanj
15. Brkić (Ivan) Ilija	1932. B. Vručica
16. Šimić (Anto) Marko	1965. Slatina

Uz pomenute zatvorenike poslan je propratni akt kao i njihova lična dokumenta.

Izvršeno je jedno patroliranje u rejonu Mednjak i pronađeno mjesto na kome se nepoznato lice zadržavalo duže vrijeme.

Po povratku obavijestili smo komandu pozadinske baze.

Na punktu nije bilo nikakvih problema.

Odsutan je bio samo jedan vojnik: Bikić Momir

Upravnik Zatvora
vod. Dragan Babić

J. Babić

02117179

Официјална Република Босна и Херцеговина
МИНИСТАРСТВО ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ
ЦЕНТРАЛНА СЛУЖБА БЕЗБЈЕДНОСТИ ДОБОЈ
СТАНИЦА ЈАВНЕ БЕЗБЈЕДНОСТИ
Т Е С Л И Њ

168

Број: 13-9/

Дана:25.6.....1992.....

П О Т В Р Д А

о привременом одузимању предмета

Потврђује се да је потписано овлашћено службено лице на основу овлашћења
члана 211. став 5. Закона о кривичном поступку извршило привремено одузимање од

..... из
лица број
....., следећих предмета:

- ~~1. Zlatni nakit sa kamenjem, od zlata različitih finoća 1.342,4 gram~~
- ~~2. Ostaci komadića zlata za čišćenje i popravke 121,5 gra~~
- ~~3. Zubno zlato 49 grama~~
- ~~4. Federi-zatvarači zl. 7,8 grama~~
- ~~5. Pozl. mindjuše za bušenje ušiju 45,9 grama~~
- ~~6. Srebrni nakit sa kamenjem raznih finoća 1.808 grama~~
- ~~7. Košac za bisere 9 kom.~~
- ~~8. Zatvarači-kopče -srebrne 30 grama~~
- ~~9. Kamenje razno za nakit 801,5 grama~~
- ~~10. Žig vlasništva~~
- ~~11. Žig finoće~~
- ~~12. Vaga za zlato 1 ko~~

Привремено одузети предмети похрањени су код Станице јавне безбједности Теслињ.

Грађанин:

Овлашћено службено лице:
[Signature]

PRIZNANICA

--	--	--	--	--

br. pošte

02117180

127

način izvrš.

Uplatilo je

SJB

Testić

(naziv i adresa uplatioca)

Šifra

--	--

Svrha doznake

poteg novca sa ušteđevnice

DIN.

= 94.913,00

Primalac

Prionoveni račun SDK-a
Polic

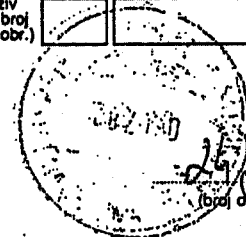
(naziv i sjedište primaoca)

broj računa

10597-159-731

Poziv na broj (odobr.)

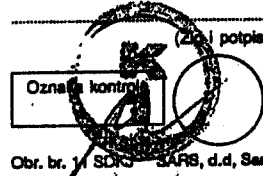
--

(naplaćena naknada)

(potpis)

Oznaka kontnog

u Polici

dana

27.92

Obr. br. 1/SDS - SARS, d.d, Sarajevo Odobrenje SDKJ br. 102/88.

U korist konta

UPLATNICA br. 955/92

NA DINARA 113.635,00

Od koga: SJB - Testić

Za: - Božinović Ru. 1100. 251 - 271.210,00

119. Ru. 311.171 - 119.355,-

U Polici dana 26. 06. 1992

Likvidator:

Blagajnik:

Uplatilac:

Obrasci i nastavna sredstva Sarajevo
Oznaka za narudžbu: 7/129A
Izdanje: 1/92

28

CSB Banja Luka
Službeno
7.7.1992. godine

129

02117181

SLUŽBENA ZABILJEŠKA

Dana 7.7.1992. godine, kasu u prostoriji blagajne SJB Teslić, otvorio je inspektor CSB Banja Luka, Marković Dragomir. Iz kase je uzet dinarski novac u iznosu od 662.780,00 dinara, radi zamjene za nove novčanice, a u novim dinarima to je iznos od 66.278 dinara.

Istog dana bivši načelnik SJB Kuzmanović Dušan, predao je na blagajnu iznos od 286.350,00 dinara, što sada iznosi 28.635 dinara, što je ostatak iznosa od 700.000,00 /70.000 dinara/, koje je ranije podigao, o čemu postoji dokumentacija u kasi. Utrošeni iznos od 413.650,00 /41.655 dinara/ vidljiv je na uplatnici broj 955/92 od 26.6.92. , koju je Kuzmanović Dušan, priložio u blagajnu.

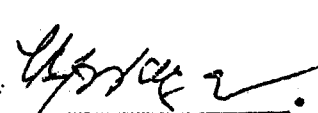
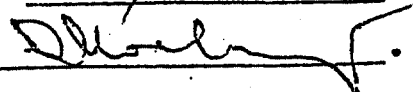
Iznos iz kase i iznos koji je predao Kuzmanović, čini ukupni iznos od 949.130,00 /94.913,00 dinara/, koji će se u toku dana položiti na privremeni račun u SDK-a, koji će se moći podići u novim novčanicama, a po potrebi, jer se ovako veliki iznos nije mogao zamjeniti za nove novčanice.

Uplatnica koja se dobije o položenom novcu u SDK-a, priložiti će se u blagajnu u kasu, a sa novcem koji bude na računu SDK-a, moći će raspolagati isključivo SJB Teslić.

Ova zabilješka uložiti će se u kasu u blagajni.

Prisutna a ujedno i zapisničar Vrbica Mirjana

Ovlašteno službeno lice Marković Dragomir

Kasu je ponovo zaključao inspektor Marković Dragomir.

CSB Banja Luka
Službeno
7.7.1992. godine

130

02117182

SLUŽBENA ZABILJEŠKA

Dana 7.7.1992. godine, kasu u prostoriji blagajne SJB Teslić, otvorio je inspektor CSB Banja Luka, Marković Dragomir. Iz kase je uzet dinarski novac u iznosu od 662.780,00 dinara, radi zamjene za nove novčanice, a u novim dinarima to je iznos od 66.278 dinara.

Istog dana bivši načelnik SJB Kuzmanović Dušan, predao je na blagajnu iznos od 286.350,00 dinara, što sada iznosi 28.635 dinara, što je ostatak iznosa od 700.000,00 /70.000 dinara/, koje je ranije podigao, o čemu postoji dokumentacija u kasi. Utrošeni iznos od 413.650,00 /41.555 dinara/ vidljiv je na uplatnici broj 955/92 od 26.6.92. , koju je Kuzmanović Dušan, priložio u blagajnu.

Iznos iz kase i iznos koji je predao Kuzmanović, čini ukupni iznos od 949.130,00 /94.913,00 dinara/, koji će se u toku dana položiti na privremeni račun u SDK-a, koji će se moći podići u novim novčanicama, a po potrebi, jer se ovako veliki iznos nije mogao zamjeniti za nove novčanice.

Uplatnica koja se dobije o položenom novcu u SDK-a, priložiti će se u blagajnu u kasu, a sa novcem koji bude na računu SDK-a, moći će raspolagati isključivo SJB Teslić.

Ova zabilješka uložiti će se u kasu u blagajni.

Prisutna a ujedno i zapisničar Vrbica Mirjana

Ovlašteno službeno lice Marković Dragomir

Kasu je ponovo zaključao inspektor Marković Dragomir.

$$128 \times 5.000 = 640.000,00$$

$$259 \times 1.000 = 259.000,00$$

$$97 \times 500 = 48.500,00$$

$$7 \times 100 = 700,00$$

$$17 \times 50 = 850,00$$

$$8 \times 10 = 80,00$$

131

02117183

$$949.130,00 =$$

$$94.913,00$$

v

BT 1822/1 Teslić

Vodnik Marjanović Dragomir

23.06.1992 god

99

02117197

IZJAVLJENJE

U. dir. čete vojske policije

Hj. stanin Teslić Ubojitelj Rudolf spreman je za potrebe policijske čete i inspekcijakog voda platiti loo maskirni uniformi. Uniforme je spreman kupiti odmah i po bilo kojoj cijeni.

Vodnik
Marjanović Dragomir

33

02117198

ZAPISNIK

O primopredaji novca

Dana 25. 06. 1992 god. u pozadinskoj bazi Pribinić izvršena je primopredaja novca namijenjena za kupovinu uniforme za policijsku četu i izvidjački vod. Iznos od 10.000 DM za potrebe policijske čete i izvidjačkog voda poklonijo je građjanin Teslića Tibitant Rudolf.

Primijo
Kapetan
Milijš Duško

Dostavlja se:
komandantu brigade
načelniku bezbjednosti
Pozadinskoj bazi Pribinić
Arhivi voje policije

Predac
R. Foruškak
Šljuka Banko

01041283

4-2016

35

2

Tesliću 11.07. 92
Maglaja
Lišavenja slobode 52. SR BiH

Kovačević Nenada
Rijunović Miroslava i dr.
protivpravnog

Kovačević Nenad

Stanojević Mara

Tekić Meka

Tekić, Slobodan
zv. "Meka"
Bihajlo Tekić
Jelena Gavranović

Doboju

Doboju, ul. 1. Maja br. 8.

28.03.1953.g.

Srbin SR BiH

MV mehaničar

oženjen, otac dvoje djece mlđb.

Da

SUP-a

Da, 13.0.1973.g.

Da u Doboju

Ne

Ne

Nednjeg imovnog stanja

01041284

Okrivljeni predočava da opunomoćuje pridošlog advokata Lazić Dragana da ga brani u ovom postupku.

Okrivljenom se predočava zašto se osudjuje i osnovi sumnje koji stoje protiv njega, te se predočava da nije dužan odgovarati na postavljena pitanja, nakon čega izjavljuje:

Ja sam kao pripadnik interventnog voda CSB Doboj bio pred neposrednom komandom Jorgić Nikole i u čiji vod sam prebačen 15. maja ove godine. Nama je predočeno od Jorgić Nikole da trebamo krenuti u Teslić, odnosno tom nam je predočio zamjenik načelnika Savić Milan i naš zadatak je bio isključivo obezbjedjenje ličnosti i objekata. U Teslić smo došli 05.06. sa Savić Milanom, Gagovićem, te Čulibrk Dobrivoje, Bijunović, ja i Spasojević sv. "Bata". Mi smo se odmah uključili u dobijene zadatke, a to je otkrivanje snajperista i pretrese gdje je šta bilo sumnjivo po nalogu inspektora. Ja nisam učestvovao u pretresanju stanova niti privodjenju lica, samo sam bio prisutan obezbjedjenju kod pretrese, pa ističem da od navedenih lica nikog nisam privodio. Samo sam jednom prilikom došao do radne stanice i znam da se kod pretresanja išlo na to da se provjeri da li radio stanice postoje i da se oduzmu. Poznato mi je da su lica dovođenja u pritvoru u SJB te u Teritorijalnoj odbrani. Ja sam jednom prilikom, kada je ranjen moj prijatelj "Bata", revoltiran time ušao u prijemnu kancelariju i udario sam nekoliko puta privedena lica iz Rakovića, koji su bili četavci i za mene ustaše, a vidio sam da su to radili i drugi milicionari koji su bili tu. Oko odvođenja lica iz pritvora meni ništa nije poznato i ja u tom poslu nisam učestvovao. Mi smo u našem poslu imali pretpostavljenog, a ponekad smo saradjivali i sa Jedinicom vojno policije, a tu je postojao svakodnevni kontakt preko Šljivića koji je bio zadužen za miliciju i vojsku. Saradnja se sastojala u tome da nebi dolazilo do sukoba između vojske i milicije i sprečavanju ulaska vojske u grad radi eventualno hapšenja civilnih lica i slično. Koliko mi je poznato vojska nije hapsila civilna lica. Meni je poznato, a čuo sam naradani da su dva ili tri lica umrla nakon što su tučena u zatvoru. Niže mi poznato je li ranije i kasnije bilo lica koja su umrla u zatvoru. Takodje mi nije ništa poznato oko odvođenja lica iz zatvora. Nama je u ovom pretpostavljeni bio je Savić Milan, a u njegovoj osutnosti Čulibrk Dobrivoje. Ja nisam posjedovao rješenje o radnom odnosu, ali su mi javili da sam na platnom spisku u CSB Doboj. Sve što sam radio radio sam po naredbi pretpostavljenog.

Što se tiče oduzimanja i mobilisanja automobila za potrebe vojske ističem da sam ja učestvovao u 3 slučaja. Jedan je kada smo uzeli auto črni mercedesa strane registracije, a negdje van Teslića na lijevu stranu, čini mi se G. Teslić, mislim da je Brpaka kuća, i tom prilikom sam bio prisutan ja Gagović i Bjurić Stojan. Drugi slučaj je kada je uzet auto tegetplave boje od kuće sa lijeve strane prema Banji Vrućici i tu smo

tegetplavi anđi, i tu je bio prisutan Stojan Djurić i Gagović. Treći slučaj kada smo uzeli iz kuće motor "Suzuki" radio stanice, dvije, kožna plaće, kožne rukavice i dvije katige, tu sam bio prisutan ja, Djurić Stojan i jedan momak iz policije, ali Stojan nije prilazio kući jer nije govorio s tim čovjekom. U svim tri slučaja dali smo potvrde licima kojim smo oduzeli stvari. Ja sam još za potrebe milicije otišao jednom prilikom u magacin trgovačke firme koje se nalazi u blizini TO, a prethodno je u SUP-u rečeno da bi tu mogle biti cigarete koje se kriju i daju civilima pa sam uzeo jednu kutiju HE - 50 štetka, jednu kutiju "Besta" 50 štetka i jednu kutiju "Besta" - 50 štetka. Za to mi je data otpremnica. Nama je to naredio Culibrik za potrebe milicije. Takođe sam učestvovao u oduzimanju 4 puške od čovjeka koji je bio visok, pa su zete 3, dvije su bili snajperi, jedan je uzeo Piko, a jedan Čito, koji se takođe zadesio u pretresu. Bokerica je odnesena u SUP. Potvrda je sutradan napisana i data. Tu je bio i inspektor Gagović. Ja mogu reći da sam jednom prilikom preuzeo u SUP-u tadašnji 500.000,00 dinara, koje sam predao u blagajnu - a. Mislim da je i on bio prisutan samom. Što se tiče ostalih navoda u vezi auta, pojedine robe i stvari mislim da ja u tome nisam učestvovao. Što se tiče mobilizacije auta za potrebe vojske i milici, meni je poznato da je bio napravljen spisak mislim u Ratnom štabu ili u Opštini, a nama je dat od Culibrika u SJB. Na tom spisku je bilo već oduzetih auta i bili su zakruženi. Nih 70 do 80 % je već bilo oduzetih, neznam ko je ranije to uradio. Znam da su mobilizaciju vršila i druga lica koja su došla sa nama, i znam da je i Piko učestvovao ili pak u razgovoru sam saznao od njega da je uzeo "Rover" a i Bato je išao kod čovjeka koji je dao auta, a taj čovjek se zove Tibitanac Rudi. Izumov skladišta cigareta iz drugih firmi se nije ništa uzimalo. Što se tiče odnosa sa Dugonjić Aljom ja mogu reći da je njegov radni kolega bio u pritvoru pa je puštan, pošto nije bio krivi, a Dugonjić je ponudio da da dobrovoljno 1.000 DM i nešto dinara za potrebu vojske i milicije, a takođe je mogao da može proizvoditi pertle, te da zamjenom robu za robu može dobiti uniforme, i on je zbog toga išao u Banja Luku radi realizacije tog posla. Njega je vozio Stojan. Moj prijedlog u vezi posla Dugonjića su prihvatili štefovi. Kod oduzimanja cigareta na otpremnicu bili smo prisutni ja i Aleksa Petrović. Kod oduzimanja cigareta prvi put je oduzeto količina na otpremnicu, a u iduće poslije mjesec dana pošto se govorilo da iz istog magacina civilni dobijaju cigarete, a vojska i milicija nemaju šta puštiti isvršen je pretres koji je vodio Culibrik i ja sam se negdje kasnije tu pojavio i znam poslije moje kvalifikacije rekao da vojska nema šta puštiti Djekić se naslijao, i ja sam ga ošamario. Tu je nađeno oko 42 do 43 šteta "Besta", druga robe nije oduzimana. Mislim da Djekić odatle nije vođen. Tu je bio prisutan i Djurić Stojan i bio je u svojstvu vozača Culibrika. Ja Stojana Djurića ranije nisam poznavao, a sreo sam ga jednom kada je išao povesti auto iz Stenjaka neku "Mazdu" nakon čega se on priključio nama, mislim da ga je znao inspektor Gagović. Sve cigarete koje su oduzete su odnese u SJB i podijeljene miliciji, odnosno je sam te dijelio nekoliko dana za miliciju kako bih racionalno podijeljeno. Poslije mog hapšenja ostale je oko 40 šteta cigareta. Otpremnice sam rekao da se pišu na CSB Doboj, a Djekić je rekao da to piše na Ratni štab Teslić, a neznam kako stvarno glasi. Prilikom pretresa načinjen je zapisnik o tome i dokumentacija koja se nalazi u mojoj kasi. Od sve te robe nisam ništa za sebe uzeo.

U vezi oduzimanja novca za potrebe Srpske vojske mogu reći da mi je poznato da je jednom prilikom Moralić Šejfidin u SJA pošto je bio doveden rekao da bih dao 3.000 DM, na su se s njim počeli šaliti kako je jednom Sribinu dao veću količinu da ih sajesti na sigurno mjesto, a on je onda ponudio količinu od 15.000 DM i to je predao meni i odmah sam ih iz ruke u roku predao Culibriku. Tu nije bilo nikakve pretnje, sve u šalici, a čak je pitao hoćeli imati kakvih privilegija što pomaže Srpsku vojsku. Za Dugonjić Alju sam rekao da je dao 1.000 DM samovoljno i određenu količinu dinara, a neznam tačno koliko. To je primila blagajnica SUP-a. Od Vukelja Drage nikakv novac nije primljen i to je dovik koji je iz TO preveden u zatvoru, a ja sam tom čovjeku poslao lijekove jer je bolovo šećer i stalno vrši nuždu, a on me je jednom provocirao rekavši da će biti drugačije kada dođu njegovi. Molim da se suočim da li je kakav novac uzet od njega. Čuo sam da je stolarić Martinović davao novac, a o tome neznam ništa. Od Ivezik Zefa nikakva sredstava nisam uzimao niti bilo kakve stvari, a jednom prilikom je utvrđeno kada sam pošao sa inspektorom Gagovićen, da je njegova kuća obijena i kada smo ušli unutra napravljen je zapisnik inspektora i vidjelo se da je tu ranije izvršena kradja, na je bilo govora, pa je bilo govora kako su odnesene neke stvari, pokušana skinuti satelitska antena, a sve to sam čuo da je uradio Čito. O tome bih više mogao reći Čito. Od Jeterić Rame sam preuzeo novac i ima potvrda koliko je dao. Za druge mi nije ništa poznato. Taj novac je korišten za kupovinu uniformi, dio za kupovinu cigareta vojsci i miliciji, a drugi Stabu Opštine. Drugi novac je ostao u kasi, o čemu bi trebala postojati dokumentacija. Iz kase nikakav novac nije nošen u Doboj, sve što se meni predavalo ostalo je u kasi. Čuo sam da je nešto novca nošeno u Doboj i znam da sam ja 15.000 DM dao Culibriku, a to je otišlo u Doboj po nekom inspektoru.

U vezi ubistava Bačirovića kategorično tvrdim da nisam učestvovao u tome, a moj posao se sastojao po nalogu inspektora Gagovića da poslije sahrane tog lica odem sa milicionerom u njegovom stan i stan njegove žene, pa kada smo otišli, da djeca nebi ostali sami prešli smo u stan kod njene sestre i ja sam je ispitivao na okolnosti kako je došlo do toga o čemu sam sačinio zabilješku. Ona mi je samo rekla to da se radi o licu koje je imalo bijeli opasač, da je to lice vidjela njena kćerka pred robnom kućom pognute glave, a kada je isti odvežen da je vani bio zeleni mercedesa pun, da je lež nađen u rijeci negdje pored mosta. Prema opisu koji mi je ona dala nebi se radilo nikom od lica koja su radila smana u miliciji. Navodno jedno lice ima crvenskastu kovrdžavu kosu, drugi je visok crn mladolik i nebrije se. Ističem da je bilo slučajeva da se uniformisana lica predstavljaju pod imenima "Peko", "Čito" i "Bata" i sl.

Što se tiče blaska u zlatarsku radnju Muratbegovića to je bilo 27. 06. 1992. g., jošte smo saznali od zlatara da je isti otišao u Tešanj, tj. da nije tu, te da bi trebalo izvršiti ulazak u tu zlatarsku radnju i oduzimanja predmeta radi potreba vojske i milicije, pa su radnju i oduzimanja predmeta radi potreba vojske i milicije, pa su radnju rukovodili Gagović, Culibrik, inspektor Vaso i ja. Obezbijedito sam prisustvo Zefa, kako bih izvagali nakit u SUP, nakon što su akasnu otvorili ravnici "PEM" autogenim aparatom, pa se ustanovilo da se radi oko 1,5 kg. raznog nakita zлата i oko 1 kg. srebra. Mislim da su inspektori napravili zapisnik, a zlato je vagano u prisutnosti inspektora i šefa blagajnice koja je pohranila isto u kasu. Pošto je ta zgrada bila oštećena meni je rečeno da se vratim i preuzmem još robe koje ima pa sam ja iz iste naknadno preuzeo nekakve mašine koje sam predao u SUP, našo sam još zlatnog nakida i 1.500 DM i neznam tačno, a mislim negdje oko 7.000 gustrijskih šilinga

i pošto nije bilo blagajnice SUP-a ja sam to stavio u kasu u kojoj se nalaze cigarete u hodniku SUP-a, a ja sam od nje imao ključ i neznan da li je imao još neko. Mislim da je ovo naredio Čulibrik da ovo uradi, a zlato je ostalo u kasi SUP-a. Inače bilo je indicija da je pomenuti slatar davao novac za naoružavanje Tešanjci.

Is svega što sam rekao smatram da sam kao čovjek izvršavao naredjena, nalazim da nema nikakve moje odgovornosti za bilo kakve propuste, a ističem da sam postupao po naređenjima koja su mi davana. Nikakva sredstava ni stvari nisam zadržavao za vlastite potrebe, jer sam ista predavao na način i mjesta kako sam rekao.

Završeno u 13,25 časova.

Zapisničar,

Istražni sudija,

01041285

35/92

17.06. 92
Kosliću
Maglaja
lišavanja slob. 52.

Kovačević Nenada
protiv Kijunović Liro-Lava i dr.
protivpravnog

Kovačević Nenad

Perić Branke

Stanojević Ljara.

Čulibrik Dobrivoje

Ivošević Milorad i Lazić
Dragan.

Čulibrik Dobrivoje

~~Čulibrik Dušan~~

Čulibrik Dušan

Grmuša Anđja

Bukovci

ul. JNA br. 17. Doboj

28.01.1956.g.

Srbin, BR BiH

radnik TV Mehaničar

Da, otac dvoje mladb. dj. ce

Da

LUI-a

Da, 25.12.1975.g. do 05.02.1977. . u Doboju

Doboj
odlukovan ali se nemože izjasniti

žive u porodici sa u stanu,

Ne :

Ne

Ne

01041286

Okrivljeni predočava da oponaša priče advokata Ivošević Milorada i Lazić Dragana, da ga brane u ovoj krivičnoj stvari.

Okrivljenom se predočava zašto se okrivljuje i osnovi sumnja koji stoje protiv njega u zahtjevu za sprovođenje istrage Osnovnog javnog tužilaštva u Tesliću kazi br. 149/92 od 10.07.1992.g., pa se isti upozorava da nije dužan iznositi odbranu, niti odgovarati na postavljena pitanja, nakon čega isti izjavi:

Razumio sam zahtjev o sprovođenju istrage i ističem da ću danas pred sudom iznijeti odbranu i odgovarati na postavljena pitanja.

Nakon toga okrivljeni izjavi:

Ja sam došao u Teslić skupa sa grupom lica iz OSB Doboje, te jednom grupom iz Vojnog odsjeka Doboje. Došli smo skupa, mi iz OSB sa tri auta, a tu su bili: Milan Bavić zamjenik načelnika OSB, ja u svojstvu zamjenika načelnika za nacionalnu bezbjednost, Gagović Dragana, Gojković Nenad, Vukman Vaso, Tekić Blehodan i Rajunović Petrouslav. Nama je kada smo prošli u Teslić rečeno da imamo zadatak da uspostavimo što tješnji odnos saradnje između Stanice milicije i vojske, te da podignemo stepen organizacije i pripravnosti te Stanice, pošto su tu prethodno vršenje neke radnje koje nisu prirođene zahtjevu vremena. Prethodno mi smo u Doboju održali jedan sastanak ljudi iz OSB i iz vojske kada je dogovoreno oko ovog našeg zajedničkog učesća u Tesliću. Mi iz OSB smo se odmah uključili u rad SJB Teslić i moj konkretni zadatak je bio da radim na pronalaganju lica interesantnih za vojnu obradu, što sam i činio, te smo ta lica proslijedjivali vojnoj bezbjednosti, a te poslove je obavljao načelnik vojne bezbjednosti Bljivić. U ovom periodu lica su privođenja u Stanicu javne bezbjednosti gdje su pritvarana u sobu za pritvor u podrumu, a die lica je smješten u TO. Lica koja su bila interesantna za vojsku mi smo proslijedjivali vojsci i ona je dalje sa njima postupala, pa smo tako došli do podataka da su lica sa Banje, Slatine gdje su neprijateljski položaji, minobacači, pa smo takva lica predavali vojsci. Ostalih lica obradu su vršili inspektori u SJB Teslić koji su došli snama kao i lica koja su iz Teslića. Što se tiče tih lica u pritvoru, ja ističem da su ovlaštenja lica stanice imala ključeve i da su oni bili pod stražom, a da li ih je ko tukao ili bilo šta drugo radio prema njima meni nije poznato. Ja nisam tukao ta lica. Poznato mi je događaj koji se dogodio u krugu Stanice poslije operacije u Rankoviću, kada sam čuo glasan i viku, vidio mnogu miliciju, te vido da je načelnik Kuzmanović istražio, a vidio sam pritvorenike prislonjene u zid, čuli su se jauci, a sve sam to posmatrao iz prostorije u kojoj sam bio. Ja nisam silazio u krug niti sam učestvovao u tuđi tih lica. Tek sam poslije sišao u krug da vidim šta se dogodilo. Takođe mi je poznato da su lica iz pritvora u

01041289

Djurić Stojan

Risto

Milica Krunic

Buletić

Buletić

03.12.1952.g.

SRbin, SR BiH

nezaposlen

oženjen, otac jednog mlđb. djeteta,

Da

završio 8 razreda škole

Da

Kklanju 1951.g. 1952.g. nema čina oficira

Teslić

ranije osudjivan za trgovinu

da, izdržao kaznu zatvora

da u trajanju od godinu dana

Bodi se postupak kod Osnovnog

duđa u Tesliću.

Okrivl enom se predočava da može uzeti branioca koji može pristvovati njegovom ispitivanju, zašto se okrivljuje i koji osnovi sumnje stoje protiv njega u zahtjevu za sprovođenje istrage OJT Teslić, Kt: 149/92 od 10.07.1992.g., te da nije dužan iznositi odbranu, niti odgovarati na postavljena pitanja, nakon čega isti izjavljuje:

Razumio sam navode zahtjeva za sprovođenje istrage, pa ističem da branioca neću angažirati, iznositi ću svoju odbranu i odgovarati na postavljena pitanja.

Ja sam bio u vojnoj jedinici odnosno komandi na Djuliću nakon što sam po javnoj mobilizaciji došao tu, pa me je jednom prilikom došao Gagović Dragan te rekao da su rekli da i ja odjem u SJB radi potreba posla. Tu je bio prisutan poručnik Jotić i on me je odveo u stanicu i ja sam se javio. Tu sam vidio Milana Savića i Mladena Vulića, koje sam od ranije poznavao i znam da su mi oni dali legitimaciju, a ja se pobliže o sadržini iste nisam ni upoznavao i tom prilikom oni su mi rekli da će moja obaveza biti da svojim automobilom vozim na relaciji Teslić Doboj - Teslić Banja Luka, i to ljude iz SJB. Ja sam to sve vrijeme i činio te sa iz vozio svojim autom svo vrijeme. Za vrijeme rada ja sam išao kući i spavao, a ujutro se javljao na posao. Ovoj grupi ja sam se priključio nekoliko dana poslije njihovog dolaska u Tesliću i po njihovom izboru, jer su oni preko Gagovića tražili da ja odjem u SJB u Tesliću. Inače, meni su samo bili poznati iz te grupe Gagović Dragan, Milan Savić i Mladen Vulić, ostale nisam poznavao. Službenu legitimaciju su mi dali tada u Tesliću kada sam se javio, a ja neznam ko ju je potpisao, to je bilo negdje prije dva dana nego što će početi operacije na Rankoviću. Što se tiče lica koja su privodjena u SJB, zašivanje pritvora i uopšte rada te grupe lica u OR meni ništa s tim nije poznato i ja tu nisam imao nikakvog učešća. Nije mi poznato kako su se dovodila lica i ja nisam učestvovao u pretresu i dovodjenju tih lica niti pak stavljanje u pritvor, a u samo nekoliko navrata, ja sam u krugu SJB usputno vidjao lica koja su privodjena, ali snima nisam imao nikakvu komunikaciju. Meni također nije poznato kakav je bio tretman tih lica i kako su se prema njima ophodili, a neznam ni sa to kada se dogodila tuča pred Centrom, tj. stanicom, niti bilo šta o tome da li su lica gdje vođenja, niti šta je s njima radjeno.

Što se tiče vozila koja su uzimana meni je poznato da su ljudi koji su došli iz Doboja imali spiskove koja vozila treba uzeti radi potreba i mobilizacije za vojsku i tu su bila tri do četiri lista na kojim su bila upisana imena ljudi od kojih će se uzeti vozila, a među njima je bilo i moje ime, te spiskove je imao čovjek zv. "Raka". Ja sam u nekoliko navrata bio snjima kada su se uzimala ova vozila što sam ja rekao, odnosno kada su uzimali vozilo od jednog čovjeka na Djuliću kome neznam ime, ali čija kuća se nalazi sa lijeve strane puta ispod škole Djulić i tom prilikom sam do te kuće doveo Gagović Dragana i Raku, kada je uzet crni mercedes 300 D, koji je dovežen pred SJB Teslić. Jednom prilikom sam bio sa njima kada je uzet od Bogdanić Drage motor "Suzuki" i neka to- što znam čovjeka da odjem pred kuću, a

Bio sam prisutan takodje kada je došlo 15 vojnih policajaca u skladište Tekoma sv. "Velepromet" Doboju na rudniku i tom prilikom su tu Raka i Dobrivoje Čulubrik tražili od direktora cigarete, koje su sakrivene, a ja sam stajao po strani i vidio sam kako oni ulazi u magacin i vrše premetačinu. Mislim da su oni tada odnijeli 34 ili 35 šteta cigareta u jednoj kartonskoj kutiji, a nisam vidio da li je šta drugo uzeto. Tom prilikom sam vidio da je Raka ošamario direktora Rajka, tj. njega ja poznajem iz vidjenja, a tada je sa Rajkom bio još jedan crn čovjek i njih su oba privredni u SJB radi saslušanja. Poznato mi je da je čovjek zv. "Čito" u vojnoj policiji jednom me pozvao da mu pokazem gdje je kuća Bugarinović Nedeljka i ja sam ispred SUP-a otišao i odvezao ga do te kuće, odnosno on me je odvezao ja sam mu pokazao kuću i on me je vratio pred SJB. Kad je tog dana i uzeo njegovo auto "mercedes", a ja sam vidio to auto i vozi vojska nakon nekoliko dana. Ja sam jednom prilikom bio sa Rakom i Pitom, te Draganom Gagovićem u kući Sejfudina Moralić u Tesliću i iz njihovog razgovora sam čuo da je Moralić bio priveden, da su mu uzeta neka sredstva da nebi bio u zatvoru, a oni su tada tražili od njega auto "Rover" za koje je on rekao da je u kvaru, a tada je on rekao da će ga on osposobiti da dodju za dva dana. Znam da je to auto odveženo od Moralića i da ga je odvezao Milan Savić u Doboju. Poznato mi je da je od Pozderović Nike oduzeto auto "800 Diesel metalik plave boje i to auto je oduzeo "Raka" i oho se nalazi pred SJB. Ja sam u dva slušanja video da su oni dali neke potvrde i to Pozderoviću i čovjeku na Djuliću koji je po nacionalnosti Srbin, a u drugim slučajevima nije poznato da li su to činili. Meni takodje nije poznato gdje su ta auta vožena. Što se tiče uzimanja novaca od pojedinih ljudi radi izbjegavanja pritvora i slično ja mogu reći samo to da sam u SJB čuo svakave priče o tome, da se od pojedinih ljudi Muslima i sl. uzima novac, ali ja nisam znao detalje o tome, niti mi je bilo poznato ko je to uzimao i za koje potrebe. Ja mogu reći još i to da sam ja u dva navrata svojim autom odvezao u Banju Luku Lugonjić Alju iz Teslića radi sređivanja nekih računa, a po nalogu Rake i Milana Savića, a moj posao je bio samo to da ga vozim i vratim u Teslić.

Upitan da li se ranije poznavao sa Šljivić Radoljubom, izjavi da ga je poznavao prije godinu ipo dana, jer je isti imao radnju za prepis automobila i tada se i upoznao sa istim. Rekao je da je samo znao napred navedena lica i grupe iz Doboja, misleći na lica koja su radila u SJB, a Šljivić je radio sa vojskom i njega je vrlo rijetko vidjao. Izjavljuje da mu nije poznato kakav je bio odnos između vojne policije i lica koja su došla u SJB.

Na upit okrivljeni izjavi da mu nije poznato šta je bilo sa robom koja je oduzimana, niti sa novcem. Dodaje da on nikakav novac i robu nije primao. Nije mi poznato ko je bio glavni od lica koja su bila u SJB. Njemu su naredjena davali, a on ih je izvršavao Savić Milan, Gagović Dragan i Čulubrik Dobrivoje.

Upitan obzirom da ističe da se u vrijeme kada je došao u SJB nalazio u komandi štaba da se izjasni da li je imao vojni raspored, izjavljuje: Ja sam se nakon mobilizacije javio kod poručnika Jodića na Djulić i on me je primio kod sebe i ja sam bio tu u jedinici, nakon čega sam otišao u SJB kakao sam i rekao.

Ja samtram da nisam krivi za sve ovo što se dogodilo, a za radnje i postupke koji su bili mislim da nesnosim nikakvu krivicu i neosjećam se odgovornim. Zapisnik mi nije potrebno čitati, slušao sam diktašt i u njega je uneseno sve što sam govorio pa isti potpisujem bez primjedbi.

Istražni sudija,

Zapisničar,

01041292

Slavko Spasojević
zv. "Bata"
Spasojević Božo
Ruža Knežević
Doboj
Doboj, ul. 1. Maja 34
20.10.1957.g.
Bosna i Hercegovina
Srbin, SR BiH
vozač - automehaničar
rastavljen, otac dvoje djece mladi
Da
SUP-a

nesposoban

Živi sa roditeljima bez imovine
1976.g. za provalnu krađu, kaznu izdržao 1978.g.

01041293

Okrivljeni se poučava da može uzeti branilaca koji može prisustvati njegovom ispitivanju, pa mu se predočava zašto se okriviju i koji osnovni sumnje stoje protiv njega, te da nije dužan iznositi odbranu niti odgovarati na postavljena pitanja, nakon čega izjavljuje:

Razumio sam navode zahtjeva za sprovođenje istrage Osnovnog javnog tužioca u Tesliću, Kt: 149/92 od 10.07.1992.g., pa izjavljujem da ću sam iznositi odbranu i odgovarati na postavljena pitanja, a da branilaca neće angažovati:

Ja sam bio ranije u interventnom vod u SSB Boboj, pa je jednom prilikom veće kada će mo krenuti u Teslić, radi sredjivanja stanja. Prije toga ja sam kao dobrovoljac nalazio na Preslici, gdje sam dobio naoružanje i gdje sam je nakon akcije u Doboju 02. maja 1992.g. sve uzelo u SJB, a konkretno mene u interventni vod i nama su dali određene legitimacije koje su bile stare, a koje nam je dao Gojković Nenad, koji je tada rukovodio nama. Tu je bilo negdje 15 ljudi. Poslije nam je legitimacije dao Jorgić Nikola i mi smo bili upravo ta njega jedinica. Krećemo za Teslić nas nekoliko i tu su bili Pijunović, Čulibrk, Savić Milan, Gagović Dragan, Gojković Nenad, Tekić Slobodan, a znam da nas je pratio Šljuka sa vojnom polici. i bilo je crvenih beretki. Meni su rekli da i u Tesliću trebam raditi šta sam radio u Doboju, a to je obezbjedjenje objekata i lica. Ja nisam prisustvavo nikakvim dogovorima i znam da su inspektori otišli na dogovore, mislim na Savića, Gagovića, Gojkovića i ja sam samo znao da je meni pretpostavljeni Čulibrk Dobrivoje, odnosno tu su bili glavni Milan i inspektori koji su došli, a Čulibrk je meni rekao da pomazemo u radu Gagović Draganu i Gojković Nenadu. Ja sam prvog dana imao za zadatak, pošto su odmah bili aktuelni spiskovi lica za hapšenje da odem i dovedem dva lica. Prvi slučaj je bio u Štanjaku i tom prilikom ja nisam zatekao lice koje sam trebao dovesti, a drugo lice je kome također sada neznam ime, i koji radi u "Elektrodistribuciji" a stanuje kod Teslićkog mosta s lijeve strane, jer je uspjelo pobjeći. Obije ove radnje sam radio u prisustvu s radnicima SJB u Tesliću. Nije mi ništa poznato u vezi osnivanja zatvora i upopšte oko pritvorenika i ja samo mogu reći da je tu bilo puno svijeta kada sam ja došao u pritvoru u SJB. Šta Meni nije ništa poznato oko toga kako je došlo do maltretiranja i nanošenja povreda zatvorenicima u zatvoru u Tesliću, jer sam ja ranjen u Rankoviću prilikom te akcije tj. 08. juna 1992.g. što se tiče druge imovine ja mogu reći to da sam po nalogu Čulibrk Dobrivoja otišao jednog dana kod Tibitanac Rudiya i on mi je rekao da uzmem za potrebe mobilizacije putni. auto "Pusat", odveo me je milicioner SJB i ja sam s njim to uradio, a Rudiu sam tada rekao da će potvrdu dobiti naknadno, pošto nisu mi dali potvrde i o tome bih se i Rudi mogao izjasniti. Pošto sam dovezao "Pusat" čuo sam od Čulibrka da je Božoviću potreban jedan auto za potrebe, koji sam ja po nalogu Čulibrka ponovo otišao dovesti od Tibitanac Rudiya jer mi je rekao da ima jednog golfa, koga sam dovezao, a također mi je rekao da se za potrebe obrati SJB, a također mi je poznato da je to auto odveo Božović. To je bilo drugog dana po dolasku. Jednog dana sam učestvovao u akciji oduzimanja oružja u Barićima, Sadikovićima i Marici, a nakon toga sam otišao na Ranković u akciju, kojom prilikom sam

Dvije nedjelje sam proveo u Doboju u bolnicu i Gagović mi je rekao da djodjem u Teslić, radi djevojke Pengić Jasminke, i ja sam negdje 23. na 24. došao u Teslić kod nje i tu proveo dane, a da nisam nakon toga učestvovao ni u kakvim akcijama, a to je bilo sve doana kada sam uhapšen i tom prilikom nisam pružao nikakav otpor.

Ja mogu reći još to da sam jednom prilikom dovezao takodje po nalogu bijelog golfa, od čovjeka koji mislim da se zove Rasim i ima kuću ispod opštine ul. lijevo, gledano prema Banji Vrućici. Za to vozilo su mi dali potvrdu i ja sam ga koristio tek kada sam došao iz bolnice. Kasnije to vozilo je koristio Vaso inspektor.

Upitan izjavi da je vozilo dovezao pred zgradu SJB, odnosno prvo odvezao majstoru da se popravi, gdje je bilo 3 do 4 dana, a u to vrijeme potvrda nije bilo, a Rasim se nalazio u zatvoru, o čemu sam samo čuo.

Još jednom govorim da mi nije poznat nikakav dogovor oko organizovana i rada grupe koja je došla, ja samo mogu reći da su Milan Savić i Dobrivoje Čulubrk nas doveli u Teslić uz dopuštenje komandira Jorgić Nikole i u svemu tome je bio sam izvršilac naredjena koja su mu davanja.

Što se tiče pritvorenika meni je bilo poznato da postoji pritvor u SJB i tu je bilo pritvorenih lica, znam u par navrata da su u tu prostoriju uljetale crvene beretke kako bih ta lica udarali, a i ja sam jednom prilikom kada je došlo nekoliko lica iz Rankovića ušao u taj zatvor i udario nekoliko lica, a to je bilo rukama i palicom. Nije mi poznato jer sam bio u bolnici šta se dogodilo sa licima koja su bila pritvorena i gdje su odvedena. Takodje mi nije poznato da li je kod od tih lica umro.

Što se tiče zadataka vojne policije, meni uopšte nije poznato šta su oni tu radili, a čuo sam da su došli par dana od nas u Teslić.

Imenom iz interventnog voda je bio Slobodan Tekić zv. "Raka". Bili su inspektori tog dana snama kao što sam rekao Gagović i Gojković, te su bili Savić Milan i Čulubrk. Sa nama je došao i Pijunović Miroslava, ali o njegovom statusu ja nišam neznam. Za Karagića sam čuo da je završio specijalnu obuku kod Boževića i da je prebačen u specijalnu jedincu SSB, a Tadića nisam poznavao.

Ja se neosjećam krivim i odgovornim za ono što mi se stavlja na teret, a mišljenja sam da sam zaslužan pošto sam učestvovao u akcijama i spašavao ljude.

Molio bih sud da ima uvidu da sam ja povrijedjen u operaciji u Rankoviću da sam još lošeg zdravstvenog stanja i da mi rana nije zacijelila, da mi se omogući hiruški prijedlog kako ne bi došlo do komplikacija, te da mi se omogući liječenje, a istovremeno da se razriješi moj status kako prizatvaranju u pritvor.

Zapisnik mi nije potrebno čitati, isti sam slušao, te izjavljujem da je u njemu uneseno kao što sam govorio i isti potpisujem bez primjedbi.

Zapisničar,

Istražni sudija,

Tadić Zoran

Stevo Tadić

Mira rođj. Mitrović

Doboј

Maglaj, ul. Sulejmana Omerovića
14.05.1960.g.

Srbin

mašinski tehničar
oženjen, otac jednog mlđb. djeteta

da

mašinsku tehničku školu

Da

1987/1988.g. u Beogradu,

Maglaj

živi kod roditelja u stanu

ne

Ne

ne

01041295

TRAJA 30148

Okrivljeni ne poučava da može uzeti branioca, te da može prisustvovati njegovom saslušavanju, pa mu se saopštava zašto se osudjuje i koji osnovni sumenje stoje protiv njega, te da nije dužan iznositi odbranu, niti odgovarati na postavljena pitanja, nakon čega isti izjavi:

Razumio sam zašto se osudjujem, odnosno navode zahtjeva za sprovođenje istrage Osnovnog javnog tužioca u Tesliću Kt:199/92 od .10.07.1992.g., pa ističem da ću sam iznijeti odbranu i odgovarati na postavljena pitanja, a da branioca neću angažovati.

Ja sam došao u Teslić 19. juna 1992.g. kolima skupa sa Draganom Cvijanovićem iz Osečana i tom prilikom on je nosio naljepnice za vojsku i miliciju tj. oznake. Te oznake su nošenje lično Milanu Saviću koji je bio u Tesliću. Kada sam došao Milan Savić mi je rekao da ostanem u Tesliću nekoliko dana i ja sam ostao do 23. juna, a trebao sam biti skupa sa Vasom Vukmanom koji je bio inspektor i koji je tu obavljao te poslove. Znam da su tada ostali se trebali povući nešto u Doboju i od svih tih ljudi grupe iz Dobojsa Milanom Savićem i on mi je tada rekao da ću raditi poslove vozača i njegove pratnje. Inače ja sam ranije bio u vojnoj jedinici 5042/D/6 koja se nalazila u blizini Maglaja, tj. na Dobojskom području i mene je pozvao Milan Savić u Centar bezbjednosti i meni je legitimaciju dao Milan Savić u Tesliću kada sam došao 19. 06.1992.g. Inače mi smo i ranije bili jedna ilegalna grupa, a snama skupa je bio i Milan Savić, a ja sam se zatekao na području Maglaja i trebao izvaštineke srbe, a nakon toga što sam uradio susreo sam se sa Cvijanovićem u Doboju i rekao mi da ide u Teslić, te da mogu poći sa njim, što sam ja i učinio i tada sam se sreo sa Savićem. Vratio sam se u Doboju 23. juna i ponovo došao u Teslić 29. 06. uveče, kada sam milicionarskim oznakom M 17402 skupa sa Karagić Slobodanom bio obezbjedjenje grupi crvenih beretki koje smo doveli u Teslić negdje oko 14 ljudi. Preispavao sam u hotelu "Kardijal" u dobi, a ujutro sam bio uhapšen. Nisam pružao nikakav otpor.

Meni ništa nije poznato oko hapšenja ljudi u Tesliću i oko oduzimanja imovine i bilo kakvog novaca i ja s tim nemam nikakve veze.

Poznato mi je da su bila pritvorena lica u SJB i da sam vidjao ponekad kad ta lica neko udara, i jednom prilikom sam samo jednom udario jedno lice jer me je ružno nazvao. Ta prostorija je bila zaključana, a ključ je bio kod dežurnog.

Nije mi poznato koliko je bilo lica kada sam ja ulazio u tom zatvoru.

Nakon predodjenja službene zabilješke, proizilazi da je rekao da u periodu kada je boravio u Tesliću obavio nekoliko poslova sa Pikom i Rakom, orivljeni izjavi: "Ja nisam tako rekao, nego sam rekao onako kako danas govorim pred sudom, i to je ono što imam reći i što je istina". Inače sa Pikom se znam ranije iz Maglaja, a Raku sam upoznao kada sam došao u Teslić, dok sam Čulibrika znao ranije i Milana Savića. Karagić Slobodana sam znao samo iz vidjenja.

01041296

THOMAS BOON

- 3 -

Ja ističem da se neosjećam krivim i odgovornim za ovo što mi se stavlja na teret, želim da se ovo što prije završi kako bih se vratio porodici i normalnom životu.

Zapisnik mi nije potrebno čitati, slušao sam diktat i ističem da je u isti unesen ono što sam rekao, i isti potpisujem kao svoj.

Zapisničar,

Istražni sudija,

01041297

01041298

Slobodan Karagić
av. "Karaga"

Gojko Karagić

Munevera Bajrić

u Doboju

u Doboju, Julija Vareska 78-a,

21.10.1952.g.

Erbin, SR BiH

privatnik,

oženjen, otac jednog djeteta,

pismen,

završio zanat,

Da, 1971 .g. do 1973.g. u Ljubljani,

u Doboju

Ne

ima kuću, auto,

Ne

Ne

Ne

01041299

Okrivljeni se poučava da može uzeti branioca, koji može prisustvati njegovom ispitivanju, te mu se predočava zašto se okrivljuje i koji osnovi sumnje stoje protiv njega, da nije dužan da iznese odbranu i da odgovara na postavljena pitanja, nakon čega izjavi:

Razumio sam navode zahtjeva za sprovođenje istrage Osnovnog javnog tužilaštva u Tesliću, pa ističem da advokata neću angažovati, da ću sam iznijeti odbranu i odgovarati na postavljena pitanja.

Ja se već duže vremena nalazim po raznim ratištima, a unazad 3 mjeseca se nalazim u stanici javne bezbjednosti u Doboju, gdje se nalazim na poslovima komandira čete milicije. U SJB odnosno u Centru sam dobio 3 plate i ja sam tu prebačen upravo po dogovoru između mog prvobitnog majora Stankovića pretpostavljenog i načelnika Andrije Bjeloševića. To se tiče događaja u Tesliću ja sam dana 29.06.1992.g. krenuo u Teslić sa 14 ljudi po nalogu pomoćnika načelnika Milana Savića, gdje je navodno trebalo izvršiti hapšenje vojnih i civilnih lica, pa sam ja prvobitno trebalo preko ljudi iz vojne policije koji bi izvršili hapšenje, ta lica proveo u Doboju radi obrade. Došao sam u SJB Teslić 29.06.1992.g. u 22, časa i u jednoj prostoriji su bili Dragan Gagović, Vaso Vukman, nekakav Djuka, Kuzmanović načelnik stanice, Mladen Delić, Dobrivoje Čulibrik, Tekić, Mlobodan, Piko, Tadić Zoran koji me je dovezao, a tu je došao major Jovo Popović i potpukovnik Dejan Bilanović. Iz njihovog razgovora ja sam saznao da se planira uhapsiti određeni broj lica, pa su pominjali nekakvog Djurcu a istovremeno i jednog fotografa koji ima kuću u gradu, pa pošto im je Djurica nedostupan, rečeno je da bi se moglo izvršiti pretres kuće od tog fotografa još isto veče, te je nakon toga isto i učinjeno. Moj posao je bio da sa ljudima izvršim bezbjedjenje objekta, a konkretnu akciju vršili su inspektori Centra službi bezbjednosti Vaso Vukman, a kada smo pošli u zelenom mercedesu je išao još jedan čovjek zv. Nešo. Taj čovjek ima kafić preko puta SUI-a. Mi smo prema našim pravilima zokolili objekat, a same radnje ulaska u kuću izvršili su Rako i Nešo. Vidjevši da je kuća zaključana i da nema nikoga oni su je obili i ušli, a tada smo došli ja i moj zamjenik Gostić Siniša i ušli unutra. Unutrašnjosti kuće vidjeli smo da je to bogata kuća, na stolu je bila kamera "Panasonic", daljinski telefon, pisaača mašina i jedan novčanik. U jednoj posudi nalazila se veća ogrlica zlatna, a u jednoj manjoj kutlji bilo je zlato, burme, prstenje i slično. Poslije toga sišlo se u garažu pa je u autu nadjen pištolj kome neznam marku, a to je uradio jedan od inspektora. Tu je još nadjene municije i bombi, a inspektori su rekli da će oni to ponijeti u SJB. Tu je bila još jedna tašna kao fotografska koja je uzeta. Rečeno mi je, pošto sam ja to tražio da će se zapisnik o izvršenom pretresu sastaviti sutra. Vratio sam se negdje oko 2 časa poslije ponoći i ja sam bio prisutan kada je Gagović nazvao načelnika Andriju, a to je bilo nešto prije ovog pretresa, te mi je predočio da se u Tesliću situacija komplikuje jer je navodno došla vojna policija iz Banja Luke, pa je načelnik rekao da se ni po koju cijenu neotvara vatra na te ljude zbog štetnih posledica. Kada smo došli sa pretresa dogovorili smo da moji ljudi pojačaju patrole, a to je učinjeno sa potpukovnikom Bilanovićem jer je trebao i on dati vojnu policiju u ispomoć a sve u cilju da nebi neko ušao u grad, koje bi mogle imati štetne posledice. Ja sam negdje oko 0,3 časa došao u "Karajal" te me je oko 6

Ja sam odložio poluautomatsku pušku na pult i skrištenih ruku. Vojska je ušla na ulasku hotela i mene je uhvatila. Nisam pušku upotrebljavao. Mojim vojnicima sam rekao takodje da se predaju što su i učinili pošto sam ih pozvao iz soba. Ja sam rekao da sam bio komandir specijalne čete milicije i naredbe sam isključivo dobijao od načelnika SJB Bjeloševića ili njegovog pomoćnika Milana Savića. Što se tiče ostalih navoda koji me terete izjavljujem da sam došao po zadataku Milana Savića, a sve drugo što se u Tesliću događalo meni nije poznato.

U vrijeme razgovora u SJB potpukovnik Bilanović pozvao je Šljuka Ranka da dovede nekoliko ljudi radi ispomoci ljudi na punktovima kao i ljudi koji će prisustvovati pretresu, pa je Šljuka prisustvovao sa nekoliko svojih ljudi pretresu, a nije ulazio u kuću, a 3 ili 4 čovjeka je poslao kao pojačanje punktovima. Inače, u toj prostoriji sam čuo Čulibrika, Mladena Vulića i Gabovića kako razgovaraju koga treba sve uhapsiti, a to su predočavali potpukovniku Bilanoviću i ja sam samo zapamtio od tih imena ime Perišić Nikole. Jer sam tog čovjeka i ranije poznavo u nekim stranačkim aktivnostima koje sam ja obavljao i koje je on obavljao.

Čuvari iz kuće fotografa odnijeli su inspektori Vaso i Nešo u SJB sa zele-
nim mercedesom.

Došao sam kao policajac po zadataku SJB Doboja i taj zadatak sam ja trebao izvršiti, pa ističem da nikakvih drugih činjenica nema koje me mogu teretiti, pa ja izjavljujem da se neosjećam odgovornim i krivim zašto se teretim. Zapisnik mi nije potrebno čitati, slušao sam diktat, pa izjavljujem da je u zapisnik uneseno ono što sam govorio, te zapisnik potpisujem bez primjedbi.

Zapisničar,

Istražni sudija,

Šljivić Radoljub

Šljivić Petar

Radojka Božić

Cerovica

Doboj, ul. Šeste prol. 6/8

21.08.1956.g.

SRbin SR BiH

direktor privatnog preduzeća Mago prom Doboj

oženjen, otac dvoje mlđb. djece

Da

završio rudarsku tehničku školu

Da, 1976.g. u Prištini, čin poručnika koji je dobio skoro

Da u Doboju

Ne

kuća, stan u svojini, 3 lokala, 20 auta

Ne

Ne

Ne

01041301

Okrivljeni se poučava da može uzeti branioca koji može prisustvati njegovom ispitivanju, nakon čega isti izjavljuje:

Moja supruga Šljivić Slavica je upoznata da sam ja u pritvoru, te da se vodi krivični postupak, pa sam ja njoj predočio da mi angažuje branioca, što će ona vjerovatno i učiniti, te molim sud da je obavijestiti kako bih branilac mogao prisustvati mom ispitivanju. Istu je najpogodnije obavijestiti preko Centra bezbjednosti.

Sudija predočava optuženom, obzirom na okolnosti da će se preko Stanice JB u Tesliću u toku današnjeg dana stupti sa Centrom službi bezbjednosti Doboj, kako bi supruzi okrivljenog prenijeli poruku, te se saopštava da će se pristupiti saslušanju okrivljenog u roku od 24 časa .

Zapisničar,

Istražni sudija.

01041302

13.07. 92
Kerliću
Kerlića
službe 52 .

Kovačević Renada
Lijunović Miroslava
protivpravno lice

Kovačević Renad

Perić Branko

Starojević Mara

Lijivić Radoljub

13,30

Lijivić Radoljub

Lijivić Petar

Radoljina Nežić

Čerovića

Doboju, ul. Česta prol. 6/8

21.08.1956.g.

Brbin 71 BiH

direktor privatnog preduzeća "Magaprom" Doboju
oženjen, otac dvoje mlđb. djece.

Da

završio rudarsku tehničku školu

da, 1970.g. u Prištini, kao poručnika koji je dobio skora

da u Doboju

Ne

Ne

Ne

Ne

01041303

Moj prvenstveni zadatak u novom svojstvu bio je da radim na tom da se sva vojska stavi pod jednu komandu i jednu oznaku, a istovremeno da poslove vojna policija vrši samo u pogledu obrade vojske i lica vezanih za vojsku, a civilna policija da vrši obradu civila i uopšte poslove po gradu. Ubrzo, nakon nekih oružanih akcija došlo je do toga da se plaćka i odnosi imovina, automobili, pa sam ja da bi označio vojnu imovinu i auta, da bih isključio vojsku iz odgovornosti predložio, a što je i usvojeno da se napravi registar vojnih automobila sa vidnim oznakama. Istovremeno u tom periodu je počelo i hapšenje lica koja su se suprostavila vojsci, a to je radila vojna policija i odvela ih u zatvor u Kribinić i odmah su slani sa milicijom radi dalje obrade. Predložio sam da zatvor koji je bio vojni u Kribiniću dobija svog komandira što je i učinjeno. Mislim da ranije nije vodjena uredna evidencija o licima koja su tu dolazila, a nisam siguran ni kasnije, a pomenuti komandir je bio odgovoran komandira čete vojne policije. Mi smo imali u tom zatvoru jednog lica koje je vršilo obradu lica i koji je meni donosio. Na bazi tog materijala razvrstavali smo zatvorenike, jedan dio ostavljali za razmjenu, mahom Hrvata, a dio slali u vojno-istražni zatvor Stara Gradiška.

U vezi odvođenja odredjenog broja lica i eventualnog strijeljanja meni je bilo poznato samo to da bi taj posao trebali uraditi, da je komandant birgade potpukovnik Bilanović imao neke izvidjanje i mjesta realizacije toga, a kada, ko i kako je to uradio meni ništa nije poznato. Neznam da li je prethodno izvršena kakva obrada tih lica, a znam da je potpukovnik Bilanović govorio da to može pokriti nekim naredbom i da tu nema problema. Oko zatvorenika u SURF ništa mi nije poznato i ja s tim nisam ništa. Oke zadatka odvođenja lica i izvršenja naredbi potpukovnika ja nisam ništa učestvovala. Ja sam uhapšen 30.06.1992.g., a u povratku iz Banja Luka na Memić Brdu. Ističem još i to da su spiskovi lica koja je trebalo hapšiti već bili napravljeni u komandi u Tešiću od strane tadašnjeg načelnika bezbjednosti Dujkovića i Luke Španovića, pomoćnika komandanta za obavještajni rad, i ja sam ih samo proslijedio komandi SJB. O samoj realizaciji naredbe za strijeljanje čuo sam tek kada sam uhapšen. S tim poslom nisam imao nikakve veze. Što se tiče brojnog stanja zatvorenika to je bilo u domeni komandira zatvora, a o brojnom stanju bi trebao znati načelnik štaba, to nije bio moj posao.

Što se tiče odnosa vojske sa milicijom, i tičem da sam ja s njima imao kontakta toliko ko liko su vojna lica bila interesanta za vojnu komandu, a sasvim je normalno da sam sa načelnikom bezbjednosti morao saradivati, a odredjene informacije sam od njih dobivao, a i je sam njima davao odredjene informacije. Do mog dolaska bilo je pojave da vojna policija dovodi civile i stavlja u pritvor, a ja sam radio na tom da se zna šta je vojna, a šta civilna obrada. Niko od civila nije doveden u vojni zatvor koliko je meni poznato. U vezi događaja koji su se dogodili u pritvoru pred SURF-om i eventualno smrti lica meni ništa nije poznato.

Ja sam svo vrijeme izvršavao isključivo naredbe pretpostavljeni. Uhapšen sam 30.06.1992.g. bez ikakve naredbe, a tom prilikom mi nije data nikakva potvrda o oduzimanju predmeta i imovina. Tu se nalazio dio dokumentacije koja bi mogla poslužiti izvještaju o mom radu.

Meni je prilikom hapšenja oduzeta lična dokumentacija, pištolj "Magnum smint vason", ručni sat, zlatni, 270 DM i oko 30.000 dinara, uniforma, tašna sa dokumentima, te službeno auto kojim sam došao ovdje "Golf".

Što se tiče oduzimanja automobila, robe, te prikupljanja sredstava sa Srpsku vojsku ističem samo to da znam da je Tibitanac Rudi jednom prilikom ponudio dobrovoljno 10.000 DM, došavši u komandu, zašto mu je data potvrda i od tog novca su kupljene uniforme za četnu vojne policije. O ostalim stvarima, robi, novcu, meni ništa nije poznato i nisam stin u vezi.

Upitan izjavljuje, da je iz Doboja došao Savčić zv. "Čito" koji je bio direktno odgovoran kapetanu Petričeviću u obavljanju svojih poslova. Kasnije je on otišao u Centar za obuku mladih vojnika, a kasnije je otišao u Doboje.

Upitan izjavljuje da mu je poznato da je Stojan Djurić prešao iz čete Vojne policije u SJB, a čini se da je to urađeno po naredbi Milana Ševića.

Kategorično da je Ranko Šljuka držao vojnu policiju pod svojom kontrolom i da je ista radila prema pravilima vojne struke, da nisu učestvovali pri otimanju bilo kakve imovine ili nekih drugih radnji koje su nezakonite.

Ovo znana jer je odnos starješine Šljuke bio prema toj vojsci krajnje odgovoran.

Upitan, izjavi da je Savčić zv. "Čito" doveden po izboru kapetana Petričevića na par dana prije polaska na potrebe rada pripreme vojske i isti nije pripadao vojnoj policiji, već je bio isključivo odgovoran kapetanu Petričeviću.

Izjavljujem na kraju da pripadam rezervnom sastavu vojske jer sam obavljao vojne poslove, kada smo došli pšvinovali smo se pretpostavljenoj komandi, zakonima koji tu vladaju, izvršavali naredbe te komande, na način propisanim zakonima i svi mi navedeni u sahtjvu od 8. do 16. smo tako postupali, pa mislim da se znana treba postupati kao sa vojnim licima pri rezervnom sastavu, pa neka se u tom pravcu izvrše provjere i dalji rad u tom pravcu nastavi.

Nesrećan se apsolutno odgovorim sa bilo šta mi se stavi na teret, molim da se što prije izvrše provjere i postupak ubrza.

Završeno u 14,30.

Zapisničar,

Istražni sudija,

Okirvljeni se poučava da može uzeti branioca koji može prisustvati njegovom preispitivanju, pa mu se saopštava zašto se okrivljuje i osnovni sumnje koji stoje protiv njega, te da nije dužan iznositi odbranu niti odgovarati na postavljena pitanja, nakon čega izjavljuje:

Razumio sam navode zahtjeva za sprovođenje istrage Osnovnog javnog tužioca u Tesliću, Kt: 149/92 od 10.07.1992.g. sam ću iznositi odbranu odgovarati na postavljena pitanja, a branioca za sada neću angažovati.

Ja sam dobio naredbu od kapetana Petričevića koji je bio načelnik vojnog odsijeka da trebamo krenuti u Teslić radi vršenja dopunskih poslova mobilizacije u Tesliću i tom prilikom je bio prisutan i major Popović, a u stroju koji je trebao krenuti kada je pročitana naredba je bio Šljivić Radoljub, koji je radio u Vojnom odsijeku kao besbjednjak, a samnom su krenuli još vojni policajci Zoran Šljuka, Skavuljić Dario, Momić Ranko, Gavranović Saša, Kejzunović Dragomir, Subotić Pdrag i Vitomir. Svi mi koje sam naveo smo vojni obveznici i bio je tu aktivnog vojnog osoblja mislim na Petričevića, a mi ostali smo iz rezervnog sastava i naša vojna pošta je 5042/3. Mi smo došli iz smjestili se prvobitno u Pribinić, a to je bilo početkom juna mjeseca i osnovni zadatak koji smo mi imali bio je taj da nemobilisane srbe osvijestimo da treba ići braniti zemlju u ovom ratu, i da ih upućujemo sa pozivom koji bi im dali da se jave u Štab TO. Prvobitno je bilo oko 2000 ljudi pod oružjem, da bi smo povećali broj na 5000 ljudi. Mi smo bili naoružani oružjem koje sleduje vojnoj policiji. Upočetku smo radili na prvobitnom zadatku, a nakon dva dana došlo je do ratnih dejstva koje se zove Stenjak i tom prilikom mi smo aktivno učestvovali sa vojskom u vojnim dejstvima, kojim prilikom je komandovao potpukovnik Bilanović. Ljudima koje sam ja doveo iz Doboja, odnosno meni se pridružilo još ljudi iz specijalne vojne policije. Mi smo imali zadatak nakon toga da vršimo obilazak mjesta u kojima su ljudi bježali s položaja i koji su se ranije zamjerali vlasti, te drugi mjesta stani koji su izbjegli vojnu obavezu. Nakon nekog vremena krenula su dejstva u Rankoviću, gdje smo zauzeli neke mjesta u kojima su ljudi zasecom zv. Redžići, da bi istovremeno po stižavanju tih dejstva i za vrijeme istih kontrolisali jedno mjesto gdje su zelene beretke prelazile i ta smo lica hapsili vodili ih u zatvor, zato što su oni smatrani neprijateljskim vojnicima i bili su naoružani, dejstvovali i imali eksploziv. vojni zatvor nalazio se u Pribiniću i mi smo ga kontrolisali smjenu straže i punkta. Upravnik zatvora bio je Babić Dragan, a pet vojnih policajaca. Što se tiče ostalih zatvora meni ništa nije poznato. Ja ističem da sam u Tesliću došao isključivo sa vojnim namjerama i da pro- vodim zadatke vojne policije - milicije. Nije mi poznato ko je hapsio civilno lice i kakav tretman tih lica je bio. Zatvor u Tesliću bilo koji nikada nisam obišao. Meni je poznato samo to da je jednom prilikom potpukovnik Bilanović naredio i ja sam tu bio prisutan da će se stre- ljati ustaše pošto se saslušaju i utvrdi njihova odgovornost, a kad će to biti meni nije bilo poznato. Jednom prilikom, bio sam na obuci sa potporučnikom Jocićem te bio dan i noć osutan s njim radi obuke, što sam dy je odredjen broj lica odveden iz vojnog zatvora odnosno ustaša i da su strijeljani negdje na periferiji grada. Nisam bio prisutan tom i sam bio prisutan uradio bih isto što i moji vojni policajci

01041308

Jer znam protivkoga se borim i da je to bilo potrebno. U tom činu učestvovali su svi policajci koji su došli samnom iz Doboja kao i milicija iz čete vojne milicije. Ja neznam koji ljudi su izvedeni iz zatovra i odvedeni na sbrijeljane, a mislim da bi to trebao zant upravnik Babić. Što se tiče zatvora u Tesliću ništa mi nije poznato u vezi eventualnog tretmana tog lica, ubistava i slično.

Što se tiče oduzimanja imovine za potrebe Srpske vojske, odnosno auta, robe, i slično ništa mi nije poznato, niti je vezano za mene i vojsku i o tome nikakvog udjela nisam imao.

Što se tiče uzimanja novca od privedenih i pritvorenih lica, tu vojska nikavu ulogu nije imala niti je to radila i ja u svoje ime i jedinice kejem to negiram.

Kako je u vrijeme kada sam bio osutan mijenjao vodnik Marijanović.

Kako se tiče obozbjedjena prilikom pretresa jedne kuće u Tesliću noću. Bilanović da dodjem u SJH kojom prilikom sam ja dobio sa 4 skupa samnom vojnu milicionera i tu još zatekao grupu crvenih beretkih sa Karagićima pa nam je predloženo da treba krenuti za inspektorima SJH koji su krenuli prema Banji Vrućici negdje ispred punkta krenuli deono. Nama su tada predložili da trebamo obezbijediti objekat, a to su učinila 4 čovjeka Karagića. Mi smo pokrivali ulicu a Karagić i njegovi ljudi su prišli bliže objektu. Poslije toga mi smo se vratili, a šta je konkretno urađeno na tom objektu meni nije poznato. Pitali smo Karagića može li se vratiti i on je rekao da možemo i rekao je da idu i oni. Od inspektora jedan je bio Nešo, a jedan nizak Meš i Čelav. Negdje oko 2 sata mene je telefonom probudio dežurni predložavajući da telefonom zove potpukovnik Bilanović na dan pojačanja punktova, odnosno zašto vojne milicije nema na punktu, pa sam ja dao 4 čovjeka iz interventnog voda i to dva na putu prema Čočavi, a dva prema Banji Vrućici. Meni je ujutru prišao jedan milicionar brko koji je došao u četvrtu i rekao da bih trebao predati oružje pošto je prethodno potpuk. Bilanović otišao u grad da izvidi o čemu se radi, a ja sam to i učinio bez pogovora, te sam i mojoj čitavoj četi rekao da to uradi, koji su to uradili, ali su zatražili dopunsko objašnjenje, koji se kasnije pojavio, te je predložio da je vojska zbog neporazuma djestvovala, a nas tj. mene je odveo potpukovnik u grad i nakon toga sam uhapšen.

Ja izjavljujem pred sudom da se neosjećam krivim što mi se stavlja na teret štatičem da sam patriota i da sam sve radio kao vojnik.

Slušao sam diktat, a zapisnik mi nije potrebno čitati, pa isti potpisujem kao svoj bez primjedbi.

Zapisičar,

Istražni sudija,

13.07. 92

Tesliću

lišenja slob.

Maglaja
52.

Kovačević Nenad
vić Miroslava i dr.
protivpravnog

Kovačević Nenad

Stanojević Mara.

Perić Branko

Sljuka Zoran

Sljuka Zoran

"Zoka"

Stanko Sljuka

Grabovac Jovanka

u Doboju

Doboj, ul. Sime Luka br. 20.

18.06.1957.g.

Srbin - ~~stanovnik~~ SR BiH

konobar

neženjen

da

višu ugostiteljsku i trgovačku

Da, 1980/1981g. u Valjevu

Doboj

Ne

živi u dvosobnom stanu sa roditeljima

Ne

Ne

Ne

Orivljeni se upozorava da može uzeti branioca, pa isti izjavljuje da je upozorenje već ranije imao, da je prvobitno htio uzeti branioca, pa je ocijenio da branioca neangažuje za sada.

Istom se predložavaju navodi zahtjeva za sprovođenje istrage te iste upozorava da nije dužan iznositi svoju odbranu te odgovarati na postavljena pitanja, nakon čega izjavljuje:

.....

.....

Razumio sam zahtjev za sprovođenje istrage, isnijet ću svoju odbranu pred sudom, a branioca za sada neću angažovati.

Ja sam kao Jedinica vojne policije pod komandom kapetana Ljubiše Petričevića došao početkom juha mjeseca u Teslić i nama je prvobitno bio zadatak taj da uvedemo red i disciplinu i izvršimo mobilizaciju stanovništva u vojsci. Ja sam u početku kada sam došao u Teslić kao vojni policijac da budem u pratnji potpukovniku Bilanović, a pored toga dali su mi i druge poslove sa naredbom pretpostavljenih. Ja nisam za ovo vrijeme vršio sprovođenje ni hapšenje bilo kakvih lica, civilna, a znao sam ponekada ukazati ljudima iz CSB na određena lica jer su oni bili iz njihove nadležnosti. Ja sam se jednom prilikom zadesio u SJB kada je na napadu na Ranković moj rođak Šajinović Šljuka Goran ranjen pa znam da sam tada revoltiran drvenom palicom udario nekoliko zatvorenika, nevidjevši tačno ni koga, a ustvari bili su svi kratko i ćelavo očišani, a radilo se o licima koja su dovedena iz Rankovića gdje su bili uhapšeni. Što se tiče ostalih zatvorenika nama je jedne noći data naredba da se izvrši strijeljane, pa je prvo jedna grupa iz SUP-a odvezena kamionom, a to su bili izmucvareni ljudi koji se nisu mogli ponjati na kamion, jer sam ja skupa sa svojim drugovima izvršio strijeljane, a nakon toga je druga grupa iz Križeviča odvezena pa je i sa njima postupljeno isti. To je bilo poslije nekoliko dana poslije borbe na Rankoviću. Strijeljane je izvršeno iz pištolja, pošto su oni paljili na zemlju, a vodnik Marijanović je tu akciju izveo. O tome su znali sve naše starijine kako kapetan Petričević, tako i potpukovnik Bilanović te nam je rekao da ima naredba da se to učini. Ja sam to uradio kao vojni izvršavajući vojnička naredjena i bio sam svjestan tada, a i sada sam svjestan da ja drugog izbora u toj situaciji nisam imao, da naredjene moram izvršiti. Ističem da mi je mnoga porodica poginula u ratu, ubijeno od ustaša i drugih neprijatelja i ja sam samo vojni koji izvršavam naredjena i želim da se ovaj rat završi.

Ja nisam učestvovao ni u kakvom oduzimanju bilo kakve imovine niti sam bilo kakav novac uzimao za potrebe Erpske vojske, niti sam kome prijetio. Uhapšen sam sa načelnikom bezgjednosti Šljivićem na Memić Brdu 30.06.1992.g. Nisam pružao nikakav otpor prilikom hapšenja.

Upitan od OJT Teslić izjavi, da je strijeljanu bila prisutna četa vojne policije, te da je tu bilo i lica koja nisu navedena u zatvoru, a koja su u tome učestvovala.

01041313

- 3 -

Ja se neosjećam odgovornim za ovo što mi se stavlja na teret, a
ističem da sam kao vojnik izvršio naredjene u pogledu našeg ne-
prijatelja, a ističem da sam postupao po naredjenju pretpostavljenih.
Završeno 15.40.

Zapisničar,

Istražni sudija,

01041314

01041315

Slavuljica Dario

Slavuljica Mirko

majka Andja Jerković

u Doboju

u Doboju, ul. Sime-Lu I. Maja br. 5.

16.01.1973.g.

Srbin SR BiH

medicinski tehničar

neoženjen, bez djece

Da

srednju medicinsku

1992.g.

u Mostaru

Doboj

Ne

živi u stanu roditeljima

Ne

Ne

Ne

01041316

~~Većine-istr-~~

Okirvljeni se poučava da ima pravo uzeti branioca koji može pristupiti njegovom ispitivanju, te mu se predočava zašto se osudjuje i osnovi sumnje koji stoje protiv njega, kao i da nije dužan iznositi odbranu i odgovarati na postavljena pitanja izjavljuje:

Razumio sam zahtjev za provodjenje istrage Osnovnog javnog tužioca iz Teslića, pa ističem da branioca neću angažirati, sam ću se braniti i odgovarati na postavljena pitanja.

Ja sam došao sa jedinicom vojne milicije u Fribinić 01.06.1992.g., a tom jedinicom je rukovodio Šljuka Ranko koga smo mi zvali "Maređnik", a došli smo po naredbi kapetana Petričevića, tj. po njegovoj neposrednoj komadi, a po nalogu Šimića. Nama je kapetan Petričević pročitao sva naredjena koja imao kao jedinica i mi smo prvobitno trebali raditi mobilizaciju stanovništva na području grada, kao i obezbjeđenje stariješina te podići na odgovarajuću liniju borbenost ovih ljudi na ovom području. Ja sam u početku, a negdje u vrijeme kada je bio napad na Stenjak tog dana vozio mojbra Popovića Jovu, da bih nakon toga u našoj četi vojne milicije kćjoj su pripadali i drugi vojnici iz Teslića ja bio uz vodnika Marijanović Dragna kao pratnja. Poslije nekoliko dana imali smo akciju na selo Ranković. Poslije tih događaja znam da je zarobljeno nekoliko kratkošišanih ljudi - zelenih beretki i njih su ispitivali nadležni organi i oni su priznali da su borci Džihada i onisi su odvedeni u vojni zatvor u Fribinić. Isto me tiče drugih ahpšena meni ništa nije poznato niti sam u tome učestvovao. ~~Šma je jednom prilikom potpukovnik Bilanović kao komandant brigade predočio da će se nad zarobljenim neprijateljima izvršiti strijeljana, a o tome će se odrediti dan, a to isto nam je predočio i kapetan Ljiša Petričević, kao i naš sada unaprijedjeni vodnik Ranko Šljuka. Mi smo znali sadržinu te naredbe, ali nismo znali kada će biti izvršena. Negdje poslije tih događaja u Rankoviću jedno veče, kada smo krenuli iz Fribinića za Teslić sreće nas je vodnik Marijanović Dragan i predočio da se vratimo kako bih organizovali posao oko likvidacije tih ljudi, pa mi je poznato da je Kejzunović uzeo kamion kojim se otišao u Teslić pa je tim kamionom negdje oko 18 lica doveženo iz zatvora ispred stanice u Tesliću, koji su odveženi na Borje, a tu je bila iskopana jedna raka zajednička te je izvršeno strijeljane tih ljudi. Nakon toga u drugoj turi iz zatvora u Fribiniću je odveženo 10 ljudi i takodje je snjima postupljeno na identičan način i svi su na istom mjestu likvidirani i zakopani u istoj jami. Sve ovo je organizovao Marijanović Dragan, a od vojnika vojne milicije koja je samnom došla iz "oboja bili su prisutni Šljuka Zoran, Momić Ranko, Gavranović Saša, Kejzunović Dragomir i Dević Vitomir, nije bio prisutan Subotić Fredrag koji je otišao u "oboja u pratnju vodnika Šljuka, a s njima je bio i poručnik Jocić. Tu su bili još i vojnici poručnika Jocića, a to je bila još jedinica vojne policije pod njegovom komandom i to Jorgić Zoran, Jovičić Tihomir, Gačić Marijan, Babić Dragan, koji je upravnik zatvora u Fribiniću, Marijanović Dragn koji je upravljao, Paripović Mijo i lađa, kome se nemogu sjetiti prezimena i još neki.~~

Sva lica koja su stijebljana su bila u civilnim odijelima, kratko ošišana do glave, a meni niko od njih nije lično poznat, za neke sam tačno znao da su ustaše i zelene beretke. Ja sam sve ovo radio kao vojnik slušajući naredjena- naredjene pretpostavljenog i drugog izbora u toj situaciji nisam imao.

Što se tiče imovine, pretresa stanova i sli. izjavljujem da ni u jednoj akciji toj nisam učestvovao, a samo sam kao vojnik učestvovao u jednoj situaciji kada sam u stanu uhapsili dva lica iz Slatine, i to je bila saradnja sa civilnom milicijom. Jednom prilikom sam u Buletiću u kući jednog čovjeka koji radi u Njemačkoj, skupa sa Marijanović Dragnom, pošto nam je žena koja drži ključ od kuće otvorila i otvrdila da ima nafte, nakon čega je žena kuću zaključala, a mi smo to prenijeli vojnim vlasima.

Ističem da nije lako ubiti čovjeka, ali sam rekao da mi je to bila vojnička naredba, pa neka se sve ovo cijeni u postupku.

Zapisnik sam slušao, isti mi nije potrebno čitati, pa ističem da je u isti uneseno onako kako sam rekao, pa isti potpisujem bez primjedbi.

Zapisnik koji je dodaje da je sutradan po izvršenju naredjenju išao po gorivo kod potpukovnika Bilanovića, koji ga je upravo pitao da li je naredba izvršena, a tada je rekao da je pokriveno Odluka prijekog vojnog suda i da se radi o naredbi koju svaki vojnik mora izvršiti.

Zapisničar,

Istražni sudija,

01041317

NOVIH PRAVA

01041318

Okrivljeni poučen da može angažovati branioca koji može prisustvati njegovom ispitivanju, te mu se predočava koji osnovi sumnje se sta vlju na teret, te da nije dužan iznositi odbranu i odgovarati na postavljena pitanja, nakon čega izjavljuje:

Razumio sam navode zahtjeva za sprovedjene istrage protiv mene, a ističem da ću isključiti branioca neću angažovati i da će se sam braniti.

Ja sam kao vojnik vojne milicije došao u Teslić početkom juna ove godine a to je bilo 03.06.1992.g. i mi smo trebali raditi poslove vojne policije. Nama je bio pretpostavljeni narednik "Šljuka" kao i kapetan Petričević. Mi smo bili također pod komandom potpukovnika Bilanovića. Imali smo obavezu da vršimo obezbjedjene vojnih starješina, pa sam ja jedno vrijeme bio uz potpukovnika. Učestvovali smo u nekoliko akcija i to u Stenjaku i Rankoviću i mi smo kao vojna milicija u nekoliko navrata uhapsili lica koja su se borila protiv nas i odveli ih u vojni zatvor u Pribinić. Mi nismo vršili nikakve pretrese po gradu, niti smo privodili bilo kakva civilna lica. Ja nisam također učestvovao niakvoj akciji bilo kakve robe niti automobila (oduzimanju). U vezi zatvorenika koji su bili u Pribiniću mogu reći da su to bili ljudi koji su hapšeni od vojske, kratko ošišanim, sa raznim oznakama po sebi koje upućuju da su pripadnici "Džihada". Ja nisam ulazio u zatvor i udarao ih bilo kada. Nama je jednom prilikom saopšteno u komadi u Djuliću od strane potpukovnika Bilanovića, a nakon toga i od kapetana Petričevića, te od našeg pretpostavljenog narednika Šljuke, da bi trebalo likvidirati jednu grupu zatvorenika ustaša i zelenih beretkih, te je to nekoliko dana odlagano, a nakon toga jedne noći, neznam tačno otišao sam skupa sa grupom u Teslić kao pratnja radi preuzimanja 18 zarobljenika koje smo stavili u kamion i odvezli prema Borjima, gdje je izvršeno strijeljane. Svom tom akcijom rukovodio je vodnik Dragan Marijanović, jer tada nije bio prisutan Šljuka naš narednik, bio je u Doboju, a Marijanović ga je zamjenjivao. Nakon toga uzeli smo grupu iz Pribinića lo zatvorenika, te na isti način uradili. Zatvorenici kada su dovedeni u mjesto su istovareni iz kamiona na zemlju i pošto su ležali na zemlji okrenuti licem prema zemlji, nama je komandovano da pucamo iz pištolja i mi smo tako izvršili taj izdžak. Svi prisutni su pucali, a nekma se tačno ko je pucao u koga. Poslije toga, pošto su tu bili ljudi koji su iskopali raku, zapopali su ih sve u istu grobnicu i mi smo otišli. Ja sam obični vojnik i nemogu se izjasniti da li je bila kakva pismena naredba o tome a ovo sam učinio kao vojnik, a neznam zašto sam kriv, jer sam naredbu morao izvršiti, a u suprotnom bih bio sudjen i odnosio sam se prema tim ljudima tako što izvršavam moje naredjenje mog starješine, prema ustaši, obzirom da se ja borim protiv takvih na frontu, a meni su dio rodbine protjerali i kuću u Jhoovcu zapalili.

Što se tiče civilne grupe koja je došla iz Doboja u Teslić ističem da smo mi isključivo radili po vojnoj liniji i naredjenu, a snjima nismo imali nikakve saradnje.

Zapisnik mi nije potrebno čitati, čiti sam slušao, te isti potpisujem kao svoj bez ikakvih primjedbi.

Istražni sudija.

01041319

Gavranović Saša

zv. Ćerišin

Slavko

Azemina Burko

u Doboju

Doboj, ul. 4. Jula br. 6.

17.12.1966.hg

Birbin BH BiH

radnik.

neoženjen, bez djece

Da

pomoćnik mašinovodje, srednju školu

Da, 1986.g. - 1987.g. u Splitu

Doboj

živi s roditeljima u dvosobnom stanu,

Ne

Ne

Ne

01041320

Pošto se okrivljeni poučava da ima pravo da uzme branioca koji može prisustvovati njegovom ispitivanju, isti izjavljuje:

~~Ja-želim-da~~

Razumio sam navode zahtjeva za sprovođenje istrage protiv mene, a ističem da ću odgovarati na postavljena pitanja, i da branioca neću angažovati, te izjavi:

Ja sam došao pred u jedinici vojne milicije iz Doboja po naredjenju kapetana Ljubiše Petričevića, a nama je neposredno pretpostavljeni starješina bio vodnik zv. "Narednik" Ranko Šljuka, koji je kasnije dobio čin potporučnika. Mi smo prvobitno trebali obaviti dodatne poslove mobilizacije u Tesliću, pojačati punktove i poočtriti kontrolu i to smo u početku sve i radili. Kasnije je došlo do akcije u Stenjaku i Rankoviću u kojima smo i mi učestvovali u borbi. Iz Rankovića smo znali mi vojnici dovesti neprijatelje vadećih iz rovova, a radilo se o mladjim licima ošišanim do glave, istetoviranim. Bio je poneki stariji čovjek među nama. Mi smo u našim akcijama i privođenju tih lica isključivo radili po vojnoj liniji i ta smo lica vodili u vojni zatvor u Pribiniću. Nismo privodili nikakva civilna lica u druge zatvore. Nismo izvršavali nikakve pretrese kuća po gradu, niti smo bilo kakava sredstava tražili od građana ili pritvorenika. Pored ostalog obezbjeđivali smo starješine. Nama je neposredni starješina bio Ranko Šljuka, a zamjenik Marijanović Dragan vodnik. Naš zatvor u Pribiniću je bio pod upravom Dragana Babića kome su predavani zatvorenici. Nama je jednom prilikom na Džuliću potpuko. Stanović rekao da je donesena naredba, o arijeljanu zatvorenika, odnosno ja to direktno nisam čuo, ali mi je pronio narednik Ranko Šljuka to, pa je jednom prilikom datuma se tačno nemogu sjetiti, negdje oko 21,00 čas tj. 23,00 časa vodnik Marijanović Dragan nam naredio da izvršimo tu akciju, odnosno rukovodio tom akcijom, pa smo prvo uzeli zatvorenike iz zatvora u Tesliću iz: SJB njih oko 16 tačno neznam, pa smo ih odvezli u pravcu Borja, a u drugoj turi negdje oko 8 do 10 iz zatvora u Pribiniću. Nas je bilo 6 iz Doboja, Zoran Šljuka, Slavulica Dario, Lomić Ranko, Dević Vitomir, Kežunović Dragomir i ja, a tu je bilo još oko 10 policajaca iz čete vojne policije, jedan se zvao Gladjo, jedan Gačić Marijan, Pače, Tihomir što ima Kafić, a druge se nemogu sjetiti. Postupak je u oba slučaja bio isti, zatvoreni su iz kamiona izneseni, polijegali su po zemlji okrenuti licem i nakon toga mi smo pucali pištoljima. Nezna se koje u koga pucao jer je bio prak. Lica iz SJB-a bila su izmrcvarena i nisu mogla stajati niti da se kreću sami. Ističem, da sam isključivo radio vojne zadatke, nikakvu imovinu, novac ili bilo šta drugo nismo prisvajali, a ovo što je urađeno urađeno je po mom dubokom ubjedjenju u izvršavanju vojnog zadatka po naredjenju pretpostavljenog starješine, jer se radi o neprijatelju protiv koga se borimo. Za to vrijeme Ranko Šljuka naš starješina bio je u Doboju, a snjim je bio i vojnik Subotić Predrag.

ESPINOŠUĆ CRNE

01041321

- 3 -

Mi smo se trebali brzo vratiti u Doboju, ali smo po molbi potpuko. Milanovića ostali, a mislim da je tome doprinijelo i to što je naš vodnik Radko Šljuka dobio čin potporučnika, a sa našim ratnim rasporedom bio je upoznat i pukovnik Šimić, koji nas je odredio.

Zapisnik mi nije potrebno čitati, slušao sam diktat, i isti potpisujem bez primjedbi.

Istražni sudija,

Zapisničar,

01041322

Subotić Iredrag

Preko

Milan

Cvijeta Radojčić

Doboj

Trpac, 82. Doboj

08.05.1972.g.

Srbija SR-BIH

učenik

neoženjen

Da

mašinskutehničku

služio 1992.g. u Beogradu, razvodnik

Doboj

Ne

živi s roditeljima u zajednici

Ne

Ne

Ne

01041323

Okrivljeni se predočava da može uzeti branioca koji može prisustvati njegovom ispitivanju, zašto se okrivljuje i koji osnovi sumnje stoje protiv njega u zahtjevu za sprovođenje istrage OJT Teslić, Kt:149/92 od 10.07.1992.g. te da nije dužan iznositi odbranu, niti odgovarati u a postavljaja pitanja, nakon čega isti izjavljuje:

Kaznio sam navode zahtjeva za sprovođenje istrage pa ističem da branioca nećeu angažovati, iznosit ću svoju odbranu i odgovarati na postavljena pitanja:

Ja sam došao sa jedinicom vojne policije iz Doboja i isao sam zdatak da vraćam dopusku mobilizaciju u Tesliću i uvedeno rednu disciplinu u vojaku, a pošto nam je kapetan Ljubiša Petričević pročitao naredbu da zbog toga i idemo u Teslić. Dobrovoljno sam se prijavio u vojsku i samo sam 4 dana odmarao nakon osluženja vojnog roka, a ističem da sam ja vojni obveznik, odnosno vojnik u rezervnom sastavu Srpske vojske. Kada smo došli u Teslić radili smo na mobilizaciji i pobožljavanju discipline po čov od punktova pa do privođenja nedisciplinovanih vojnika. Ja nisam učestvovao ni u kakvim akcijama veznih za privođenje lica, oduzimanje automobila, oduzimanju novca i pretresanu stanova. Samo je bilo privođenja vojnih lica i ja sam jednom prilikom priveo jednog neprijateljskog vojnika iz Rankovića koji je bježao prema gostom Tesliću. Iritodno sam ga ranio jer je bio naoružan eksplozivom i bježao je. U vrijeme kada je izvršena likvidacija grupe zarobljenika nisam bio u Tesliću, jer sam bio u "obuju" skupa sa Bljukom Rankom, mojim neposrednim starješinom i poručnikom Jočićem, ali sam ranije čuo da je potporučnik Bilanović izdao naredbu da se izvini strijeljane grupe zarobljenika - inventulano da su meni naredila ja bitn morao naredbu izvršiti i nebih smatrao kršenje zaptvora, jer je komanda došla sa najvišeg vrha brigada, prenesena preko komandana Petričevića i potporučnika Bljuka.

Nematram se krivim i odgovornim za sve ovo što mi se stavlja na teret, neznam zašto sam pritvoren, molim sud da me pusti iz pritvora, jer sam ja samo služio kao vojnik Srpske vojske i nisam ništa učinio što je protiv zakone, a u svom poslu sam kao vojnik samo izvršavao naredjena pretpostavljenih.

Zapisnik mi nije potrebno čitati, slušao sam diktat i potpisujem ga kao svoj bez primjedbi.

Istražni sudija,

Zapisničar,

1041324

Kejzunović Dragomir

Kejza

Danilo Kejzunović

Djuka Šobić

Vidrić - Sokolac

Doboј, ul. 6. proleterske br. 102.

29.01.1954.g.

Srbin, SR BiH

radnik

oženjen, otac jednog mlđb. djeteta

pisnen

završio SUP-a

-- Da, 1974.g. u Kragujevcu

Doboј

Ne

srednjeg imovnog stanja

Ne

Ne

Ne

01041325

Okrivljeni se predočava da može uzeti branioca koji može prisustvati njegovom ispitivanju, zašto se okrivljuje i koji osnovi sumnje stoje protiv njega u zahtjevu za sprovođenje istrage OJT Teslić, Kt:149/92 od 10.07.1992.g. te da nije dužan iznositi odbranu, niti odgovarati na postavljena pitanja, nakon čega isti izjavljuje:

Razumio sam navode zahtjeva za sprovođenje istrage, pa ističem da branioca neću angažovati, iznositi ću svoju odbranu i odgovarati na postavljena pitanja:

Ja sam došao sa jedinicom vojne policije u Teslić početkom juna mjeseca u Teslić. Moj posao je bio posao vozača kamiona, prvih dana sam radio na montiranu šatora, te pisanju poziva na mobilizaciji, što mi je bio jedan od zadataka. Za to vrijeme sam bio u Pribinicu i samo sam jednom prilikom učestvovao u akciji u Stenjaku, i to samo prvog dana, a nakon toga sam često bio iz kapetana Petričevića, koji nam je bio pretpostavljeni Neposredno pretpostavljeni nam je bio Šljuka, ali ja sam smatrao da mi je pretpostavljeni kapetan Petričević, jer nisam vojna policija nego vozač. Ja nisam učestvovao ni u kakvim pretresima stanova, niti sam privodio bilo kakva lica, nisam oduzimao nikakvu robu, niti bilo kakav novac. Bio sam u Pribinicu i jednom prilikom mi je kapetan Petričević rekao, ~~kao-šte-sam-već-da~~ odnosno jednog dana ujutru pred kafanom su bili potpukovnik Bilanović i narednik SUP-a Ranko, pa su mi rekli da podjemo skupa prema Borju, gdje su oni odredili mjesto gdje je trebalo kopati, a ja sam shvatio da se radi o kopanju zemunice. Ja sam se vratio po njihovom naredjenju u Pribinicu i od kapetana Jotanovića uzeo ljude iz radnog voda, pa su oni prvog dana kopali, te pošto je bila kiša posao nisu uradili da bi sutra dan taj posao nastavili. Kada je to iskopano shvatio sam da bih se moglo raditi o grobnici, a to veće oko 11 sati rečeno je da budemo prisutni, a meni je kapetan Petričević rekao da uzmem kamion i da krenem ka SUP-u Teslić. Otišao sam u pratnji vojne policije i u SUP-u Teslić smo iz zatvora preuzeli nekoliko ljudi kojim broja neznam i mislim da su ih u kamion ubacivali milicija, a ja sam sjedio u kabini. Odvezli smo ih na mjesto gdje je iskopana jama, isto varili iz kamiona pa pošto su bili poredili po zemlji, po naredbi vodnika koji je bio sa nama izvršeno je strijeljanje. Ja sam isplatio par metaka iz pištolja i to naknadno i neznam da li sam ikog ubio. ~~Posle~~ Poslije toga sam otišao po turu u Pribinicu i iz tog zatvora je odvezena manja grupa, a postupak je bio isti. U toj drugoj turu ja nisam izlazio iz kamiona. Čuo sam da je ukupno odvezeno 28-29 ljudi. Sva ta lica koja su odvezena po meni su bili ustaše i zarobljeni u borbama.

Što se tiče navoda da sam učestvovao u lišenju slobode nekakvog Bećirvoića, ja ističem da nemam nikakve veze s nim, sa Tekić Slobodanom nisam imao nikakav odnos, niti bilo skim s grupom koja je bila u SUP pa ističem da energično osporavam te navode. Nikakve veze nemam sa lišenjem slobode i ubistava navedenog lica, možda se radi o drugom licu, kategorično tvrdim da sam tu nevin.

Neosjećam se krivim i ističem da sam izvršavao naredbe pretpostavljenih iako sam kao čovjek imao nelagodan osjećaj.

01041326

35

2

Tesliću

11.07.

92

Kovačević Nenad

Dević Vitomir

Z

Zarko

Djurdjević Stana

Mladikovine

u Mladikovinama

25.10.1967.g.

Srbin SR BiH

nezaposlen

neoženjen, bez djece

Da

poljoprivrednog tehničara

služio 1988.g. u Nišu,

Teslić

Ne

Nezimovine

~~bez djece~~

, ne

01041327

Okrivljeni se poučava da može uzeti branioca koji može prisustvati njegovom ispitivanju, zašto se okrivljuje i osnovi sumnje koji stoje protiv njega, te da nije dužan odgovarati na postavljena pitanja, da će izjenu svoju odbranu, nakon čega izjavi:

Razumio sam navode zahtjeva za sprovođenje istrage protiv mene, pa ističem da ću iznijeti odbranu i odgovarati na postavljena pitanja, a da branioca neće angažovati:

Ja sam kao pripadnik jedinice vojne milicije došao u Teslić iz Doboja jer sam i prije nekoliko navrata prijavljivao se dobrovoljno i išao po ratištima, a to je bilo tačno 20.02.1992.g. Nakon mog dolaska sa ratiša ja sam ponovo otišao u oboj, pa su me rasporedili u vojni odsjek u Doboju, gdje sam radio na mobilizacije jedno 15 dana, a nakon toga početkom jun mi smo došli u Teslić sa kapetanom Petričevićem, a nama je neposredni starješina bio Šljuka Ranko. U Tesliću su nam rekli da će moći raditi poslove mobilizacije i obezbjeđenje punktova pored pratnje ličnosti. a nisam učestvovao ni u kakvom provođenju lišenja lica slobode, nisam nikoga hapšio, nisam vršio pretrese stanova, i nisam ni kakvu imovinu, auto, novac od bilo koga uzeo, niti mi je poznato da je to uradila moja jedinica.

Što se tiče pritvorenika, mogu reći to da nam je jednom prilikom od narednika Ranka Šljuke predočeno da će biti izvršeno strijeljane pritvorenika a po naredbi potpukovnika Milanovića, pa je to sutradan uradjeno, odnosno uveče tog dana oko 23. sata, a svom akcijom je rukovodio vodnik Marijanović Dragan. Starješina Šljuka je otišao na odmor u pratnji sa policajcem Subotićem. Mi smo prvo došli u SJB Teslić sa kamionom koga je vozio Kejzunović i tu ubacili isprebijane i polumrtve ljude, neznam tačan broj, te odvezli u pravcu Borja. Iz moje grupe bili su tu Šljuka Zoran, Slavuljica Dario, Mogič Ranko, Gavranović Saša i Kejzunović Dragomir. Tu je još bilo vojnika iz čete vojne policije koje ja znam iz vidjenja. Pošto su poskidani sa kamiona i polijegali na zemlju, Marijanović je naredio da pucamo, što smo činili iz pištolja, i ja neznam da li je ko koga tu ubio, pošto je bila mrkla i kišovita noć, a bilo nas je desetine.

Ponovili smo tu radnju i sa zatvorenicima iz Ribniča kada ih je dovaženo nešto manje nego u prvoj grupi. Poslije toga mi smo otišli nazad. Raka je bila iskopana i drugi su obavili poslove zagrtanja. Nakon te radnje ja sam dane provodio u pratnji ličnosti-starješina i nisam učestvovao u bilo kakvim drugim akcijama. Civilna grupa koja se pojavila u Tesliću meni uopšte nije poznata i ja sam ih upoznao kada su uhapšeni svi skupa. Snjima nismo nikakvu saradnju ostvarivali mi iz vojne policije.

Neosjećam se odgovornim jer sam ja samo kao obični vojnik izvršio naredjena koja su došla sa vrha i drugog izbora u toj situaciji nisam imao, niti bih smio bilo kako drugo reagovati, a u obrnutoj situaciji bih ja bio strijeljan.

01041328

- 3 -

Zapisnik mi nije potrebno čitati, slušao sam dikatat i isti potpisujem bez primjedbi.

Zapisničar,

Istražni sudija,

01041336

- 2 -

Iskustvo PANO

Svjedok se upozorava na dužnost govorenja istine i posledice davanja lažnog iskaza. Svjedok se posebno upozorava da nije dužan odgovoriti na pitanja kojima bi mogao sebe ili svog bliskog srodnika izložiti sramoti, znatnoj materijalnoj šteti ili krivičnom gođenju.

Nakon toga svjedok izjavljuje:

Bio je 03.06.1992.g., popodne negdje između 15 i 17, sati kada kod mene došla grupa milicije. Njih od njih sam prepoznao odnosno evidentirao da su neki bili aktivni milicionari, a neki iz rezervnog sastava. Rekli su mi da krenem s njima u Stanicu. Kada sam došao u Stanicu smjestili su me u sobu za čekanje. Tu je još bio Ašir Ković. Nakon nekog vremena nas su prebacili u pritvor. Poslije par dana meni je pozlilo, pa sam molio da me odvezu u Dom zdravlja što su i učinili. Tada sam zamolio miliciju da odem kući da uzmem pomoćna ortopedska pomagala, što su mi učinili. Nakon nekog vremena mi smo prebačeni u zgradu TO. Poslije 4 do 5 dana boravka u pritvoru mene su odveli kod Vlade Trifunovića na saslušanje i tada me je Vlado pitao da li mogu šta pomoći Srpsku vojsku, a ja sam rekao da imam prodavnicu a ukoliko nešto može iz nje da se uzme i nešto gotovog novaca mogao bi im dati, obzirom da deviza nemam. Dan dva poslije ispitivanja mene je odvezo "Raka" kući da vidim šta ima u prodavnici i kada smo ušli u prodavnicu ja sam se iznenadio jer tu nije bilo robe u količini kako sam ja ostavio. Naime, hvalilo je oko 50 šteta cigareta "Lorda", najmanje 50 kg. kafe, još nekog pića i sitnica, i druge razne robe o kojoj se ja sada nemogu izjasniti. Raka me je pitao šta je to, da nije neko obio prodavnicu, pa smo obilaskom utvrdili da nije obijanje, pa sam ja zaključio a čak mi je i rodbina rekla da je prilikom prvog mog odlaska od kuće kada me je milicija dovezla iz bolnice, da su došla uniformisana lica i izvršila pretres u mojoj prodavnici, utovarili u crveni kombi robu i odvezli. Ja neznam ko je to bio. Mogu reći da mi je prilikom prvog dolaska u Stanicu skinut sat, meni draga uspomena marke "Segiko" i nije mi ga niko poslije vratio, tada su mi uzeti ključevi od kuće i prodavnice. Vidjevši stanje u prodavnici, ja govorim Raki da trebam otići kod brata da uzmem pare koje sam obećao, jer sam rekao da mogu dati za potrebe vojske hiljadu milijardi, što sada odgovara ~~nekaj~~ stohiljadadinara, što i činimo i odlazimo kod brata u G. Teslić. Uzimam od njega sve novce koje sam imao. Bilo je nešto preko dvijehiljademilijardi onih para. Raki govorim, kada smo došli do moje kuće, pošto nisam dao robu ja lično, da sam obećao dati hiljadumilijardi, da ću povećati iznos na hiljadučetristomilijardi, što i činim i dajem mu taj novac, što sada odgovara količini od 140.000. dinara. Raka me ostavlja kod kuće i tog dana mi prestaje pritvor. Bio je to 12.06.1992.g. Raka mi nedaje nikakvu potvrdu. Prilikom odvođenja u Stanicu nije mi pokazan nikakav nađog nego sam na usmeni poziv pošao. Poslije nekoliko dana dolazi grupa uniformisanih lica tražeći robu, a ja predočavam da sam Raki dao ono što sam trebao dati, ali da mi nije dao potvrdu. Sutradan sam ga sreo na ulici da ~~imam~~ problema jer nisam dobio potvrdu, da mi nevjeroj da sam dao pomoć Srpskoj vojsci, a on je rekao da nebrinem da će srediti s njima a od tada me više nisu dirali. Ja ističem da bi pomoć dao i sada kada bi neko tražio za vojsku u granicama svojih mogućnosti. Što se tiče oduzete robe i novca netražim nikakvo obeštećenje, niti pak za vrijeme šta mi je u zatvoru činjeno.

To je sve što imam reći.

Zapisnik mi nije potrebno čitati. slušao sam diktat. pa izjavljujem